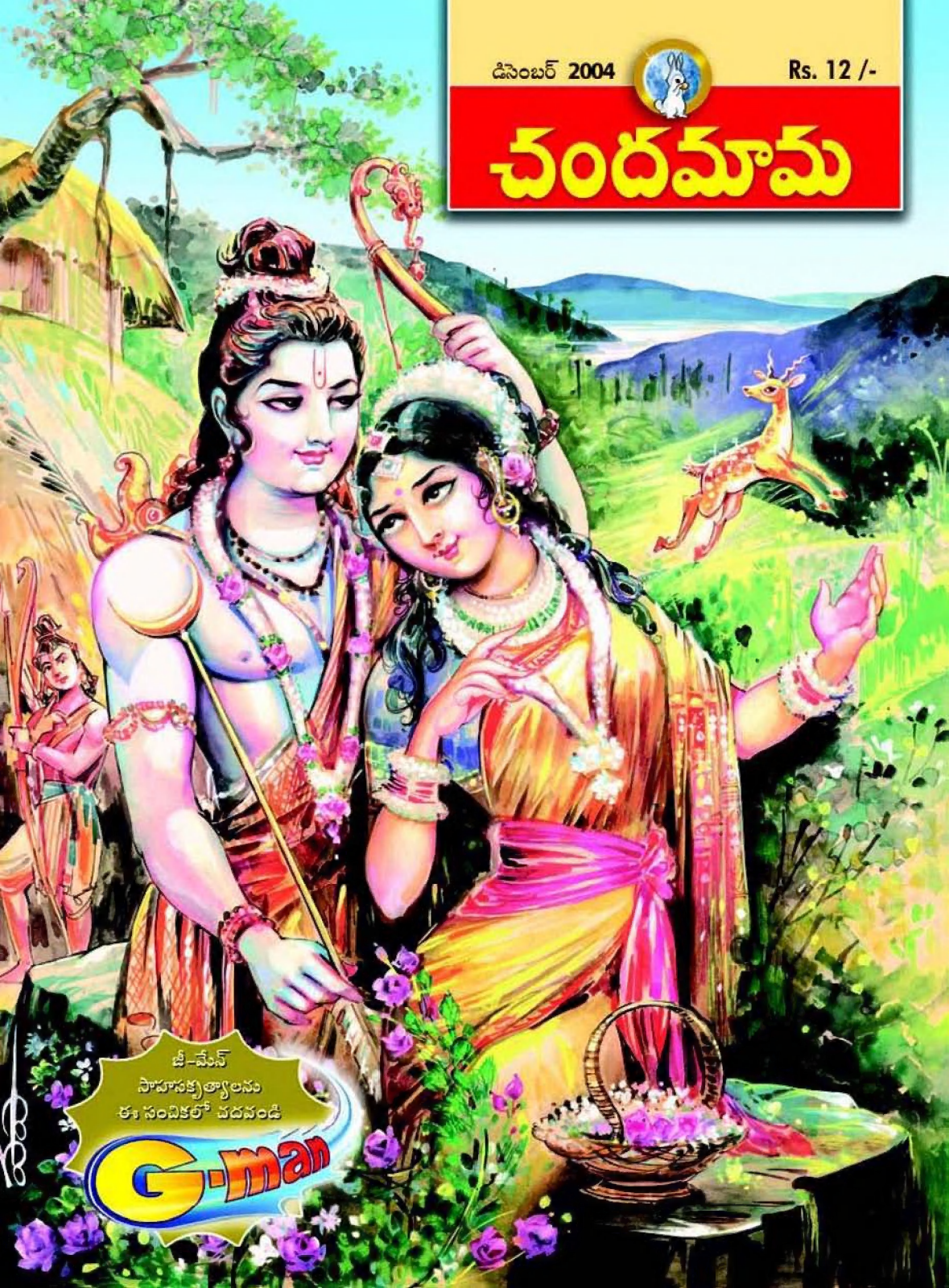

డిసెంబర్ 2004

Rs. 12 /-

చందమామ

జీ-మేన్

సాహసకృత్యాలను

ఈ సంచికలో చదవండి

G-man

LOOKING FOR AN
IDEAL NEW YEAR GIFT
FOR YOUR DEAR ONES?

HERE ARE EDUTAINMENT PRODUCTS FROM THE HOUSE OF **CHANDAMAMA**

**FOON
WORK SHOP**

With a simple click and drag movement of the mouse, Chandamama Fun Workshop promises hours of fun.

RS. 199/- ONLY

We have over a half-million words in English to communicate with, but half of everything we write and read depends on 300 most frequently used words. But many of these words cannot be sounded out, so they must be learned as sight words. What exactly are "sight words?" - the, a, is, of, to, in, and, I, you - are just a few. Words that good readers instantly recognise.

JATAKA TALES - Early Reader Series (Level 2) teaches children to instantly recognise 100 of these sight words.

**JATAKA
TALES**

LEVEL II

RS. 199/- ONLY

TRAPPED

The renowned indologist Professor Purenuthin is trapped inside the Mound of Murukki. You search through 12 different games and activities to find clues and keys to save the professor.

RS. 199/- ONLY

For more details, Contact:
Mr. Shivaji, Chandamama India Limited, 82, Defence Officers Colony,
Ekkatuthangal, Chennai 600 097, INDIA. Ph: +91-44-22313637 / 22347399.
e-mail: support@chandamama.org WWW: <http://www.chandamama.org>

HURRY!

A
NEW YEAR
GIFT

FOR OUR SUBSCRIBERS OF CHANDAMAMA IN 13 LANGUAGES

A gift that will reach your dear one month after month for a whole year!

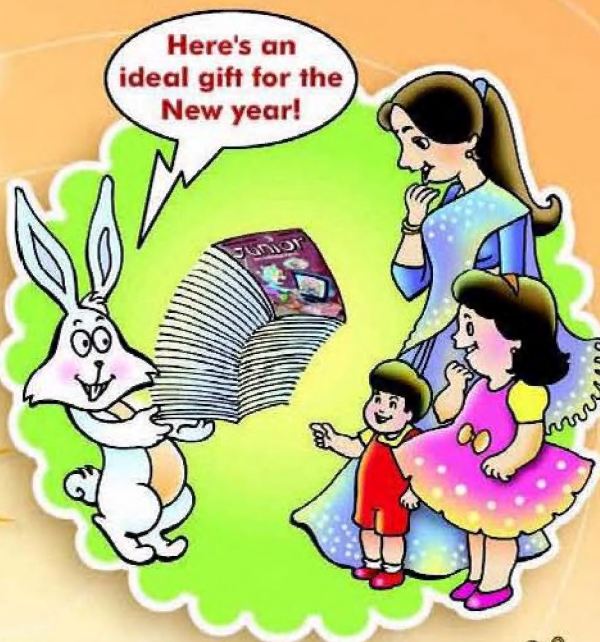

JUNIOR
CHANDAMAMA

WITH SUBSTANTIAL SAVING

ONLY
Rs. 100
as against Rs. 144**

(This offer is for only a
limited period)

Fill up the coupon below

GIFT SUBSCRIPTION FOR JUNIOR CHANDAMAMA

☐ I/My child/Ward is a subscriber of Chandamama,
Subscription No. Language

For subscription number, see
address label on envelope

I wish to give a one-year GIFT subscription for JUNIOR CHANDAMAMA to :

Name : (child / grown-up)

Home address :

PIN CODE :

Please ATTACH the label below on the FIRST COPY. I am enclosing DD / Cheque No.

on Bank for Rs. 100 (add Rs. 50 on outstation cheques) / M.O.

Receipt No. issued by P. O.

Signature

** THIS OFFER CLOSES ON JANUARY 31, 2005

* All payments in favour of Chandamama
India Ltd., 82 Defence Officers Colony,
Ekkaduthangal, Chennai - 600097.

This is a GIFT Subscription, with love from

Town / City

TM

PARLE

Fun CenterTM

cream Biscuits

What games are
the Fun Centre
sporty characters
playing?

Butterscotch

Bourbon

G	N	I	L	C	Y	C	O	Y
I	N	G	F	O	L	C	A	B
F	O	O	T	B	A	L	L	I
L	O	P	E	S	T	M	I	N
Q	U	G	N	I	T	A	K	S
L	M	C	N	D	A	G	H	I
A	C	R	I	C	K	E	T	L
P	Q	E	S	M	O	C	E	T
A	S	T	E	R	B	I	N	T
B	A	S	K	E	T	B	A	L

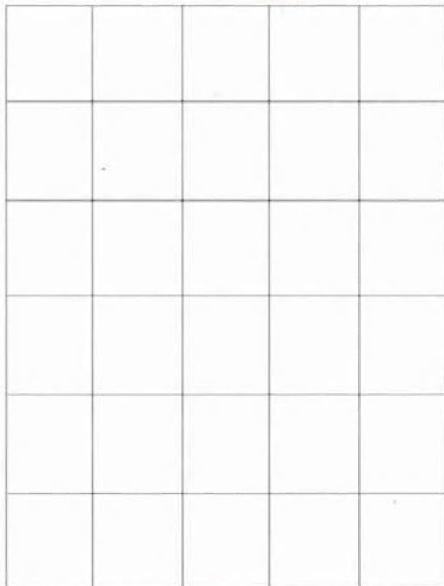
Milk

Unscramble these
words to find the new
exciting flavours of
Parle Fun Center

U	B	O	O	R	E
H	R	T	T	O	E
W	R	R	R	S	A
K	I	M	L		

Strawberry

Enlarge the drawing in the space provided below.

R B N
O B T S U C E C
S A B Y T E

భల్లూక
మాంత్రికుడు - 14

13

చంద్రన్న ఋణం
(బే.క)

19

పాటపాడే
బంగారుపక్షి!
పక్షిపూర్వగాథలు (కదాక్)

25

విష్ణు కథ - 12

49

ఈ సంచికలో...

- ★ రాజబంధు ధుఃఖం ... 8 ★ భల్లూక మాంత్రికుడు - 14 .. 13
- ★ చంద్రన్న ఋణం (బే.క) ... 19 ★ విదేశ పుస్తకాలు (ఇరాక్)
- పాటపాడే బంగారు పక్షి! ... 25 ★ ఉత్తరాంచల జానపద కథ - వధు మా
- కోరిన వర్షం! ... 29 ★ ఈ పేర్ల దాహ - భాగం 1 ... 31
- ★ లాల బూరూర్ శాస్త్రి ... 44 ★ జ్ఞాతివైరం ... 46
- ★ విష్ణు కథ - 12 ... 49 ★ విదేశాల కథలు : అరేబియా కథ -
- నిజమైన కల! ... 55 ★ కథల పాటీ ... 59 ★ వాత్సల్యం ... 60
- ★ ఆర్య - 18 ... 63 ★ 150 సం.లు పై రైతు కున్న భారతీయ
- తపాలా శాఖ ... 67 ★ విజ్ఞానం ... వినోదం ... వికాసం ... 68
- ★ ఫోటో వ్యాఖ్యల పాటీ ... 70

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20
Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.

or

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097
E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పంపేందుకు సంచికలు రూ: 900
ఇండియాలో బుక్స్ డిస్ట్రిబ్యూటర్ రూ. 144.00
చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, ప్రెస్టెడ్జర్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ కు రిటర్న్ పంపించండి.

For booking space in this magazine please contact:
CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399
Fax: 044-22312447, Mobile: 98412-77347
email : advertisements@chandamama.org
DELHI: OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184
Mobile: 98100-72961, email : a.s.oberoi@indiatimes.com

వ్యవస్థాపకులు
చి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

జీవితానికి పునాది!

డీసెంబర్ నెలలో ప్రపంచ ఎయిడ్స్ దినం, బానిసత్వ నిర్మూలన దినం, వికలాంగుల దినం, వూ నవహక్కుల దినోత్సవం, అంతర్జాతీయ ప్రవాసిల దినం అంటూ పలు అంతర్జాతీయ దినోత్సవాలను జరుపుకుంటున్నాం.

వూ నవహక్కులను కాపాడడం; ధీతి ఒక్కరూ తప్ప కనీసం అవసరాలు సేపు కూర్చుంటూ, సగౌరవంగా జీవించడానికి అనువైన పరిస్థితులను కల్పించడంతో పాటు, తమ వాళ్ళందరూ ప్రశాంతంగా జీవిస్తున్నారన్న విశ్వాసాన్ని అందరిలో కల్పించడమే ఈ దినోత్సవాల ఉద్దేశం!

అలాంటి అదర్శ పరిస్థితులు చాలా తక్కువగా ఉన్నాయి. సింగిల్ లండరికి తెలిసిన నడక. అందుకు ఎంతో పాటు పడాల్సి ఉంది. సింగిల్ సింగిల్ శాఖల ద్వారా ప్రభుత్వాలు చేపట్టిన సింగిల్ పథకాలు విజయ వంతం కావాలంటే - స్వచ్ఛందంగా సంస్థలు, వూ నవతాదా సంస్థల కల వ్యక్తులు కలిసికట్టుగా కష్టపడాలి.

ఇలాంటి సంస్థలు - వివిధ కారణాలవల్ల బడికి వెళ్ళలేని పేద పిల్లలకు ప్రాథమిక విద్యను నేర్పే పథకంతోనే తమ సామాజిక కార్యక్రమాలను ప్రారంభిస్తున్నాయి. అలాంటి పిల్లలకు విద్యనందించడం దివ్యగతిని సేగం సేపు స్వచ్ఛ పరిష్కారపు లక్ష్యం. ఎందుకంటే ఏదీ సాధించాలన్నా విద్య చాలా అవసరం. విద్య జీవితానికి మూలపాదం.

బాలబాలికలకు విద్యనేర్పడం చాలా నిరాడంబరంగా ప్రారంభించి, ఈ దిశలో త్వరితగతినే సాధించిన సంస్థలు పునాదిలో చాలా ఉన్నాయి. సరికొత్త బోధనా పద్ధతులను అనుసరించడమే ఈ విజయానికి ముఖ్య కారణం.

సంవత్సరం ముగిస్తూనే ఉన్న ఈ తరుణంలో బాలబాలికలందరూ బడికి రావాలనీ, బాగా చదువుకోవాలనీ పునఃసారం కోరుకుందాం. అది సాధారణ కావడానికి పునాది కట్టేదాం.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

రాజబంధు దుఃఖం

ఒకానొకప్పుడు విశాలదేశంలో, రాజధానికి ఇరువైపులు డల రూరంలో మళ్ళు వు హానగరం ఆదర్శమితంగా విలసిల్లుతూ ఉండేది. దేశపు తటాకర వచ్చినా, వు హానగరం వూత్రం సింభంగా మూడేది. అక్కడి భూవులు సారవంతమైనవని కొందరంటారు. అక్కడి వోరులు ఉత్తములని కొందరంటారు. అన్నితే, నగర నభాగ్యానికి కారణం వు హానగరానికి పాలకుడైన బావు శంకరు డని అందరూ అంటారు.

బావు శంకరుడు సకల శాస్త్రాలూ చదివాడు. ఏ ఆర్థాటాలూ లేకుండా జీవించడం అతడికి ఇష్టం. తనకోసం ని మళ్ళు రాజభవనంలో కాక, నగర వోరుల వు ధ్య ఒక చిన్న ఇంట్లో తన కుటుంబంతో మూడేవాడు. రాజభవనంలో నగర పాలనకు సంబంధించిన వ్యవహారాలు చూడడానికి పిగలు వూత్రవే గడిమవాడు. సామూన్యాలతో సామూన్యాలా కలిసిపాల్చి వారి సిన్యస్యాల తెలుసు కుని తగిన విధంగా పరిష్కరించేవాడు.

నగరంలో అందరూ బావు శంకరు డంటే ఇష్టిపడేవారు - ఒక్క రాజబంధు తప్పి. రాజబంధు బురు కు తగ్గట్లే, రాజుగారికి వూరమొబంధు మాఅతడు వు హానగరంలోనే పిట్టి పేరిగాడు. వారసత్వంగా వచ్చిన ఆస్తితోనే కూర్చుని తిన్నా తరతరాలు గడిచిపోతుంది. ఎంత ఆస్తివున్నా వైభవం పెరుగుతుందే తప్ప, పేరు ప్రతిష్ఠలలో వెనుకబడే వున్నానని అతడు తరవు గా బాధపిడుతూ ఉండేవాడు.

రాజబంధు భార్య రాణిబంధు. ఆమె రాణిగారికి వూరమొబంధు మా ఒక రోజున ఆ భార్య భర్త రిద్దరూ కలిసి బురు ప్రతిష్ఠిల గురించి వూట్లాడు కున్నార. బురు ప్రతిష్ఠిల కోసం ఏం చేయాలా అని చాలామీటలో చించారు.

“దానధర్మాలకు బురు పొందిన శిబి, యి యి తి, బలిలాంటివాళ్ళందరూ కూడా చక్రవర్తులే! దానగు ణంలో తనకు తనేసాటి అసామర పొందిన కర్మడు కూడా అంగరాజు అయినాకే చెప్పకోతగ్గ గుర్తింపు పొందాడు.

అంటే=బుర్ర ప్రతిష్ఠలకు పిదవి అవసరం ఎంతెన్నా మాది!” అన్నాడు రాజబంధు, భార్యతో.

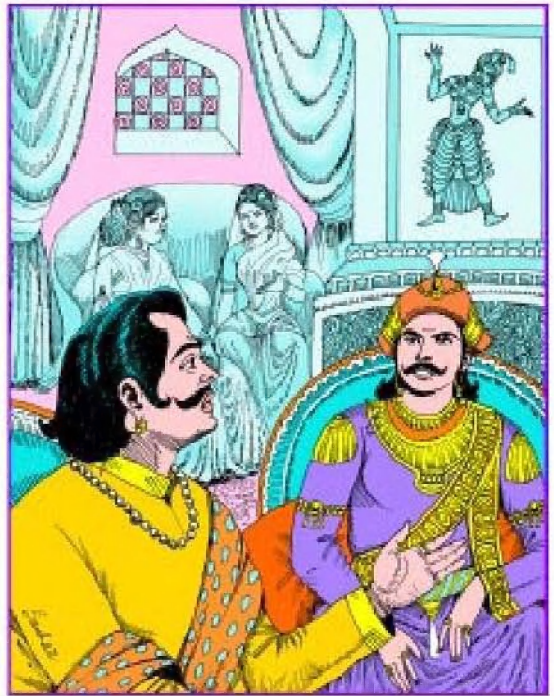
రాణిబంధు కొద్దిసమీపంలోంచి, “పిదవి లేనప్పిదు రాసాబుర్ర పిదవిరాగానే ఎందుకు వస్తుంది? పిదవి లేకుండాబుర్ర సింహా దించినవారే వూత్రం లేరా?” అన్నది.

అందుకు రాజబంధు నవ్వి, “స్వయం ప్రతిభవశ్చ పు హాస్య భాషాకు, ఏ పిదవి లేకున్నాబుర్ర వస్తుంది. పు నకు స్వయం ప్రతిభమాదికానీ, పు నం పు హాస్య భాషాం కాదు. పు నవంటి వారికిబుర్ర రావాలంటే పిదవిమాడాలి. కాబట్టి పు నన్ని ద్వరం వెళ్ళి రాజునూ, రాణినీ కలుపు కుని పు హాసగర పాలకుడిగా నన్ను నియమించుని కోరాలి. వాళ్ళు పు నకోరికకు కాదనడే నా నమ్మకం,” అన్నాడు.

రాణిబంధు సిరేనన్నది. అప్పిడా దంపిత్రు లిద్దరూ రాజధానికి వెళ్ళి రాజునూ, రాణినీ కలుసుకుని, తమ కోరిక గురించి చెప్పారు.

ఇది విన్న రాజు ఆలోచనలో పడి, “నన్ను పు హాసగరానికి పాలకుడిగా చేయడానికి నాకేమీ అభ్యంతరంలేదు. అయితే, పు హా సగరం ఆదర్శమితంగా వర్ధిల్లుతున్నది. అందు క్కారణం, ఇప్పటి నగర పాలకుడు=బాపు శంకర డని అంతా అంటున్నారు. అతణ్ణి పిదివిలోంచి తప్పించడం న్యాయం కాదు కదా!” అన్నాడు రాజబంధు తో.

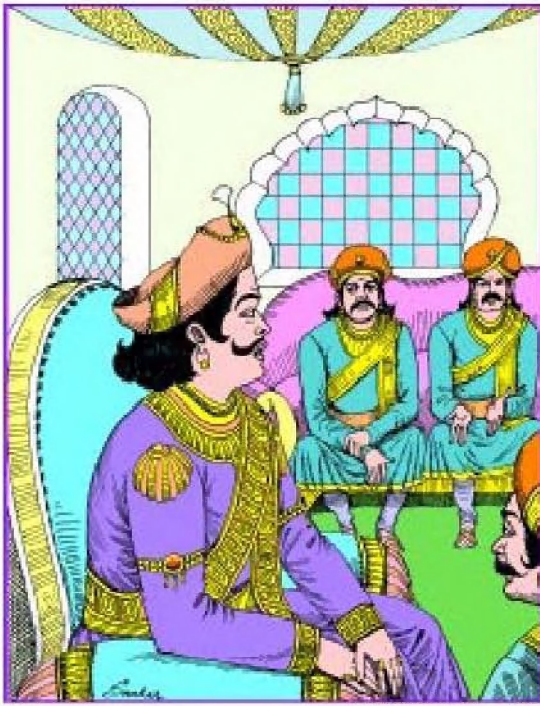
దానికి రాజబంధు, “ప్రియో! పు హాసగరం న్ని భింగా మాడడానికి కారణం, ఆ నగర వారు ల నిప్పి క పీ. అది తెలియక అంతా

బాపు శంకర ణ్ణి పోర్ర త్త త్త న్నార్రు. ఆ పోగడ్డల్లు ఏదశకు చేర్ర కున్నాయ్ అంటే=బాపు శంకర డే విశాలదేశమిరాజ్యతే బాగ్గంతు నని, ఇప్పిటికే కొందరంటు న్నార్రు. అతడిబుర్ర ప్రతిష్ఠలను అదుపు చెయ్యకపోతే, మీ సింహాసనానికి పుప్పి రాగలదు,” అంటూ రాజున పేచ్చు రించాడు.

రాజుకుబాపు శంకర డివల్ల తన సీంహాసి నానికి పుప్పి రాగలదన్న అన్న పూ నం అంత వరకూ లేదు. రాజబంధు పూటలాయ నన్న కలవరపిర్చాయి. రాణి కూడా రాజబంధు పూటల ప్రభావంలో మాడడంవల్ల, “బాపు శంకర ణ్ణి పిదవి నుంచి తప్పించడం అన్ని విధాలా శ్రేయస్కరం,” అన్నది.

ఆలోచించగా, ఆలోచించగా రాజుకూ, రాణికి ఒక ఉపాయం తట్టింది. వారు వెంటనే ఒక దూతను పు హాసగరానికి పంపారు. ఆ

దూత, బావు శంకర డిత్, “వు పొలనలో వు హానగరం ఎంతో షితోభవ ద్దిన సాధించింది. దేశం కూడా అలాంటి షితోభవ ద్దిన సాధించడానికి, వు న రాజుగావు వు సాయం కోరుతున్నారు. వు రు రాజుగారికి సిలహ దారు గా మూడాలి. వు స్థానంలో ఇక్కడ రాజ బంధు సగరపాలకుడు గా మూటాడు,” అని చెప్పాడు.

ఈ విధంగా రాజబంధు వు హానగరానికి పాలకుడయ్యాడు. అతడు తన వు ట్టా తిరుగుతూ పొగడ్తలతో ముంచెత్తే వాళ్ళను చేరదీస్తూ, తన గురించి గొప్పగా ప్రచారం చేయించసాగాడు. దానివల్ల రాజబంధు కు గతంలో ఎరు గనబురు ప్రతిష్ఠలు వచ్చాయి.

ఇక, బావు శంకర డు రాజధాని చేరాడు. అనేక వెషియా ల్లో రాజు, ఆయన సిలహలు

తీసి కుని అవు లు చేశాడు. ఆ కారణంగా, విశాల దేశం వు రింత సి భిష్మా, సి సింపి స్సమా అయింది.

అలా రెండు సంవత్సరాలు గడిచాక, ఒక చిత్రం జరిగింది. అంతవరకూ ఎంతో సి భిష్ంగా మన్న వు హానగరంలో కరు వచ్చింది. తిండి సింగతి సేరే, త్రాగడానికి నీళ్ళ కూడా లేక జనం ఇబ్బంది పడుతుంటే, వెషియా వు వు బో ఆరా తీయడానికి రాజు, బా వు శంకరు డ్దీ అక్కడికి పంపాడు.

అప్పడు వుంతు లు, రాజుతో, “ఇప్పడు దేశం ఎంతా సి భిష్ంగా మన్నప్పిటికీ, వు హానగరంలో కరు వచ్చింది. బావు శంకరు డు వు హానగరాన్ని పాలించే కాలంలో అక్కడ బాగుంది. అతడిక్కడ వు నకు సిలహల్లా దేశం బాగుంది. అతడు లేకపోవడం వల్ల మహానగరం పాడైంది. మహానగరానికి అప కారం జరక్కుండా, దేశానికి ఉపకారం జరిగే ఏర్పాట్లతో తురు చేయాలి,” అని చెప్పారు.

రాజు తల అడ్డంగా వై పి, “వు ఆలోచ నల్లో ఎక్కడో లోపం ఉంది. బావు శంకరు డివల్ల దేశానికి వు లు జరిగితే వు హానగరం కూడా దేశంలో భాగం కదా! వు రి వు హానగరాని కెరు కు వు లు జరుగవు?” అని ప్రశ్నించాడు.

దీనికి మంత్రులు వెంటనే, “ఈ ప్రశ్నకు సిహా ధానం వు హానగర పాలకుడు రాజబంధు చెప్పాలి. అతడు తమరి ఆదేశాలను సక్ర వంగా పాలించాడో లేదో తెలు సి కోవాలి,” అన్నారు.

రాజుకు, వుంతు ల సూచనలో నిజ మున్నదనిపించింది. ఆయన వెంటనే మహా

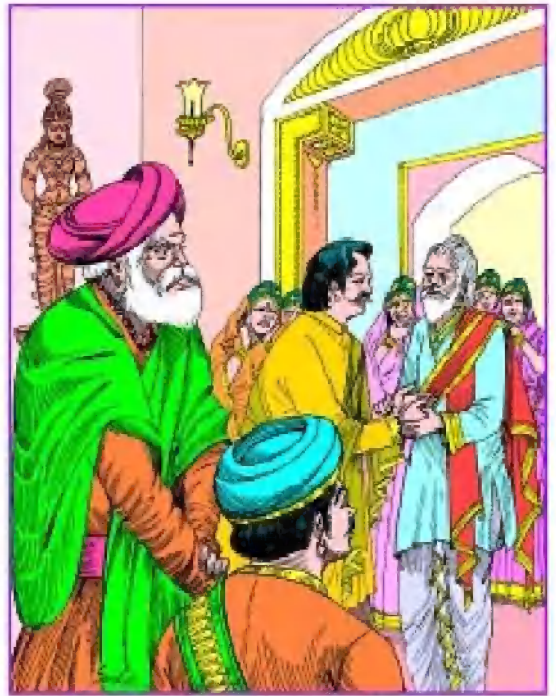
నగరానికి ప్రియాణంకట్టాడు. అక్కడికి చేరుకున్నాక ఆయనకు ఎంతో బాధనిపించింది. ఒకప్పింపు భూతలస్వీగ్గవుని అనిపించేలా మాడతే ఆ నగరం, ఇప్పింపు పాడు పడింది. ఘదలకు ఉపాధిలేదు. కలిగిన వారికి దొంగలభయం. అందరికీ విషిరోగాల భయం. అల్లుతే రాజు నగరం ప్రివేశించగానే ఆయననూ, రాజబంధునూ పొగ్రుడుతూ పార్శ్వధానాలు వినిపించాయి.

రాజభవనం చేరుకున్నాక రాజునూ, రాజబంధునూ, బావు శంకరుడు కలుసుకున్నారు. బావు శంకరుడు, రాజుతో, “ప్రిభూ! కొద్దికాలంగా పొలనాయనం త్రాంగంలో అవినీతి పిరులు చేరారు. అందు వల్లనే వుహనగరానికి ఇలాంటి దుస్థితి పట్టింది. నాకు రెండు వూసాల పొట్టు తిరిగి నగరాన్ని అప్పిగిస్తూ, ఈ నగరానికి ఎప్పటి శోభ రాగలదు,” అన్నాడు.

రాజబంధు తనవూటగా, “ప్రిభూ! రోజులన్నీ ఒకేలామాడమానగరం దుస్థితికి అవినీతి పిరులు కారణం కాదు; దురదష్టి, విధిలీల! నాకు రెండేరెండు మాసాలు గడువివ్వండి, నగరానికి ప్రి ర్వశోభ తేగలను,” అన్నాడు.

రాజు, రాజబంధు వంక అదోలాపూసీ, బావు శంకరుడితో, “నేను రాజబంధు వూట నవ్వులా, నీ వూటలు నవ్వులా?” అన్నాడు.

దానికి బావు శంకరుడు వినయంగా, “ప్రభూ! రాజబంధు అసత్యం చెప్పడం లేదు. కానీ నేను అప్పిట్లో ప్రిజల వుధ్వనివనించేవాణ్ణి. ఈయన రాజభవనంలో మాట్లాడాడు. ప్రజలునాతో చెప్పకున్నట్లు అన్ని విషయాలూ, ఈయనకు చెప్పురు. అందు

వల్ల చాలా విషయాలు రాజబంధుకు తెలిసినవకాశం లేదు,” అన్నాడు.

రాజబంధు దీనికి ఒప్పికోక, “ప్రిభూ! నాకూ, ప్రిజలకూ వుధ్వనూ రం లేదని బుజుమచేయడానికి ఒక్కటే వూర్గం. వును నగరులోని అన్ని తరహా వున్న పులనూ వూసీ వద్దాం,” అన్నాడు.

రాజు కొంచెంసేపు ఆలోచించి, “అలాగే! వూరు వేషంలో వుండు నీతో వస్తాను. ఆ తర్వాత బావు శంకరుడితో వెళతాను,” అన్నాడు.

ఆ ప్రికారం వూరు వేషంలో రాజూ, రాజబంధు నగరంలోకి బయల్దేరారు. వాళ్ళు వుండుగా ఒక ధనికుడి ఇంటికి వెళ్ళారు. ఆయన ఇంట్లో దొంగతనం జరిగి లవరహాలు పొయ్యాయి. ఆయన కొడుకును దుండగులు ఉత్తపిణ్యాన విడదీసి కొడితే మంచం పట్టాడు. ఇది చెప్పతూ ధనికుడూ,

అయిన ముగ్గురు సోదరులూ రాజబంధు
చేతులు పట్టుకుని భోరువున్నారు. రాజ
బంధు ఆ ఇంట్లో ఆడవారిని కూడా పిలక
రించి తనూ భోరువు పెట్టాడు.

ఆ ఇంటి నుంచి బయటికి రాగానే రాజ
బంధు, రాజతో, “చూశారా, ప్రిభూ! నేనంటే
ప్రజలకు ఎంతటి ఆదరణా, గౌరవమా. నేను
వాళ్ళతో పూట్లాడుతూ దుఃఖం అపికోలేక
పోయాను. ఆలోచించండి, ప్రజలకు నేనెంత
దగ్గరివాణ్ణి!” అన్నాడు ఉత్సాహంగా.

ఆ తర్వాతవాళ్ళు, పురిద్దరు ధనికులనూ,
నలుగురు పుణ్యతరగతి కుటుంబీకులనూ,
అల్లుడు గుర్రబడలనూ కలిసి పూట్లాడారు.
అన్నిచోట్లా అలాగే జరిగింది.

సాయంత్రం రాజు తిరిగి పూరు వేషంలో
బావు శంకరుడితో కలిసి నగరంలోని ప్రతీ
ప్రాంతానికి వెళ్ళాడు. అక్కడా అన్ని వర్గాల
ప్రజల స్థితి దయనీయంగానే మన్నుంది. బావు
శంకరుడు మాత్రం వాళ్ళను అప్యాయంగా
పిలకరించి, వాళ్ళ బాధల గురించి శ్రద్ధగా
విని, పురింత వివరణ కోసి ఏవేవో ప్రశ్నలు
అడిగాడు.

రాజభవనానికి తిరిగి వచ్చాక రాజు, బావు
శంకరుడితో, “నగర వాస్థిల పరిస్థితి చాలా
దారుణంగా మన్నుంది. వారిని చూడగానే రాజ
బంధు నిల్చుమా భోరువు పెట్టాడు. కానీ
నీకు ఏమాత్రం దుఃఖం కలిగినట్టు లేదు,”
అన్నాడు.

దీనికి బావు శంకరుడు శ్చర్యపడి, “ప్రిభూ!
నాకూ దుఃఖం కలిగింది, కానీ అతిక్ష్ణం వుంద
అపిశున్నాను. పునం పాలకులం! ఏ సింద
ర్భంలో అల్లు నా సరే, ప్రజల ఎదుట అర్హ
కుల్లాగా కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకోవడం, పున
స్థాయిని కించపెరుపు కోవడం అమత్రుంది
గదా! నేను ప్రజలను ప్రశ్నించి గ్రహించిన
దేవుండే, పాలనాయంత్రాంగం అవినీతి
పాలయిందని. ఆ విషయం మీరూ విన్నారు
కదా. దీనికి పునం పరిష్కార మార్గం ఆలో
చించాలి,” అన్నాడు.

బావు శంకరుడి జవాబు విన్న రాజు ఎక్కువ
ఆలోచించలేదు. అయిన వెంటనే బావు
శంకరుణ్ణి పునగర పాలకుడుగా నియ
మించి, రాజబంధును తనకు నిలహాదారుగా
వెంటబెట్టుకుని రాజధానికి తిరిగి వెళ్ళాడు.

భల్లూక మాంత్రికుడు

14

[భల్లూక మాంత్రికుడూ, కాళీవర్మ మా యోధురూడూని అరణ్యపు తూ కోట దగ్గరకు వచ్చారు. కోటలోపల జరుగుతున్న యుద్ధాన్ని గురించి తలారి భల్లూకుడు వాళ్ళకు చెప్పాడు. జితకేతుడి వుంత్రి జీవగుప్తు అక్కడికి వచ్చి, ఒక సేనకుణ్ణి కాళీవర్మ దగ్గరకు పంపాడు. దొంగ నాగవుల్లూ, అతడి అనుచరులూ కోటద్వారాలకు నిప్పపేట్టారు. భగ్గువుని వుంటలు లేచాయి. -తరువాత]

కోట ద్వారాలు ఉద్వేగపడిన లేచిన మంటల్లో కాలి, కూలిపొవటం పూస్తూనే తలారి భల్లూకుడు పిరుగున పొర్లు మొండి తొండమీదే పిరుగు నెక్కి, “కాళీవర్మదొరా! ఇక వునం కోటలో ప్రవేశద్దాం. అక్కడ వునకు వుర్కట రూపంలో వచ్చినవాడు దొరక్కపాడు,” అని మండుతున్న కట్టలు చేత బట్టి గంతులు మేల్పిన్న ఆటవికుడితో, “ఒరే, ఆటవికులవా! ఏనగు ను కోటలోకి నడుపి” అన్నాడు.

ఆటవికుడు ఎర్రండు తున్న కట్టన పూరంగా విసిరివేసి దొంగల నాయకుడు

నాగవుల్లు ను హేచ్చరించి, “ఇదెవచ్చె, భల్లూకయ్యా!” అంటూ ఏనగు కేసీ బయలు దేరబోయేంతలో, నాగవుల్లు అతణ్ణి ఆపి, “ఇక్కడ నాకూ, నా తోటి వాళ్ళిద్దరికీ ఏం పని? ఇదంతా ఏదో మాంత్రికుల వుధ్యతగ్రూలాటగా మన్నుది. పూదారిన వుం అరణ్యానికి పొర్లు, పూ వత్తేదో వుం తిరిగి ప్రారంభిస్తాం,” అన్నాడు.

కోటద్వారాలను సిప్పిపీస్తూ ఆ పూటలు విన్న కాళీవర్మ కోపంగా నాగవుల్లు పిడికి కత్తి పూసీ, “ఒరే, నీ దారులు కొట్టుకు బతికే

లేని కత్తి అయి పౌల్లుండిగాని, ఇదే వుంత్ర దండు అయి మూడే నిన్ను, ఈ ివాన గ్రంతు నక్కుగా వూర్చి మూడేవాణ్ణి. రాజు ధృత్యుధృత కాక ఇప్పియ్య ఎవర గెలిచినా, నిన్ను అరణ్యంలో క్రూరపు గంకిందవేటాడెస్తారు. ఆ సింగతి గ్రహించలేవా?" అన్నాడు.

ఆ వుర్రుణం నాగవుల్లుకు తాను రాజు ధృత్యుధిడి సమూహం వై లనిపించింది. వాడు తన అనుచర లిద్దరి కేనే తిరిగి, "ఒరే, ఈనాటితో మనకు చెట్టు చేమలూ పట్టుకు తిరిగే బాధ తప్పింది. ధృత్యురాజు పిన చేరి శత్రు సింహారం చేశావు ందే, ఆయన వునకు సేవ్యంలో పేద జీతం వీడ పిదమా లివ్వకపోడు," అన్నాడు.

తపు నాయకుడు ఇలా అనగానే దొంగ లిద్దరూ కత్తులు పైకెత్తి, "దుర్ముఖ మహా రాజుకూ, జ్యే" అంటూ ఒకసారి కేకపెట్టి, వుంతు తున్న కోటద్వారమీకొయ్యవు కల్పి కత్తులతో పిక్కలకు నెట్టుతూ, లొపిలికి పొయ్యే ందు కు దారి చేయ సాగారు.

భల్లూక వూంత్రికుడూ, కాళీవర్మాతపు వాహినాలెక్కి, తలారి భల్లూకుడూ వాళ్ళతో, "వున్నుంతా కలిసీ విదివుండికి వుంచిలేవు. వును వుఖ్యంగా చేయ వలసింది వూయూ వుర్కుట రూపింలో మన్నవాడి నుంచి వుంత్ర దుండాన్ని లాక్కోవటం, తరువాత ధృత్యురాజు ప్రాణాలు కాపాడటం. అంతు కు వీలో ప్రీతి ఒక్కరూ వుంచిసోహసిం, తెగింపై చూపి వలసీ మూట ంది," అన్నాడు.

అందరూ అయ్యు ధాలెత్తి, "కాళీవర్మకూ, జ్యే" అంటూ కేక పేట్టారు.

బుద్ధి పొనిచ్చామకాదు. వూట పేట్టి, నిరాయుధు లెవూ డికుల్ని దోచు కోవటం తప్పి, ఎదిరించి నిలబడి శత్రు మూతో పారాడే ధైర్యసాహసాలు నీకు లేవా?" అన్నాడు.

దొంగ నాగవుల్లు అందరి కేనే ఓవూరు ఈసిడ్చిన్నట్టు చూసి, "పెట్టుదొంగసెనాకు శత్రు మాలెవర? వుత్త్రు లెవర? బతుకు తెరు మకు ఇంత ధనం ఎవరిదగ్గర దొరికేలా మూడే, వాళ్ళను దోచు కుంటాను. ఇప్పియ్య కోటలో దుర్ముఖ రాజు గెలిచినా లేక అతడి పాత సామంతుడు సూర్యభూపతి గెలిచినా, నాకు ఒరిగేదేవుటి?" అన్నాడు.

నాగవుల్లు తపు పిన మూడేంధ్ర కు జీతం డబ్బులకోసం ఇలా డొంక తిరుగుతు గా అత్రు తున్నాడని గ్రహించిన భల్లూక వూంత్రి కుడు కత్తితో అతడి భుజాన్నితాకి, "ఒరే, నాగవుల్లు! ఇది అంతగా వుంత్రశక్తులు

కాళీవర్మ గ్రం వీ ద పు ందు ంది కోట లోపలికి దారితీస్తూ, చప్పిన ఏదో గ్ర త్త వచ్చిన వాడిలా గుర్రాన్ని వెనక్కు తిప్పి, “ఆ ఉగ్ర దంధ దనే రాస్సి డెక్కడ?” అన్నాడు .

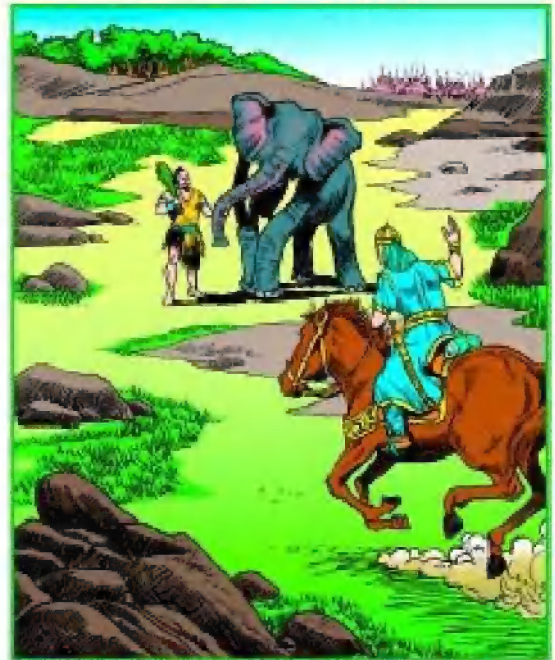
ఆ సింహ య లో ఉగ్రదంధు డు ఒక ఏను గ్ర తొండం పట్టుకుని వెంట నడు పితూ , ధూ రంగా నిలబడిమన్న రాజు జితకేతు డి పు ంత్రి జీవగ్ర ప్తిడి కేసీ పాతు న్నాడు . అది చూ స్తూనే కాళీవర్మ ఆశ్చర్యపడిపాతూ , భల్లూక పూ ంత్రికుడితో, “గ్ర రూ , చూ డగా ఈ రాస్సి డూ పు నశత్ర యు జితకేతు డిపాన చేరేండు కు పాతు న్నట్టున్నది,” అన్నాడు .

“అలా అయ్యి ండుడు . వాడికి నాతో ఏదో పనివున్నట్టు తెలిసింది. వెంటనే పోయి మంచి పూ టలతో సింగతేవు టో తాల్చు స్సికో,” అన్నాడు భల్లూక పూ ంత్రికుడు .

ఈ పూ టలు వింటూనే తలారి భల్లూ కుడు , పు రొక ఏను గ్ర వీ దమన్న డు ర్మబు డి అంగర కులతో, “ఒరే, అంగర క భటు లారా! ఆ రాస్సి డు కాళీవర్మదొర వీ ద తిరగ బడతాడేమో, ఎందుకైనా మంచిది, మనం ఏను గ్ర లతో ఆయన వెన్నుకాస్తాపోదాం,” అంటూ ఆటవికుడిని ఆజ్ఞాపించి, ఏను గును కాళీవర్మ గుగ్రం వెనకగా నడిపించాడు.

గ్ర గ్రం వీ ద కాళీవర్మ ఏను గ్ర ల వీ ద తలారి భల్లూ కుడూ , అంగర కులూ తన కేసీ రావటం చూ స్తూనే రాస్సి డు ఉగ్రదంధు డు ఒక క్షణకాలం ఆశ్చర్యపోయి, ఎందుకైనా పు ంచిదన్నట్టు గా రాతిగడపు కుడిచేత్తో పేల్చెత్తి పట్టుకుని, ఏను గ్ర పు తొండం పట్టుకుని లాగి, వాళ్ళ కేసీ తిప్పి, నిలబడ్డాడు .

చందమామ

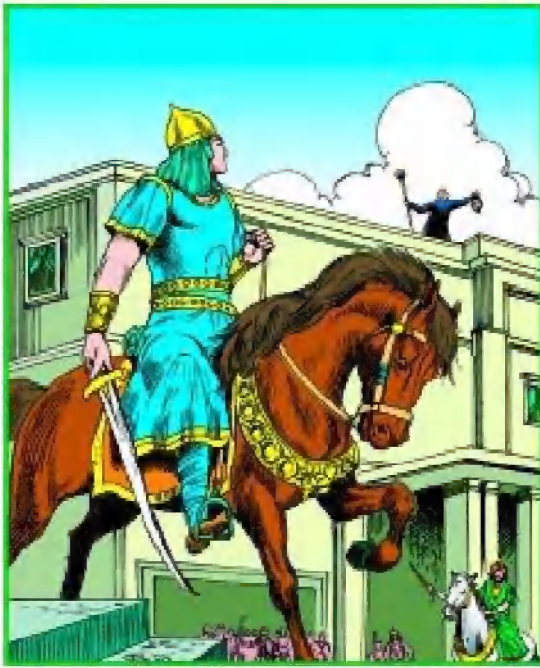

కాళీవర్మ, ఉగ్రదంధు ణ్ణి సివీ పీస్తూనే, “ఉగ్రదండా, ఏవు టిది? పూ తోపాటు కోట లోకి వచ్చి, రాజు డు ర్మబు ణ్ణి రో స్తావను కు న్నావే ,” అన్నాడు .

“కాళీవర్మ, రాజు డు ర్మబు డు ఇంకా బతికేమాటాడనేనా, నీ నవ్వుకం?” అని అడిగాడు రాస్సి డు ఉగ్రదంధు డు .

“అతడు ప్రాణాలు కోల్పోయి మాటా డని, నీ కెందుకు అనుమానం కలిగింది? కోటలో అతడి పాన కొందర సేస్థికులు న్నట్టు తెలయ టం లేదా? అలా కాకపోతే, ఆ వినిపిస్తూన్న యు డ్డం గొడవంతా ఎవరిపు ధ్య జరగ గు తు న్నట్టు?” అన్నాడు కాళీవర్మ.

రాస్సి డు ఉగ్రదంధు డు , ధూ రంగా మన్న పు ంత్రి జీవగ్ర ప్తిడి సేస్థికుల కేసీ చేర్చి చూ పితూ , “కాళీవర్మ, వీ రంతా కోట ద్వారాల పు ందు ఉబు పి పాని కబు ర్లతో

కాలయాపిన చేశారు. త్వరగా కోటలోకి జొరబడి రాజు దుర్ముఖుణ్ణి రోంచటంతో పాటు, ఆ వూరూ వుర్కటం నుంచి వుంత్ర దుండాన్ని కూడా సింపార్పించుడి,” అన్నాడు.

“ఆ పినే చేయ బోతున్నాం. వురి, ఈ ఏనుగును వెంటబెట్టుకుని నీ ప్రియాణం ఎక్కడికి?” అని అడిగాడు కాళీవర్మ.

రాస్సి డు ఉగ్రదండుడు రాతిగదను జీవగ్రు మ్మిత్తూ వాళ్ళ కేసీ ఊపిత్తూ, “ఆ మంత్రీ, అతడి వెంటవున్న సైనికులూ కోట లోపిల వు వుల్లి మెనకపాటు గావచ్చి హితం చేయ కుండా, వాళ్ళ దారిని అడ్డు త్తున్నాన,” అన్నాడు విస్సి గ్గ.

ఆ వూటలతో త ప్పీపిడి కాళీవర్మ, తలారి భల్లూకుడూ వాళ్ళతో తిరిగి కోట ద్వారం దగ్గరకు వచ్చాడు. తరవాత అందరూ భీక రంగా అరుస్తూ కోటలో ప్రవేశించారు. రెండు

ఏనుగుల వీద కత్తులూ, గుండగడ్డలీ పిట్టిన వాళ్ళూ; గ్రుం వీద కాళీవర్మ, ఎన్న బోతు వీద భల్లూకుడూ మంత్రీకుడూ, వాళ్ళ మెనకగా నానా హింగావూ చేస్తూ దొంగనాగవుల్లూ, అతడి అనుచరులూ లోపిలికి రావటం వూస్తూనే అంతవరకూ సావుంత్రుడి పిన, రాజు దుర్ముఖుడి సేనికులతో పారాడు తున్న వాళ్ళ భయ కంపీతు ల్పొల్పాయి, “సూర్య భూపతి వు హారాజా! భల్లూకు మంత్రీకుడు ఏనుగుల వుందతో వస్తున్నాడు. పారిపావటం వుం!” అంటూ కేకలు పెట్టారు.

ఆ వెంటనే ఒక చిన్న కట్టడం మెనకనుంచి సామంతు సూర్యభూపతి గుర్రం మీద, నెత్తు రోడు తున్న కత్తితో చప్పిన వుండు కు వచ్చి, “ఒరే, వీరు భయ పడకండి! దుర్ముఖుడి పిం చేరిన వాళ్ళనందర్నీ దాదామోహత వూర్చాం. ఈ భల్లూకు మంత్రీకుడు వున్న ఏం చేయ గలడు? వుర్కట రూపంలో వున పిన మన్నవాడు, భల్లూకు మంత్రీకుణ్ణి వుంచిన వుంత్రశక్తులు న్నవాడు,” అంటూ కేక పెట్టాడు.

సావుంత్రుణ్ణి వూస్తూనే కాళీవర్మ గట్టిగా పిల్చి కొరికి, “ఒరే, సావుంత్రా! కోతుల సాయంతో యుద్ధాలు గెలవాలని వూస్తూ న్నావా? రాజు దుర్ముఖుడెక్కడ?” అన్నాడు.

అంతలో కట్టడం పట్ట గొడవీ దికి వూరూ ముర్కటం ఛెంగుమని దూకుతూ కిచ కిచ వుంటూ అరిచింది. అందరూ తలలెత్తి దాని కేసీ వూశారు. వుర్కటం కుడిచేతిలో వుంత్ర దండం మన్నాది. అది తన ఎడమ చేతిలో ఒక తలను జుట్టు పట్టుకుని వేలాడ్తో, “ఓయ్,

కాళీవర్యా! రాజు ధృత్యుభయం ఎక్కడ న్నాడని అడిగామనదా? ఇప్పుడో, అతడి తెగిన తల! మొండిక ఎక్కడున్నదో నువ్వు వెతికి కనుక్కునేలోపిల, నీ తల కూడా ఇలాగే రాజు స్వార్యపూపితి కత్తి దెబ్బకు తెగి నేలపడుతుంది,” అన్నది.

ఆ వెంటనే భల్లూకమాంత్రికుడు కత్తి పూసే, ఎన్నో బోతు వాహినాన్ని పుంపుకు నడపితూ, “ఒరే, పుక్కట రూపంలో మళ్ళీ పుష్టిదా, భ్రాంతిపుత్రీ! నా పుంత దుండాన్ని దొంగిలించగలిగానని సంతోషించకు, ఈ ఖడ్గం దానికేమి తీసేపావు. నీ గురుమా తాంత్రిక విధ్యావు శ్రుతు కూడా, ఆ బ్రహ్మ మిత్రానదీ ప్రాంతాలు వదిలి, ఈ అరణ్య ప్రదేశాలు పట్టుకు తిరుగుతున్నాడా?” అన్నాడు.

ఆ మాటలకు పూయూ పుక్కటరాజు శనగా కీపు పుంటూ పేదగా అరిచి, “ఎయ్య, భల్లూక మాంత్రికా! నా గురుమా ఎక్కడ వున్నదీ, నీ మంత్రశక్తితో ఏ అంజనమో వేసి తెలుపుకోలేవా?” అన్నాడు.

భల్లూక మాంత్రికుడు పట్టరాని కపింతో కసేగా పిళ్ళికొరికి, “శిష్యా, కాళీవర్యా! తలారి భల్లూకా! ఈ కోట ద్వారం దగ్గర సిరిఅర్చన కాపిశుట్టండి. ఈ పూయూ పుక్కటాడినీ, సాపుంతుట్టి ప్రాణాలతో పట్టుకుని చిత్రవధ చేస్తాను,” అన్నాడు.

మాంత్రికుడు మాట ముగించేలోపలే తలారిభల్లూకుడి ఎన్నో పీదమళ్ళీ ఆట వికుడు వదిలినూణం రివ్వపుంటూ పార్చి, పూయూ పుక్కటం తెగిన తలను పట్టుకుని

పున్నచేతికి తగిలింది. బాణం దెబ్బ తింటూనే పుక్కటం బాధతో పేదగా అరవటంతోపాటు, దాని చేతిలో మళ్ళీ శిరస్సి జారి అంత ఎత్తు పుంచి దభీపుంటూ కిందపడింది.

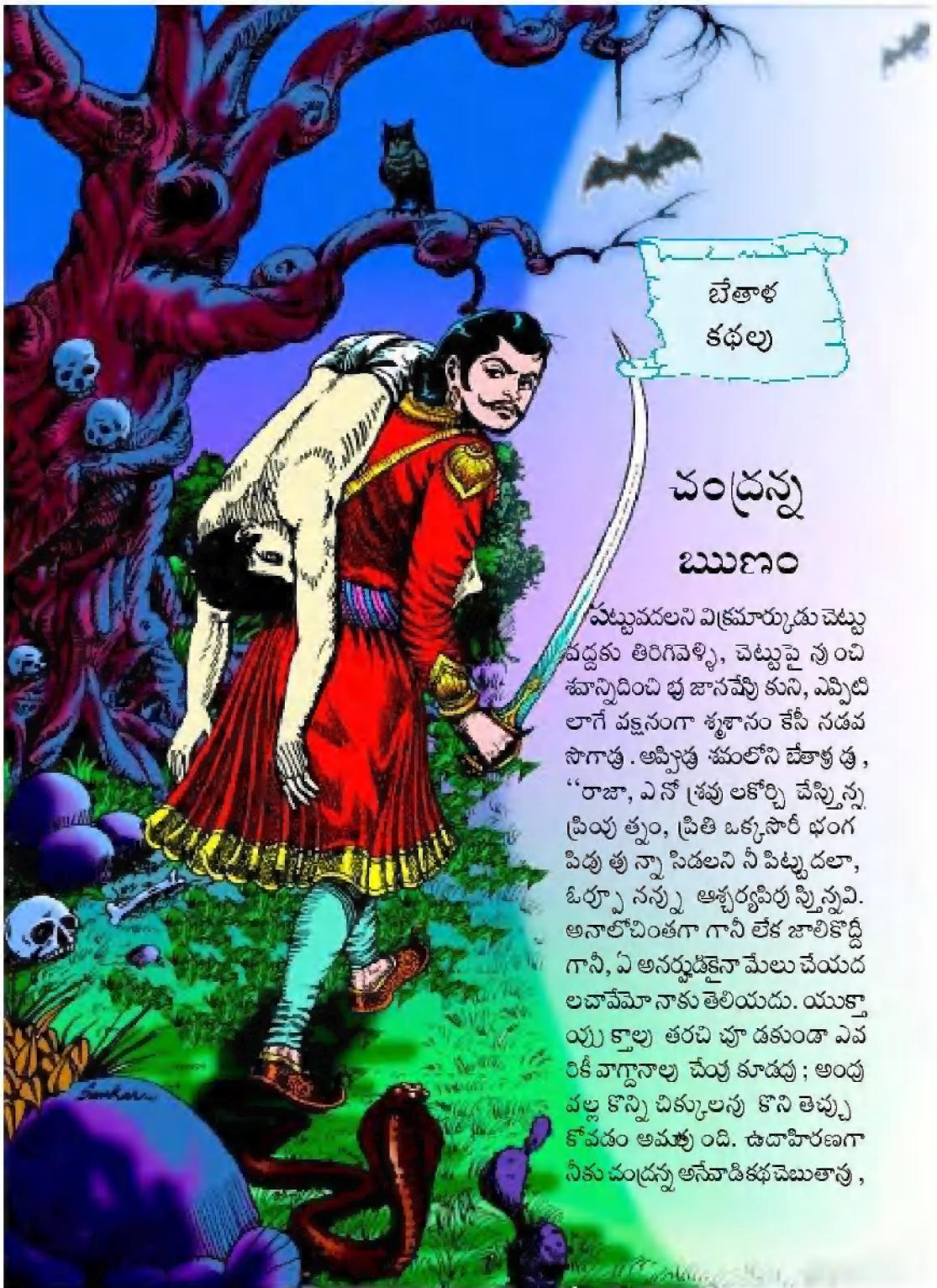
శిరస్సి నేలపడగానే పురొక ఎన్నో గ్ర పీదమళ్ళీ రాజు ధృత్యుభయం అంగరకు లిద్దరూ కిందికి పూకి, పిర్ గ్ర సపార్చి శిరస్సి కేసీ పూస్సినే, “ఇది ధృత్యుభయ హారాజు తల కాదు. ఆ పూయోకోతి పునసు మోసం చేయి పూసేంది,” అన్నాడు.

ఆ వెంటనే తలారిభల్లూకుడు, “దిరా నవన, భయవా!” అంటూ కేక పేట్టి, గండ్ర గొడ్డలి పైకెత్తి, “ఒరే, ఆటవికంవన! పూయూ పుక్కటాన్ని కొట్టి అద్భుతమైన పిని చేశామా ఆ ధృత్యుభయ రాజు కోసం పునం కోట అంతా గాలించ బోతున్నాం,” అంటూ ఎన్నో తల పీద గొడ్డలిపీడితో గట్టిగా పోడిచాడు.

“అయితే ముందుండి దారి తీయండి. మీ కొచ్చిన ప్రాణ భయం ఏమీ లేదు,” అన్నాడు కాళీవర్మ.

ఆ వెంటనే తీవ్రాభిప్రాయాన్ని ఉత్పాదించి ఒక కేసు పెట్టి, గండ్రగొడ్డలి పేర్కొని, ఏనుగు వీధి నుంచి నిభావుంటపింట్లోకి ఎగిరిపోయాడు. - (ఇంకావూరి)

బేతాళ
కథలు

చంద్రన్న ఋణం

పట్టువదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శూన్యదించి భుజానవేసి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసంగా శ్మశానం కేసీ నడవ సాగాడు. అప్పిడు శుంభానం బేతాళుడు, “రాజా, ఎనో శ్రవు లకోర్చి చేస్తిన్న ప్రియ త్నం, ప్రితి ఒక్కసారీ భంగ పిడు తున్నా సిదలని నీ పట్టుదలా, ఓర్పు నన్ను ఆశ్చర్యపిరు స్తిన్నవి. అనాలోచితగా గానీ లేక జాలికొద్దీ గానీ, ఏ అనర్హుడైనా మేలు చేయద లచావేమా నాకు తెలియదు. యుక్తా యుక్తాల్లు తరచి చూడకుండా ఎవ రికి వాగ్దానాలు చేయ కూడవు; అంపు వల్ల కొన్ని చిక్కులను కొని తెచ్చు కోవడం అమత్తుంది. ఉదాహరణగా నీకు చంద్రన్న అనేవాడికథ చెబుతాను,

శ్రవు తెలియ కుండా, విను ,” అంటూ ఇలా చెప్పుసాగాడు:

శ్వేతాస్త్రియడనే గంధర్వరాజు వద్ద పినిచేసి భాగ్యనాథుడనే గంధర్వుడు స్త్రీ ప్రియ అనే అప్పురసను ప్రేమించాడు. ఆమె అతడికి ఒక అందమైన దంతపు పెద్దనిచ్చి, “దీన్ని శ్వేతాస్త్రియడికోశాగారంలోని విలువైన రాళ్ళతో నింపే నాకు తెచ్చిర్లుస్తా, నేను నిన్ను పేళ్ళిచ్చేసి కుంటాను ,” అన్నది.

భాగ్యనాథుడు , శ్వేతాస్త్రియడి విషయం చెబితే, ఆయన కాసేపాలోచించి, “నేను నిన్ను నా కోశాగారంలోని విలువైన రాళ్ళతో కొడుతూంటాను . ఎన్ని రాళ్ళ దెబ్బలు తిన గలిగితే అవన్నీ నీవి,” అన్నాడు .

భాగ్యనాథుడు సరేన్నాడు కానీ మొదటి దెబ్బకే బాధ భరించలేక ఇక చాలన్నాడు. అప్పిడు శ్వేతాస్త్రియ నువ్వి, “నా సింపిదను

స్థిలభంగా సామూ స్థలపాలు చేయ లేవు . నీ ప్రేమ గొప్పదైతే, నేను తప్పక సాయపడి మూడేవాణ్ణి. నువ్విక స్థి ప్రియ ను వు రించి పొవడం నుంచిది,” అన్నాడు .

“నువ్వు నన్ను హై సిం చేశామానా ను ను పిరించే పిద్ధతి ఇదికాదు . నీ రాళ్ళు చేసి గాయాలను నేనే కాదు , ఏ గ్రువు కుడూ భరించలేదు ,” అన్నాడు భాగ్యనాథుడు ఎంతో బాధగా.

శ్వేతాస్త్రియడికి కోపం వచ్చింది. ఆయన వెంటనే, “నీలో తప్పించుకుని, నన్ను మోస గాడినన్నావు. నేను నీ పెద్దను విలువైన రాళ్ళతో నింపే ల్లు స్త్రీ . దాన్ని వదిలింపు కునేదాకా నీకోకోకంలో స్థానం లేదు . అసిల్వ గ్రువు కుడు కనిపించే వరకూ, నీకీ పెద్ద నుంచి విప్పు క్తి మూడదు !” అంటూ భాగ్యనాథుణ్ణి శపించాడు .

భాగ్యనాథుడు డాయ న కాళ్ళ వీ ద పిడి, “ఈ శాపాన్ని నేను భరించలేను . నాకు విప్పు క్తి వూర్గం చెప్పి,” అని వేడు కున్నాడు .

శ్వేతాస్త్రియడతడి వీ ద జాలిపిడి, “భూ లోకు ప్రేమమయం. అక్కడికి వెళితే, నీకు శాప విప్పు క్తి కలిగించగల గొప్ప గ్రువు కులు తొందరగా తటస్థపడతారు,” అని చెప్పాడు.

భాగ్యనాథుడు పెద్దతో సహా భూలోకానికి వచ్చి, బెర్గాని వేషంలో అసిల్వ గ్రువు కుడి కోసిం అన్వేషణ ప్రారంభించాడు . అలా తిరగ తిరగ అతడికి, జనకపితం లోని చంద్రన్న గ్రువు గు రించి తెలిసింది. ఈ చంద్రన్న, పోలం పిను లు చేసి కునే రావు న్ను ఆఖరికొడు కు.

రావు న్ను రోజూ ఉదయ వు లేచి పోలానికి వెళతాడు. ఇంటి దగ్గర ఆయన తండ్రి సావు న్ను, తల్లి వుంగవ్వు, భార్య రంగవ్వు పేరటిపిని, మంటపిన్లు చూసి కుంటార్త. రావు న్ను పేద్దకొత్త కు వీరన్న ఊళ్ళోకిరాణాపు కాణం పేట్టాడు. అలా ఆ కుటుంబంలో అంతా ఏదో ఒక పనిచేస్తున్నారు కానీ చంద్రన్న వూత్రం వీరవు సావురి వేద్దులు వుండలించినా అతడు విట్టించు కొత్త.

ఇలామాడగా పట్టుంలో మూడే విశాలుడనే ఒక భాగ్యవంతుడు, వీరన్నకు తన కూతురు వుల్లికనిచ్చి పేళ్ళి చేయాలనుకున్నాడు. పిల్లన వూండుకు, రావు న్నునికుటుంబంగా ప్రయాణమై విశాలుడింటికి వెళ్ళాడు. వీరన్నకు మల్లికనచ్చింది. పెళ్ళికి వుహొర్తం కూడా నిశ్చయించారు.

అప్పడే చంద్రన్న, వుల్లిక చెల్లెలు వునోహిరిని చూశాడు. అక్కకంటే అందంగా, చలాకీగావున్న ఆమె చంద్రన్నకు ఎంతగానో నచ్చింది. కానీ వునోహిరికి, చంద్రన్న ఏపిని పొటా లేకుండా తిరిగే సావురి అని తెలియడంతో, అతడికేసీ తలతిప్పీ చూడడంకూడా వూనోంది. దానితో చంద్రన్నకు చాలా రోషం వచ్చి, ఎలాగైనా అవును పేళ్ళాడి తీరాలనుకున్నాడు.

అతడామెను ఒంటరిగా వున్నప్పుడు పలకరించి, “నిన్ను పేళ్ళాడాలనిమన్నది, ఏవుంటామా” అని అడిగాడు.

వునోహిరి వెంటనే, “నువ్వు నాకు కొత్త ఇల్లు కొస్తా, నిన్ను తప్పిక పేళ్ళి చేసుకుంటాను,” అన్నది తరువు కోకుండా.

“అలాగే, కొత్త ఇల్లు కొనిపేడతాను. అంతవరకూ నువ్వు ఇంకెవరినీ పెళ్ళిచేసుకోకూడవు,” అన్నాడు చంద్రన్న.

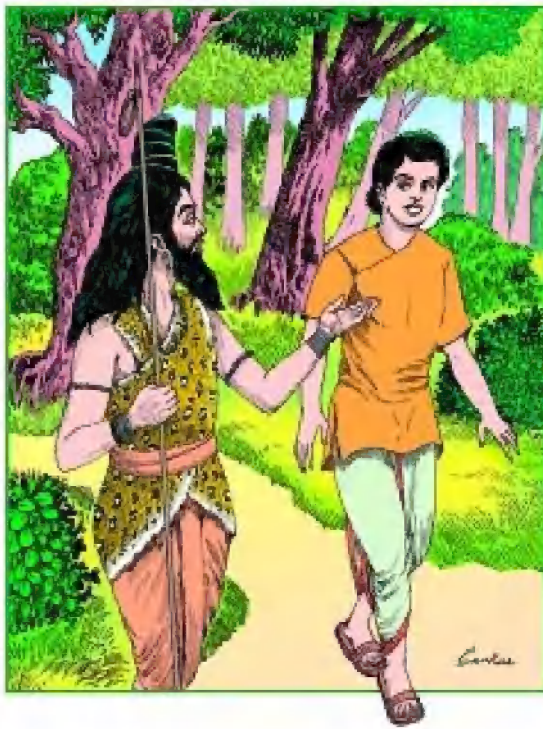
“కొత్త ఇల్లు కొనడానికెన్నాళ్ళు పడుతుందో చెప్పు,” అన్నది వునోహిరి.

చంద్రన్న ఒక్కణం ఆలోచించి, “ఇక్కడే మూడు. వూతాతనడిగి, నీ ప్రిళ్ళకు జవాబు తెలుసు కొనివస్తాను,” అన్నాడు.

“నాకు ఇల్లు కొనడానికి, వీ తాత అనువు తి కావాలా?” అన్నది వునోహిరి విన్నగా.

“అనువు తి కాదు, డబ్బు!” అన్నాడు చంద్రన్న.

“నాకు ఇల్లు నీ డబ్బుతో కొనిపేట్టాలి. వీ తాత, నాన్న, అన్న క్షణిపిడిసింపొల్లుంచిన డబ్బు వాళ్ళదావుంది. నువ్వు క్షణిపిడిసింపొల్లుంచిన డబ్బు, నీదావుంది,” అన్నది వునోహిరి.

చంద్రన్నకు ఏవు నాలో తెలియ లేదు . అప్పటికి ఊర్ కుని, అన్న పేళ్ళి జరిగాక వదిన మల్లికకు తనగోడు చెప్పకున్నాడు.

చంద్రన్న చెప్పింది విని మల్లిక ఆశ్చర్య పడింది. వు నోచిరి అందాన్ని చూసి, ఇప్పటి వరకూ బాగా డబ్బున్న నలు గు ర్త యు వ కులు , పేళ్ళి చేసి కుంటావు ంటూ వు ంపు కొచ్చారు. వాళ్ళల్లో ఎవరూ ఆమెకునచ్చలేదు.

మల్లిక ఈ సంగతి చంద్రన్నకు చెప్పి, “నా చెల్లెలికి డబ్బు మీద మోజులేదనే అనుకో వాలి. నిన్న ఇల్లడిగుదుడే, నువ్వంటే ఆమెకు ఇష్టమైవుండా లి మరి. నా చెల్లెలిని పెళ్ళాడా లని మాడే, ను మ్మా కట్టిపిడి డబ్బు సింపా ల్లు ంచక తప్పవు ,” అన్నది.

ఇది విన్న చంద్రన్నకు ఎక్కడ లేని పిట్టు దలా వచ్చింది. తనకు తాను గా డబ్బు సింపా

ల్లు ంచడం ఎలా అన్నతీవ్రమైన ఆలోచనలో పడ్డాడు . సిరిగ్గా ఆ సివు య లో, గంధర్వ భాగ్యనాథు డు బెర్తాగి వేషంలో వచ్చాడు . ఆయ న వాళ్ళింట్లో సిష్టి గా భోంచేసి అంద రికి శు భంకలగాలని దీవించాడు . చంద్రన్న తన గోడు ఆయనకు చెప్పకున్నాడు.

బెర్తాగి అతడివంక ఆప్యాయ గ్గా చూసి, “అహ, నువ్వు నిజమైన ప్రేమికుడవని పీన్తిన్నది. నా వెంటరా, నే చెప్పిన మూడు కష్టమైన పనులు చేయి. ఒకే ఒక్క రోజులో కోటిశ్వరుడివైపోతావు!” అన్నాడు.

చంద్రన్న, బైగారితో బయల్దేరి వెళ్ళాడు. వాళ్ళ ఊర్ దాటి ఒక కొండగు హిలో ప్రివే శించారు . లోపల అంతా చీకటి. బెర్తాగి అత డితో, “ను వ్విక్కడ పిద్యాసినం చేసి కుని కూర్చో. అంజనేయ్ డి నావూ న్ని జపించు . ఇం కూడా నిద్రపాకుండా, ఒక రోజంతా అలాగే గడిపితే, అప్పిడు నేను వచ్చి పీలు స్తాను . కళ్ళ తెరు . తర్వాత ఏం చేయా లో అప్పుడు చెప్తాను,” అన్నాడు.

చంద్రన్న వెంటనే దీ ప్రారంభించాడు . అప్పిడతడికి ఏవేవో వికటాట్టహాసాలు విని పించాల్సి . అల్లు నా చంద్రన్న భయ పడలేదు . వు ర్నాడు బెర్తాగి వచ్చి కళ్ళ తెరవవు నేదాకా చుట్టు పక్కల ఏం జరు గు తు న్నదో అన్న స్సి హి కూడా లేకుండా పోల్సింది.

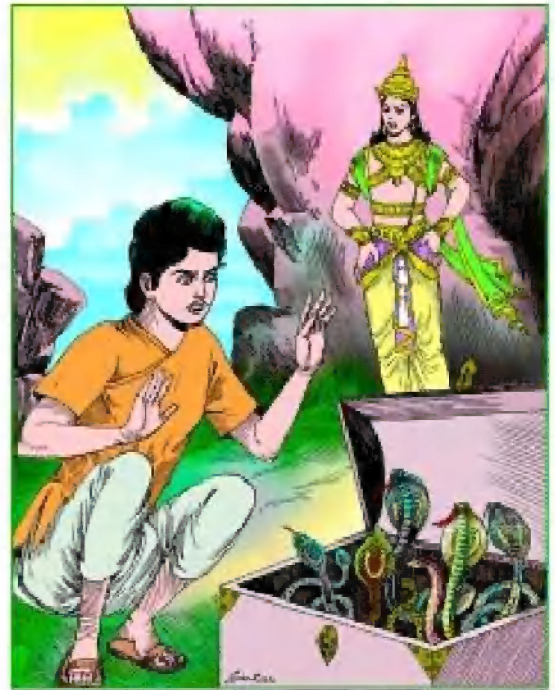
చంద్రన్న కళ్ళు తెరిచాడు. వెంటనే ఆ గు హిప్రకాశవంతంగా అల్లు ంది. “శభాబ, చంద్రన్నా! ఇప్పిడు , ఎదు ర్త గా గోడ వీ ద మ్మా రా”సి డి బొమ్మ దగ్గరకు వెళ్ళి. అ బొమ్మ చెప్పినట్లు చేయి,” అన్నాడు బైరాగి.

రాస్మి ది బొమ్మ చాలా భయంకరంగా
మూడి. చంద్రన్న నిర్భయంగా పొర్లు బొమ్మను
సిల్పి పించగానే, అది పేదగా నవ్వుతూ, “నా
నోట్లో నీ కుడిచేయ్యి పెట్టు!” అన్నది.

సింకోచించకుండా చంద్రన్న, పేదగ్రహిణి
మళ్ళీ ఆ బొమ్మ నోట్లో తన కుడిచేయి పెట్టాడు.
అంతే! బొమ్మ నోరు పూసి కుంది. చంద్ర
న్నకు తన చేతినెవరో కుకర నువ్వు లేస్తున్నంత
బాధకలిగింది; కానీ ఓర్పుకున్నాడు. కానీ
పిటికి బొమ్మ నోరు తెరిచి, “నీ చేతికి ఒక
తాళం చెవి తగులుతుంది. అది తీసుకుని నా
బొమ్మలో పెట్టు,” అన్నది.

చంద్రన్న తాళం చెవి తీసుకుని, బొమ్మ
చెప్పినట్లు చేశాడు. వెంటనే గుహగోడ ఫెళ
ఫెళమంటూ బద్దలైరెండుగా విడిపోయింది.
బైరాగీ, చంద్రన్నా లోపలికి వెళ్ళారు. అక్కడ
వాళ్ళకు, ఒక ఇనుప పెట్టె కనిపించింది. దాని
తలుపు మీస తాళపూ లేకుండా తాపిడం
చేసీమూడి. అప్పిత్తు బైరాగి, చంద్రన్నతో, “ఈ
పెట్టెలో కొటి వరహాలు విలువ చేసే బంగారు,
రత్నాలు, వజ్రాలు మన్నాయి. దీని తలుపు మీ
తెరుపు కోవాలంటే, నీమాలవు తంగావుంచే
వారి పుద ఒట్టువేసే, గ్ర పేట బిగించి పేట్టెను
బలంగా కొట్టాలి. ఆ ప్రియ త్నంలో వేళ్ళ
విరిగినా, రక్తం చిమ్మినా వెనుకంజ వేయ
కూడవు,” అన్నాడు.

చంద్రన్న, పు నోహరి పుద ఒట్టువేసే,
గుప్పెట బిగించి పెట్టెను కొట్టాడు. మూత
తెరుపు కోలేదు. అయినా అతడు నిర్ణయాని
పడక పేట్టెను నాలు గెట్టు నివి పాలపాటు
కొట్టేసిరికి, చేతివేళ్ళ దెబ్బతని రక్తం కార

సాగింది. అది పూసీ, చంద్రన్న ప్తి హితప్పి
పడిపోయాడు. ఆ మరుక్షణం పెట్టె మూత
చట్టు క్కున తెరుపు కున్నది. అప్పిత్తు బైరాగి,
భాగ్యనాథుడి పొనికి పూరి, చంద్రన్నను
చేతితో తాకాడు. చంద్రన్నకు ప్తి హితప్పింది.

భాగ్యనాథుడు అతడివైపు ఆవ్యాయంగా
పూసీ, “నాయనా! నీవు పూ కారణంగా నాకు
విచ్చు క్తలభించింది. అందుకు ప్రితిఫలంగా,
ఈ పెట్టెలోని సంపదంతా నీకిచ్చేస్తున్నాను,”
అంటూ తన కథను చెప్పాడు.

ఆశ్చర్యంగా, ఆ కథవిన్న చంద్రన్న పెట్టె
లోకి తొంగి పూశాడు. అందులో బునిలు
కొత్తున్న నాగ పావులు కనపడ్డాయి. ఈ
సంగతి చెప్పగానే భాగ్యనాథుడు ఒక క్షణం
ఆలోచించి, “పెట్టె మూత తెరవ గలిగిన
నీమానిసిందేహంగా గొప్పగావు కుడివే.
కానీ, నీమానవరికో బుని పడిమూడడంవల్ల,

నీకీ సింపిద కనబడదంటేవు . మెంటనే వెళ్ళి, నీ కుటుంబ సింపులనందరినీ ఇక్కడికి తీసుకురా,” అని చెప్పాడు.

కొద్దిసేపటికి చంద్రన్న వెంట కుటుంబ సింపులందరూ వచ్చారు . అయితే, ఒక్కరూ చంద్రన్న భృంశుని గురించి చెప్పలేకపోయారు . భాగ్యనాథుడు వాళ్ళతో, “వీరందరూ ఒక్కొక్కరుగా వెళ్ళి పెట్టెలోకి తొంగిపూడండి. చంద్రన్నకన్న గొప్ప ప్రేమికులవరైనా వుంటే, వారికింపు లోని సింపిద కళ్ళబడుతుంది,” అన్నాడు .

అప్పుడు ఒక్కొక్కరే వచ్చి పెట్టెలోనికి తొంగి చూసి వెళ్ళారు. అందులో ముసలుకొట్టిన నాగ లేకుండావు . అయితే, చివరిగా పూసిన వీరన్నకు పూత్రు బంగారు, పజ్రాలు, రత్నాలు కనిపించాయి . భాగ్యనాథుడు, వీరన్నను మెచ్చుకుని, “మీది ఉమ్మడి కుటుంబం గనక, ఈ సింపిదంతా అందరికీ చెందుతుంది!” అని చెప్పి అద శ్రద్ధదయ్యింది .

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, చంద్రన్నకు వున్న పట్లమన్నావు ను పిరిం చేందుకు, భాగ్యనాథుడు అతడికి చాలా

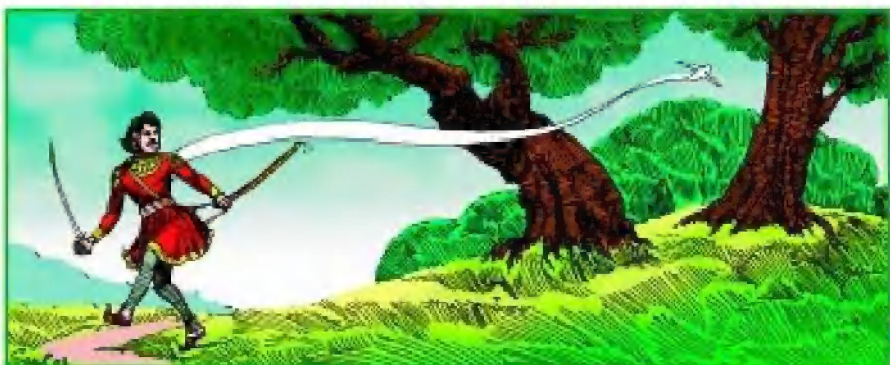
కఠోర పరీక్షలు పేట్టాడు . వాటిలో చంద్రన్న నెగ్గుకు వచ్చినట్లు స్పష్టమవుతున్నదిగదా? అలాంటప్పుడు పెట్టెలో అతడికి ముసలు కొట్టే పావులు కనబడడం, వీరన్నకు కోటి విలువ చేసే సింపిదకనబడడం అసింబద్ధంగా లేదా? ఇంపుకు గుండ్లు వేడేదో పూయూ జాలం ప్రయోగించాడనుకోవాలా? ఈ సందేహాలకు సింపు ధానం తెలిసీకూడా చెప్పకపోయావో, నీ తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రమార్కుడు, “ఈ జరిగినదాంట్లో అసింబద్ధతలకూ, గంధర్వ పూయూ జాలాలకూ ఇంపు వుంటే కూడా తామలేదు . గుంపు చిన వక్షి కోసం అవసరం అయితే ప్రాణ త్యాగం చేయాలన్న కునే సాహసీకులైనా వుంటే, తన కుటుంబ బాధ్యతలను సక్రమంగా నిర్వహించే సామర్థ్యవంతులైనా వుంటే రెట్టు గొప్పది. అందువల్లనే, పెట్టెలోని అసింపిద వీరన్నకు కనిపించింది,” అన్నాడు .

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

— (కల్పితం)

[అధారం : “వనింధర” రచన]

విదేశ పూర్వగాథలు (ఇరాక్)

పాటపాడే బంగారుపక్షి!

వెయ్యేళ్ళ క్రితం వరకు ఇరాక్ లోని ఒక కీకా రణ్యం మధ్య నుంచి అద్భుతమైన పాట వీనుల విందు చేసింది. రాజు తన పిరివారంతో నదీ తీరం చేరి పాటను అలకించేవాడు. అంతేగాని, నదిని దాటి ఆవలికి వెళ్ళేవాడు కాదు. అలా వెళితే ఆ పాట పాడే బంగారు చెట్టు మీది బంగారు పి ఎద్యనా ఎగిరిపోగలదని ఆయన అనుభవం. అప్పుతగానం చేసే ఆ అపి ర్వ పి ఆ అరణ్యపు ధ్యానికి వచ్చిన పి ర్వగాథను ఇప్పిడు తెలుసుకుందాం:

ఒకానొకప్పుడు ఆ ప్రాంతాన్ని పాలించిన రాజుకు ఆర్య గుర్ర రాణులూ, ఒక్కొక్క రాణికి ఒక్కొక్క కుమార్తె ఉండేవారు. రాజుకు ఈ ఆర్య గుర్ర కుమార్తె లేకాకుండా ఏడవ కుమార్తె కూడా ఉండేవాడు. అతడు మాత్రం ఒక అడవిలో మిట్టి పేరిగాడు.

రాజు స్వయంగా వుంచి వేటగాడు. తన వేటాడి చంపిన లేడి మాంసం తినడం అంటే ఆయనకు వుహు కువ. అందు వల్ల రాజు తెచ్చే లేడి మాంసాన్ని రాణులే స్వయంగా వండి వడ్డించేవారు. ఒకసారి భజనం చేస్తూండగా తన రాణులలో ఎవరూ అందరికన్నా బాగా వంట చేస్తారో తెలుసు కోవాలన్న అసిక్తి రాజుకు కలిగింది. “నేను అడవికి వెళ్ళి ఒక లేడిని వేటాడి తెస్తాను. ఆ మాంసాన్ని ఆరూ భాగాలు చేసి, పింపు కుని విడి విడిగా వంట చేయండి. మీలో అందరికన్నా బాగా వంట చేయగల వారెవరో చూడాలి!” అని చెప్పి, మరునాడు

తెల్లవారగానే అడవికి వేటకు బయల్ పడేవాడు. అప్పుడే, ఆ రోజున ఒక్క లేడికూడా ఆయన కంటబడలేదు. సూర్యుడు పడవు ర దిశకు వాలాడు. రాజులో ఓర్పు నశించసాగింది. తన అధిరోహించిన గుర్రాన్ని అదిలించి వేగంగా పరిగెత్తడాడు. చాలా దూరం వెళ్ళాడు. సూర్యాస్తమయం కాబోతోంది. అప్పటికే లేడి కనిపించ లేదు. ఒక భవనం కనిపించింది. అక్కడ ఒక అందమైన యువతి ఏకాంతంగా కూర్చుని మూది. అంత అందమైన యువతిని రాజు అంతవరకు చూడలేదు.

రాజు ఆమెను సమీపించి పలకరించాడు. ఆమె భయం భయంగా తన వివరాలను తెలియ జేసింది. ఆమె ఒక రాకుమార్తె. ఆమె అంద చందాలను చూసి మైమరచిన ఒక రాష్ట్రపు ఆమె తల్లితండ్రులను హితవుర్పి. తనను వెళ్ళాడమని రాకుమార్తెను కోరాడు. అయితే వాడికొకశాపం ఉంది. వూ నవకాంతను వివాహ వూ డాలంటే ఆ వపు ముచిధించే నిబంధనను నెరవేర్చాలి. అలా చేయకుండా వివాహమాడ వుని నిర్బంధిస్తా వాడి తల బద్దలమవుంది.

రాకుమారి అంతకు పై రప్పే ఒకానొక దీవిలో బంగారు చెట్టుపై వున్న బంగారు పక్షిని గురించి విన్నది. ఆ పింపాట విన్నవారి కుర స్వభావం నశించి, సిన్యార్వరస్థుల మతారని కూడా ఆమె విన్నది. ఆ దీవిలోని బంగారు చెట్టుతో సహా, బంగారు పీట్టు తీసి కురవ్వుని రాకుమారి రాష్ట్రం కోరింది.

ఆ చెట్టు, పిం మన్ను చోట్ల తనకు తెలుపు ననీ, తను ఇప్పడే అక్కడికి బయలుదేరు తున్నట్టు, ఒక సంవత్సరంలోగా చెట్టు, పక్షితో తిరిగి రాకపోతే, ఈ ప్రియ త్తయ్ తత్త ప్రాణాలు పొగొట్టుకున్నట్టు గ్రహించవు నీ, ఆ తరవాత ఆమె తనకు ఇష్టమైన వారిని వెళ్ళాడవచ్చుననీ, అయితే పుట్టే బిడ్డ కోతిలాగా ఉంటాడని చెప్పి రాక్షసుడు బయలుదేరి వెళ్ళాడు.

అంతావిన్న రాజు ఆమెను రాజభవనానికి వెంట బెట్టుకువెళ్ళాడు. లేడి పిల్లకు బదులు అందమైన వధువును తీసుకురావడం చూసి రాణులు అందోళన చెందారు. కొత్త రాణి పట్ల రాజు చూ మిత్రా న్న ఆదరాభివూ నాలను చూసి ఆసూయ పడసాగారు. అల్లుతే, కొత్త రాణికి పిట్టైన వు గళిత మకోతి వు ఖంతో ఉండడంతో చూసి పిరవూ నందం చెందారు!

రాజు ఆవేదన చెందాడు. తనకు కోతిపిల్ల పిట్టడం అవతూ నకరంగా భావించాడు. రాణిని ఆడవిలోని భవనానికి తరలించాడు. అల్లుతే, పిరిచారకులతో సహా సేకల వసిత్ర లూ ఆ భవనంలో ఆమెకు సుపు కూర్చాడు.

అడవి సన్నిహితంలో ఒక గొప్ప సాధు మగ్గురు కుల విద్యాలయూ న్ని నడుపుతూ ఉండే వాడు. రాజుగారి ఆరుగురు కుమారులూ అక్కడే విద్యాభ్యాసం చేస్తున్నారు. కొన్నాళ్ళకు వనవాసిం చేస్తున్న ఏడవ రాణి కొడుకు కూడా ఆ విద్యాలయంలో చేరాడు. కోతి పిల్లలా ఉన్నప్పటికీ అతడూ రాజకుమారుడే గనక, గురు మంత్రానికి విద్యనెచ్చడం కాదన లేదు. అచిరకాలంలోనే చదువుతో అతడు అందరినీ అధిగమించడంతో గురు ముఖరవూ నందభరితుడయ్యాడు.

ఆరుగురు అన్నలకూ అతనిపట్ల ఈర్ష్యాసూయలు పెరగసాగాయి. ఒకనాడు విద్యాలయం

లోని గుడిసేలకు నిప్పంటించి, ఆ నేరాన్ని కోతి రాకుమారుడిపై మోపి, తండ్రికి ఫిర్యాదు చేశాడు. రాజు కోతి రాకుమారుణ్ణి ఖైదు చేశాడు. సిభాసిద్ధుల సమీపంలో, అతన్ని ఒక పాత పిడవ లోకి ఎక్కించి సిద్ధు ద్రవు ధ్యంలో విడిచిరత్తుని భట్టులను ఆజ్ఞాపించాడు.

రాజాజ్ఞ నిమిషాలలో నెరవేర్చబడింది. అయితే ఆ తరువాత గురు మూరాజు సమీపానికి వచ్చి, విద్యాలయానికి నిప్పంటించింది ఏడవ రాకుమారుడు కాదని, అతని అరుగురు సమీపాని సోదరులని చెప్పాడు.

“దురన్యాయం జరిగిపోయింది. వెంటనే చిన్న రాకుమారుణ్ణి వెనక్కు తెప్పించండి,” అన్నాడు సిభాసిద్ధులు. అయినా పిరిస్థితి అప్పటికే చెల్లుదాటి పోయింది. పిడవ సిద్ధు ద్రంలో కవులూ మిశ్రేర దాటి పోయింది. తుంటురు లెస్ అరుగురిని తగిన విధంగా శించాలని సిభాసిద్ధులు నినాదాలు చేశారు. వారిని శాంతిపి జేయడానికి, రాజు తనకుమారులను ఒక నావలో ఎక్కించి సిద్ధు ద్రంలోకి వదిలి రత్తుని భట్టులను ఆజ్ఞాపించాడు. వాళ్ళలాగేనా తిరిగి రాగలరని, అంతలో సభలోని న్యాయాధికారుల ధర్మావేశం చల్లారగలదని రాజు భావించాడు.

అరుగురు ఎక్కిన నావ కొన్నాళ్ళకు ఒక దీవిని సమీపించింది. ఏడవ రాకుమారుడు పిడవ కూడా అక్కడికే చేరింది. ఆ దీవిలో రెండు నదులు ప్రవహిస్తున్నాయి. ఒకటి పాలలా తెల్లగానూ, రెండవది రక్తంలా ఎర్రగానూ ఉన్నాయి. అరుగురు రాకుమారులను చూసిన ఆ దీవి వాసి ఒకడు - రక్షజలం నదిలో ప్రయాణం చేయడం ప్రవృత్తకరం; దాని దామీ ఒక రాసిద్ధు ఉన్నాడు, అని హెచ్చరించాడు.

చందమామ

కోతిరామిరాకుమారుణ్ణి చూడగానే అరుగురు అన్నదమ్ములూ పిరవు సంతోషం నటిస్తూ, “నిన్ను వెతుక్కుంటూనే ఇలా వచ్చావు. కనిపించామో చాలా సంతోషంగా ముడి. వేపురు పాల నదిగుండా ప్రయాణం చేసేవచ్చావు. మాకు విలువైనదేదీ కనిపించలేదు. ఈ నెత్తుటి నది గుండా ప్రయాణం చేసి అవకాశం నీకేని న్నాము. ఏమైనా లభిస్తుందేమో వెళ్ళి, నీ అద్భుతాన్ని పిరించుకో. నువ్వు తిరిగి వచ్చేవరకు నీకోసం వేపురు ఇక్కడే వేచిమూటాం,” అన్నాడు. ఏడవ రాకుమారుడు ఆ నదిలోకి వెళ్ళగానే, అరుగురు దీవిని వదిలి తిరుగు ప్రయాణం మొదలుపెట్టారు.

ఏడవ రాకుమారుడు ఉధృతంగా లేచిన లలలను తట్టుకుంటూ, అవి త ప్రయాణం కోర్చి ముందుకు సాగాడు. కొంతదూరం వెళ్ళాక ఆయనకు బుసలు కొడుతున్నట్టు భయంకర శబ్దం వినిపించింది. తల పక్కకు తిప్పి చూశాడు. బంగారు చెట్టును చుట్టుకుని

మన్న ఒక బద్ధ తలల సిర్పం భయంకరంగా నిప్పలు చిమ్ముతూ బునిలు కొడుతున్నది. చెట్టు చిరాళ కొప్పుపై ఒక బంగార పి కని పించింది. తన తల్లి చెప్పగా ఆ చెట్టు గురించి అతడు అంతకు పై ర్వపు విని ఉన్నాడు. బలాన్వంతా కూడదీసి కుని అతడు అవి త దైర్యంతో పాము మీదికి ఉరికి కత్తి దూసి ఒక్క డెబ్బతో బదు తలలను ఖండించాడు. ఆ మరు ణాపై బుంగార పీట్ట ఎంతో శ్రావ్యంగా పాడడం

ప్రారంభించింది. ఆ పాట చెవుల సొకగానే, అతని కొతిరూపం పోయి అందమైన రాకుమార్తెగా పూరిపోయాడు!

ఆ చిన్ని దీవిలోని జన్మలందరూ పి పాట వినడానికి అక్కడికి పరిగెత్తుకువచ్చారు. మరి కొంతసేపటికి ఆ దీవినేలే రాజు తన అందాల కుమార్తెను వెంటబెట్టుకుని సతీ సమేతంగా

అక్కడికి వచ్చాడు. విషిసిర్పాన్ని చంపిన వీర దికి తన కుమార్తెనిచ్చి వివాహం జరిపిస్తానని అంతకు పై ర్వపు రాజు ప్రకటించి ఉన్నాడు. ఆ పాట ప్రకారం ఇప్పుడు తన కుమార్తెను, రాకుమారు డికిచ్చి వివాహం జరిపించి, అందంగా అలంక రించిన నావలో సాగనంపాడు. రాకుమార్తె పాడే బంగారు పక్షి తో వున్న బంగారు చెట్టును కాస్త కగా స్వేకరించి తన రాజ్యానికి తిరుగు ప్రయాణం చేసాడు. తన వచ్చిన పాత పడవ ను ఆ నావకు కట్టి, పురి బయలుదేరాడు.

తన ఏడవ కుమారుడు ఇంత మోహన రూపంతో ఉండడం చూసి రాజు తన కళ్ళను తానే నవ్వులేక పోయాడు. తన కుమార్తె డి సాహసియా తన విన్నాన పుష్కల్యం కాలేదు. అయితే, అతడు వెళ్ళిన పాత పడవ అలాగే ఉంది. కంఠస్వరంలోనూ ఎలాంటి మార్పు లేదు. రాకుమారుడు చెప్పిన మాటలు సత్యం నీ దీవినుంచి వచ్చిన వాళ్ళ కూడా చెప్పారు.

రాజు అరణ్యవాసిం చేస్తూన్న తన ఏడవ రాణిని రాజధానికి రప్పించి కలుపు చేశాడు. అయితే, ఆమె అందుకు నిరాకరించింది. రాకు మార్తె తన తల్లి ఉంటూన్న అరణ్య భవనం ఎదుట బంగారు పక్షి తో బంగారు చెట్టును నాటాడు. రాకుమార్తె, అప్పుడే భార్య కూడా అక్కడే నివసించసాగారు.

సముద్రంలోకి వెళ్ళిన ఆరుగురు రాకుమార్తెల ఆపూ కీ తెలియనే లేదు. కొన్నాళ్ళకు రాజు కూడా పురణించాడు. ఏడవ రాకుమార్తె తల్లినీ, భార్యనూ వెంటబెట్టుకుని రాజధానికి వచ్చి, సీంహాసనాన్ని అధిష్టించాడు. వారాని కోసారి సీతినీవే తంగా అడవిలోని బంగార చెట్టు వద్దకు వెళ్ళి బంగారు పి పాడే పాటను విని ఆనందించసాగాడు. - (ఎం.డి)

ఉత్తరాంచల్ జానపద కథ

వధువు కోరిన వరుడు!

ఒక గ్రామంలో రాంస్వీరూ ఖ తాకూర్ అనే ఒక ధనికుడు ఉండేవాడు. అయిన భార్య ఒక అడ శిశువు ప్రిసివించి కన్నుపూయడంతోవిషాద గ్రస్తడయ్యాడు. క్రమేణా వు కుప్పిచ్చులారని తన బిడ్డను చూసి కుంటూ, భార్యావియోగ దుఃఖాన్ని వు రిచిపావడానికి ప్రియ త్నించాడు. తాకూర్ వు ధులొలికే తన కూతురికి చచ్చే లీ అసాకుర పేట్టి అల్లారు వు ధుగా పేదసాగాడు.

చచ్చే లీ ఆ గ్రామంలో అందరి కన్నా చాలా అందంగా ఉండేది. అయితే, తండ్రి చాటిన పేదగడం వల్లనో, లేక అతి గారాబం చూపడం వల్లనో ఏమో మరి బయటి ప్రపంచం తెలియని అవూయ కుదాలుగా పేరిగి యుక్తవయస్కి

చందమామ

రాలయింది. తన అందచందాలను చూసి, ఎంతటి గొప్పవారైనా సినే, తాను కోరిన వారు తప్పకపెళ్ళాడు తారసొస్తుపీత్ర రాంత్రి చెబుతూ ఉండే విని తెగ వు రిసిపావేది.

ఆ కాలంలో రకులకు గ్రామంలోని యువ కులందరితో వుంచి పిరిచయాలూ ఉండేవి. వారిని గురించిన వివరాలు తెలిసి ఉండేవి. అందు వల్ల ధనికుడు ఒకనాడు గ్రామం రకుట్టి పీలిచి, తన కూతురికి సరైన వరుణ్ణి సూచించమన్నాడు. ఇద్దరూ కొంతామి ఆ విషయంగా చర్చించుకున్నారు. రకుడు కొందరు యువ కులాబుల్లా, వారి వివరాలూ చెప్పాడు. మధ్య తరగతి యువకుడైనా ఫరవాలేదు. వరుడు బుద్ధి మంతుడై ఉండాలని తాకూర్ రకుడికి వు రి మరీ చెప్పాడు.

వంటగదిలో రొట్టెలు కాలుస్తూన్న చచ్చే లీ వారి వూటలు విన్నది. విన్న గా వెలుపిలికి పచ్చి, “నాన్నా, నేను గ్రామంలో అందరికన్నా శక్తివంతుణ్ణి వివాహావూడతాను. సాదా సేదా వు నిషిని చెప్పి కోను,” అన్నది.

ఆ వూటకు తండ్రి, రకుడూ అవి తా శ్చర్యం చెందారు. ఒక యువతి తన పెళ్ళి విషయంలో ఇంత బాహుటంగా అభిప్రాయం వెలి బుచ్చడం విధూరంగా కనిపించింది.

“య్యవతులు తవు పేళ్ళి గురించి ఇలా మాట్లాడకూడదు తల్లీ. తగిన వరుడెవరో పెద్దలే నిర్ణయిస్తారు. నీకు అన్ని విధాలా తగినవాడూ, వున అంతస్తికు తగ్గవరుడి కోసివే చూస్తి

న్నాన. పువ్వు లోపలికి వెళ్ళు,” అని
సినిమితంగా వుండలించాడు తండ్రి.

“అదేం కుదరదు. మీరు చూసు
వరుణ్ణి నేను పేశాడను. నా భర్తను నేనే
ఎంపిక చేసి కుంటాను. అల్లు నా, నా ఇష్టా
లు ప్టల గురించి ఒక ప్రకరుడికి ఎంతలు
స్సింది?” అంటూ కోపంగా ఇంట్లోకి
వెళ్ళింది చమేలీ.

పురేం మాట్లాడ లేక ప్రకరుడు
రాకూర్కు నపు స్పిరించి వక్షనంగా అక్కడినుంచి
వెళ్ళిపోయాడు. రాకూర్ దిగ్రాఫ్ తోతే కొంత
సమీపలాగే కూర్చుండి పొన్నాడు. వంటగది
నుంచి ఏడుపు వినిపించడంతో, లోపలికి వెళ్ళి
కూతురితో ఈ విషయంగా మాట్లాడి ప్రయో
జనం లేదని ఊర్త కున్నాడు.

చచ్చ లీ ఆరోజంతా, రాత్రంతా ఏం చెప్పాల్సా
అని తీవ్రంగా ఆలోచించింది. ఆఖరికి ఒక నిర్ణ
యానికి వచ్చింది. తండ్రి నిద్రలేవక వుండే
లేచి వెళ్ళి గ్రావుంటో శక్తివంతపు దెబ్బ తగిన
వరుణ్ణి వెతకాలనుకున్నది. వరుణ్ణి వెంట బెట్టు
కుని ఇంటికి తిరిగి రాగలనన్న గట్టి నమ్మకం
ఏర్పరపు కున్నది.

తెల్లవారింది. బావి దగ్గరికి నీళ్ళకు వెళ్ళు
న్నట్టు బిందెను తీపు కుని బయలు దేరింది.
బావిగట్టు మీద బిందెను పెట్టి, మరి కొంత
దూరం వెగంగా నడిచింది. బాటలో పేద
ఊరేగింమిరావడంతో దానిని చూసి అక్కడే
ఆగింది.

అందంగా అలంకరించిన గుర్రం మీద ఒక
ధనవంతుడు కూర్చుని ఉన్నాడు. గుర్రానికి
ముందు కొందరు, వెనక చాలా వుంది నపు
స్తున్నారు. బాటకు ఇరువైపులా ఉన్న జనం
ఆ వ్యక్తికి నపు స్కరిస్తూ, జయ జయ ధ్యానాలు
చేస్తున్నారు.

ఆ గుర్రం మీద వ్యక్తి ఈ రాజ్యాన్నేలే రాజ్య
ఉంటాడా? అని చచ్చ లీ ఆలోచించసాగింది.

అమె ఇంతకు ముందెన్నడూ రాజును చూసి
ఎర్ర గపు. ఎలా ఉంటాడో తెలియదు. ఆయన
రాజేగనక అల్లుతే నిజంగానే శక్తివంతుడు కదా
అనుకున్నది చచ్చ లీ. పునిషీ కూడా వుంది శరీర
నొప్పివంతో చాలా చక్కగా ఉన్నాడు. ఆయన
తనను వివాహిపూడడానికి అంగీకరించగలడా?

చమేలీ ఊరేగింపు వెంట కొంత దూరం
నడిచింది. ఊరేగింమి ఒక తటాకాన్ని సిపి పిం
చింది. గుర్రం మీద ఉన్న వ్యక్తి చూపిస్తు
రావిచెట్టు కింద కూర్చున్న ఒక సాధువు మీద
పిడ్డలు. ఆయన పుట్టా కొందరు భక్తులు
ఉన్నారు.

గుర్రం మీద వ్యక్తి, గుర్రదిగి విసయంగా
సాధు ముని సిపి పించి సాష్టాంగ నపు స్కారం
చేశాడు. తర్వాత లేచిపోవకులు తెచ్చిన ఫిల
పిష్టాలు తీసి సాధు మాపాదాల పుంపు
ఉంచాడు. సాధువు ఆయన్ను రెండు చేతులతో
దీపించాడు. ఆ తరవాత ఆయన తన వ్రయో
ణాన్ని కొనసాగించాడు.

తను ఇంతవరకు గొప్ప శక్తివంతుడని అనుకుంటూన్న రాజు నిజంగానే శక్తివంతుడైతే, ఈ సాధువు పాదాలపై పడి ఎందుకు మొక్కుతాడు? అంటే ఈ సాధు మూఝాకన్నా జ్ఞానుడుడే ఉండాలి కదా? అని చప్పే లీ ఆలోచించింది. అర్జునే, ఆవై కు ఈ సాధు మతనస్త్ర వివాహమాడలేదేమో అన్న అనుమానం కూడా కలిగింది. అర్జునా, సాధు మంత్రానికి శక్తివంతుడు వు రోకత్రు తారసి పడక పోతాడా అన్న సమ్యక్ గా కూడా ఆమెలో కలిగింది. ఆ తటాకం వద్దే కావు కుర్చున్నది.

కొంతానిపటికి సాధు ముఖ ట్టు ముఖ భక్తులందరూ వెళ్ళిపోయారు. సాధువు లేచి పళ్ళూ, పిమ్మల్లా తీసుకుని దాహిల నున్న గుడిసే నడిచాడు. చమేలీ మెల్లగా సాధువును అనుసరించి వెళ్ళింది. సాధువు గుడిలోపలికి వెళ్ళి, దీపం వెలిగించి తాను తెచ్చిన ఫిల పిమ్మలను విగ్రహం ముందుంచి నమస్కరించాడు. వెలుపలికి వచ్చి, గుడిని వూర్చు సార్లు ప్రిదం ణం చేసి వెళ్ళిపోయాడు. సాధువే ఇలా చేశాడంటే

గుడిలో ఉన్న దైవ విగ్రహమే అతనికన్నా శక్తివంతమైనదే మూట్రుందని చప్పే లీ భావించింది.

గుడిలోని దేవమణ్ణ భర్తగా భావించి అక్కడే ఉండి పాదాలన్న నిర్ణయానికి వచ్చింది. విగ్రహానికి కొద్ది దూరంలో కూర్చుని కళ్ళు మూసి కుని విగ్రహానికి మానవ రూపం ఎప్పుడు వస్తోందా అని ఆశతో ఆలోచించసాగింది. కొంత సేపటికి ఆమె మెల్లగా కళ్ళు తెరిచింది. ఒక కుక్క విగ్రహం వుండున్న ఆహార విదార్థాలన్నిటినీ తింటూ కనిపించింది. దేవమణ్ణ కుక్క రూపం దాల్చాడా అనుకుంటూ ఉండగానే కుక్క వెలుపలికి పరిగెత్తింది.

చమేలీ దానిని వెంటబడించి వెళ్ళింది. కుక్క కొంతానిపటికి ఒక ఇంటిని సీపీ పించి, ఆ ఇంటియ జమాని ఎదుట తోక ఆడిస్తూ కూర్చున్నది. య జమాని దానిని అప్యాయంగా నిమగ్నం చేస్తూ ఉన్నది. ఆహా, కుక్కగా వూరిన దేవమణ్ణకన్నా, కుక్కయ జమాని శక్తివంతుడు! సిందేహిం లేదు, అని నిర్ణయించింది చప్పే లీ. అతడొక రైతు. అతడు కొంత సేపటికి లేచి పారాపలుగూ తీసుకుని వెళ్ళి ఇంటి దాపులనున్న పొలంలో ఒక పూల తవ్వ సాగింపు. తన తండ్రి పిమ్మలకు పై బలు చేయడం చప్పే లీ వునని లోతళు కున్న మెరిసింది.

ఆహా ఇంత కఠినమైన నేలను సునాయాసింగా తవ్వ అవతల పోరేస్తున్నాడంటే ఇతడే అందరికన్నా శక్తి సింపిస్తున్న నిర్ణయానికి వచ్చిన చమేలీ, రైతు పాదాలపై బడి, “ఈ గ్రామంలో అందరికన్నా శక్తివంతుడిని నువ్వే నన్ను నీ భార్యగా స్వీకరించు. నిన్నూ, నీ పోలాన్ని కనిపెట్టుకుని ఉంటావు,” అన్నది.

రైతు అశ్చర్యపోయాడు. ఆమె చెప్పినదంతా విన్నాడు. అందమైన ఆమె వుండునేమో ఉన్నా, “చప్పే లీ, నిన్ను నా భార్యగా అంగీకరిస్తున్నాను,” అన్నాడు ఎంతో ఆనందంగా.

THE ADVENTURES OF **G-man**

ఈ పెద్ద దాహం
భాగం - 1

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

TERROLENE

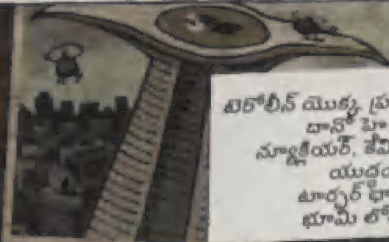
THE MASTER OF DARKNESS

బాగా డబ్బున్న, శక్తివంతుడైన టెరోలీన్, నేర భయవిహ్వాలిత విచార సామ్రాజ్యానికి అధిపతి. చట్టానికి కట్టుడివ్వన్నట్టుగా చెలామణీ అవుతూ పిల్లన్న అసహరించి వాళ్ళ బీవాధార శక్తిని శాశ్వతమైన యవ్వనాన్ని పొందేందుకు వినియోగించడం కోసం.

టెరోలీన్ యొక్క
సోకింగ్ ఫస్ట్,
వదలి గాస్,
తన విరోధిని
పడగొట్టగలుగుతుంది.
ఆ ఫస్ట్ దేవతవగల
విరుగుడు
వంద
ఆ దుష్టుభావం
ఆశక్తిపై
పడదు.

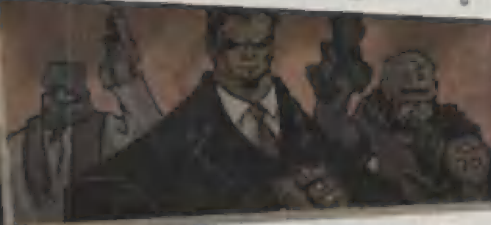
టెరోలీన్
బతులు పీల్తున్
అనే ఉక్కు తిగలూ
ప్రతి మాటుతో
దేయబడతాయి.
అణువిస్ఫోటంలో
వాట క్రీక
పొగొట్టుకోవు.

పూతార్పగా
శప్పించుకోడానికి
టెరోలీన్ పూజ్తో,
శక్తిగల జెట్స్, లోపలి
అమరిపున్నాయి.

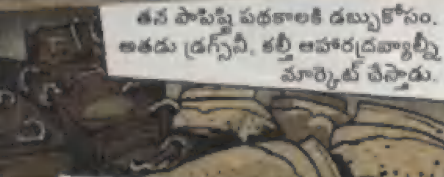

టి-టవర్
టెరోలీన్ యొక్క ప్రధాన కార్యాలయం.
డాన్ హి-టెక్ ఆయుధాలూ,
నూక్లియర్, కేమికల్, బయోలాజికల్
యుద్ధయంత్రాంగపు లేక్స్.
టూర్నర్ ఛాంబర్స్, చీకటికొట్టు
ఘోమి లోలోపలగా ఉన్నాయి.

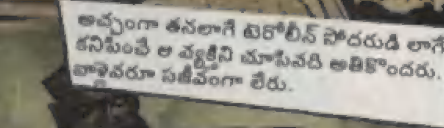
టెరోలీన్ నియంత్రణ క్రింద, తరిఫ్ఫైన ఇగంతుల దశం, అంగరక్షకులూ,
రోబోమన్ ఉన్నారు. మృత్యువుపాలుచేసే ఆయుధాలతో, టెరోలీన్
యొక్క కుశంత్రాం కోరికలను పెరవేర్చడానికి ఎల్లావేళా సంసిద్ధం.

తన పాపిష్టి పథకాలకి డబ్బుకోసం.
అతడు ద్రగ్స్, కల్లీ ఆహారద్రవ్యాల్ని
మార్కెట్ చేస్తాడు.

అప్పుగా తనలాగే టెరోలీన్ సోదరుడి లాగే
కనిపించే ఆ వ్యక్తిని చూసేవది అతికొందరు.
వాళ్ళవరూ పడివేంగా లేరు.

కి శక్తినిచ్చేది

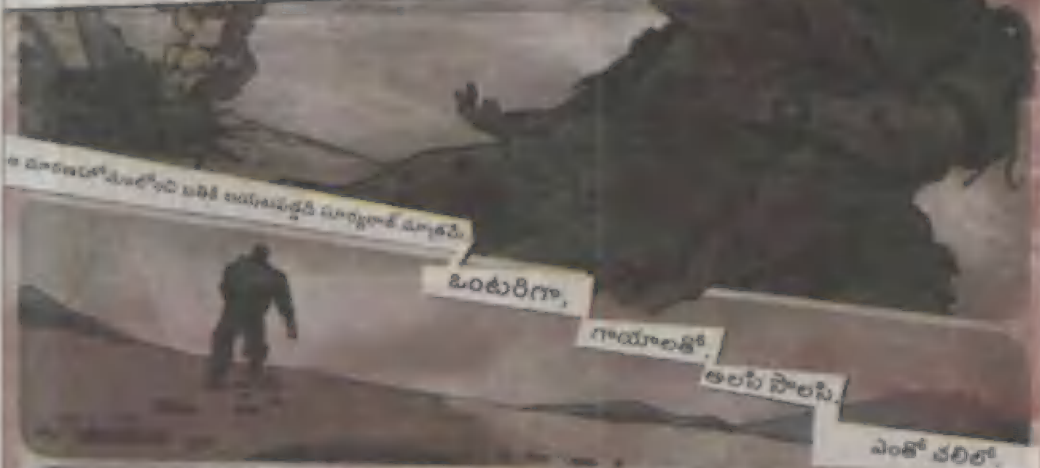

Visit: www.parleproducts.com

SURYARAJ

ఇండియన్ అర్మీ 4వ రెజిమెంట్ అఖరి యుద్ధాన్ని వేసారు ఆ కోణాన.
హిమాలయాల ఎత్తుల్లో శత్రువు దొంగదెబ్బ తీసే పూహంలోకి దొరబడుతూ.

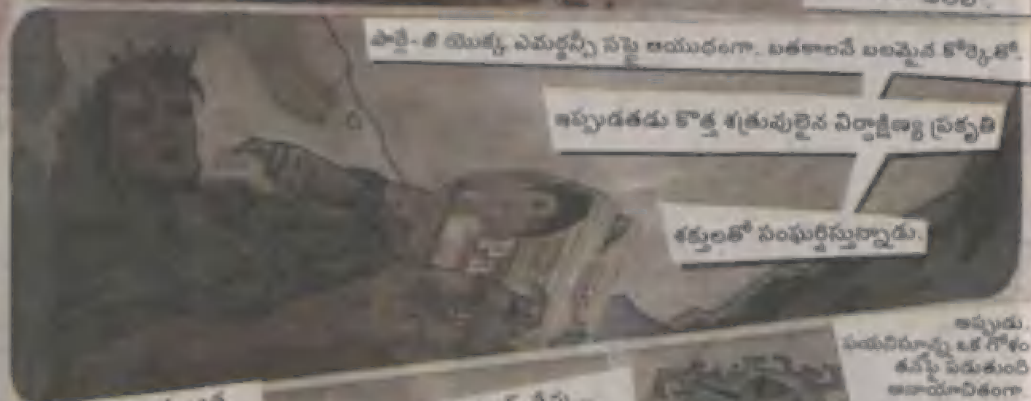
ఆ దొంగదెబ్బలో ముందోంది బతికి బయటపడ్డది మోగ్యలాక్ మోతమే.

ఒంటురిగా,

గాయాలతో,

అలసే సొలసే,

ఎంతో చలిలో.

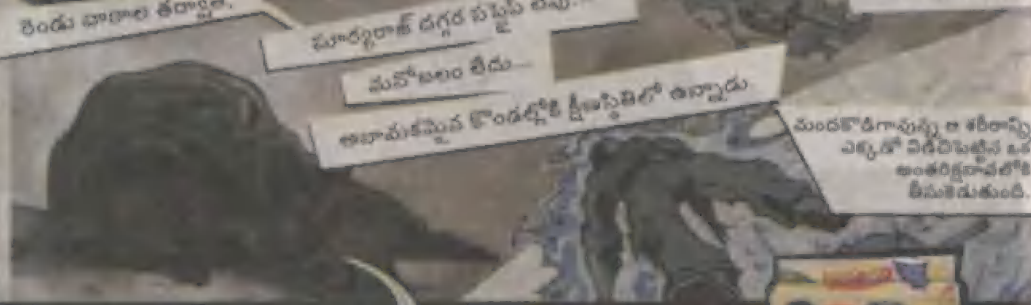

పాత్రి-తీ యొక్క ఎమర్జెన్సీ సస్థి జయుధంగా. బతకాలనే బలమైన కోర్కెతో.

ఇప్పుడతడు కొత్త శత్రువులైన నిర్దాక్షిణ్య ప్రకృతి

శత్రులతో సంఘర్షిస్తున్నాడు.

అప్పుడు,
పయనించున్న ఒక గోళం
తనపై పడుతుంది
అదాయాచితంగా.

రెండు దాదాపు తర్వాత.

మోర్లరాట్ దగ్గర పట్టే చేపు...

మనోబలం లేదు...

అలానుకమ్మిన కొండల్లోకి క్షీణిస్తుంది అన్నాడు

మందకొడిగావున్న ఆ శరీరాన్ని
ఎక్కడో విడిచిపెట్టిన ఒక
అంతరిక్షవాహనలోకి
తీసుకుంటుంది.

కి శక్తినిచ్చేది

Visit www.parleproducts.com

వదిలేసిన ఆ అంతరిక్ష వాచలో,
మరో లోకపు శక్తి రూపం
మెజర్ సూర్యరాశ్ పైన
అనేక టెస్టులు చేస్తుంది.

భవిష్యవాణి చెప్పిన
వల్లకీ ఇతడినా?

అతని లక్ష్య పవిత్రమేనా?

ఇతడి మనసు దిట్టమేనా?

సహాయం కోసం లోకపు
అర్ధానాదానికి బాబాయి ఇతడినా?

ఈ సాహసకృత్యాన్ని చేసేందుకు అతడు తగునా ?

అతడు
మంచికోసం
పోరాడగలడా?

మాస్టే అలాగే
అనిపిస్తోంది...

కాని మొదట అతన్తో పరివర్తన తేవాలి ఇలా...

కి శక్తినిచ్చేది

Visit www.parlegproducts.com

పెడుని విధ్వంసం చేసేవాడు.

ఈ భూమిని పరిశీలించే ఏలియన్ గార్డియన్స్
గాలింపేది ఈ అతీత వ్యక్తి కోసమే.
దురాశ, ద్వేషం, క్రూరత్వం,
అహంకారంతో చల్లని భూమాతను
విధ్వంసంచేసే అవాంతరాన్ని
మట్టుబెట్టి ఒకే ఒక శక్తి ఉంది.

గోళం

చివరికి, గోళం చేసిన దశాబ్దపు అన్వేషణ ముగిసింది.
ఒక మాతన శత్రుత్వం చోటుచేసుకుంది. శీ-మేన్ పెడుతో
చేసే బోరాటానికి తోడ్పడుతూ, దారిచూపుతూ
ప్రోత్సహించేందుకోసం.

కి శక్తినిచ్చేది

Visit www.parlegproducts.com

శీ-మేన్ తన శక్తి కిరణాలను రిమ్యూవ్ చేసి, బాపాదటానికి, పట్టుకోడానికి వినియోగిస్తాడు, చంపడానికి కాదు.

ఈ కిరణాలు మూడు స్థాయిల్లో ఉన్నాయి

నీలికిరణం	- బలమైనది
పసుపువ్వు కిరణం	- తీవ్రమైనది
ఎర్రకిరణం	- అతితీవ్రమైనది

శీ-బ్యాండ్, ప్రపంచంలో అరిగి పూతుకత్తుతాల్ని సంకీర్తాన్నిస్తుంది. భూమి చుట్టూ పరిభ్రమించే బోక్సైట్ నేత్రాలతో గోళంతో, ఉపగ్రహాలతో.

పూర్యరాజ్ తన బ్రెయిలర్ స్థావరంతో ఎల్లవేళలా సంప్రదిస్తాడు అదొక చిన్న అంతరిక్ష నావ. ఆ వాహనం, సంకీర్తాల్ని అందుకుంటుంది, పంపిస్తుంది.

శీ-మేన్, స్పెషల్ ఫార్ములా పాక్టి-శీ రిమ్యూవ్ చేసి తన శక్తులని పొందుతాడు.

పూతుక కత్తులతో తలపడనప్పుడు, శీ-మేన్ యొక్క అనిక మెజర్ పూర్యరాజ్, స్కూల్లో ఫీజికల్ బ్రెయినింగ్ ఇన్స్ట్రక్టర్, విద్యార్థులు అతన్ని ప్రిమిస్తారు, గౌరవిస్తారు.

శీ శక్తినిచ్చేది

Visit www.parleproducts.com

5వ జ్ఞాను

ఉదయం
8 గం.

సెన్స్

నీటికిగల మూడు
స్థితులేమిటి?

నీరు

ఆవిరి

మంచు

ఈ క్షణంలోనీ, భూమిలోపల, మనకు తెలిసిన తెమిస్తే
సవాలు చేయబడుకోంది.

అధిక ఒత్తిడులు

కరిగిన శిల

ఇంకా జీవస్థ శిలారూపంలో వున్న ఓ పరగ్రహ జీవపు అవశేషాలు...

ఈ మూడూ కలిసి నీటి తలంపై పనిచేస్తూ...

నీటిది ఓ నాలుగో స్థితిని సృష్టిస్తున్నాయి...

మంచు, నీరు, ఆవిరి, ఇంకా
పరగ్రహ జీవపదార్థాల ఓ
అస్థిర సంయోగం

ఇందులో గొప్పముంది?
ఇది ఇంకా నీరే కదా అని
చాలా మంది అంటారు....

ఛాని, చాలామంది తమ
నీరు సామాన్యమైందని
అనుకుంటారు...

ఇబ్బంది వరకూ.

కీ శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

ఓ సంభవనీయంకానట్లు అనిపించే ఓ మామూలు సంఘటన...

ఇది భూగ్రహపు పూర్తి నీటి వనరులని విశ్వపూరితం చేసింది

కి శక్తినిచ్చేది

Visit www.parlegproducts.com

ఈ అస్థిరమైన నీటివంటి ద్రవం ఎలాగో విస్తరించేస్తోంది, ఏ నిషేధమూ లేకుండానే

ప్రతి జీవప్రాణి ప్రభావితమైంది

The Big Thirst

ఈ పెద్ద దాహం

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

నగరంలోకి దాహం తీర్చేందుకై నీటిని ప్రసరణ చేసే పైపులు....

ఇప్పుడు మరణాన్ని
మోపుకొస్తున్నాయి.

నాకు
అంతగా
బాగోలేదు

వాళ్ళూడా

AARGGH

AARGGH AARGGH

నీటి లక్షణాలు: మూర్ఛతో కొట్టుకోవడం,
గుండె కొట్టుకోవడం క్రమంగా లేకపోవడం,
కడుపులో బీగపట్టడం, వాంతులు, జ్వరం,
అతిసారం, అమితంగా చెమట పట్టడం.

మరణం ఒక్కటి
మార్గమేమో

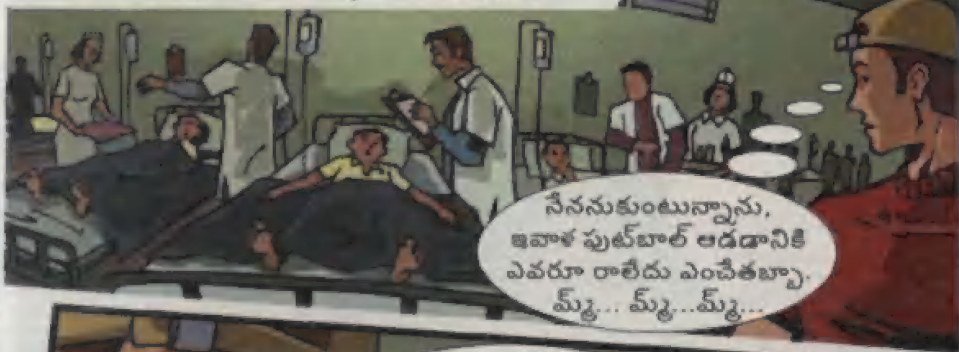

కి శక్తినిచ్చేది

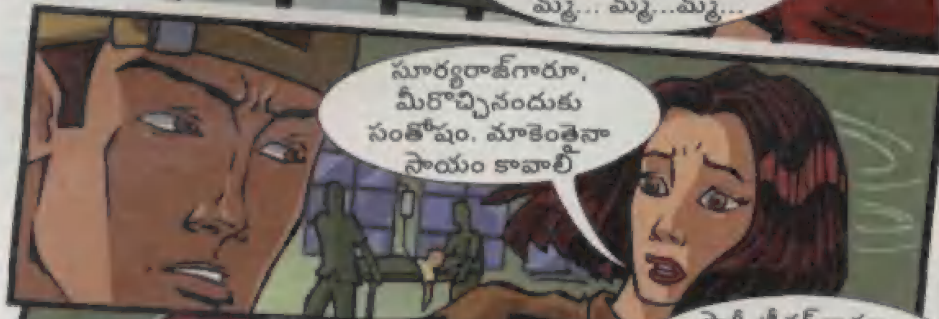

Visit: www.parleproducts.com

మేజర్ సూర్యరాజ్ ఈ పరిస్థితిని పర్యవేక్షిస్తాడు

నేననుకుంటున్నాను,
ఇవాళ ఫుట్ బాల్ ఆడడానికి
ఎవరూ రాలేదు ఎంచేతబ్బా.
మ్మ...మ్మ...మ్మ...

సూర్యరాజ్ గారూ,
మీరొచ్చినందుకు
సంతోషం. మాకెంతైనా
సాయం కావాలి

సారీ టీచర్ గారూ,
నేను మరోవోటాకి
వెళ్ళాలి

నేను మీకో ఏకాంతంగా
మాట్లాడాలి, మేజర్

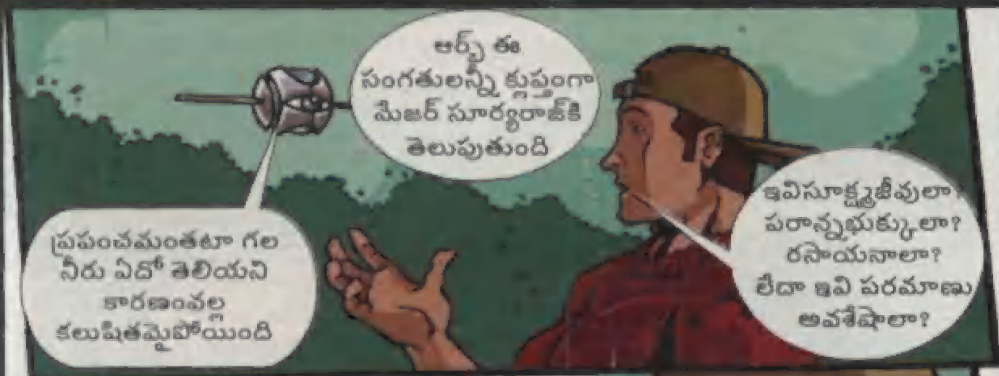

కి శక్తినిచ్చేది

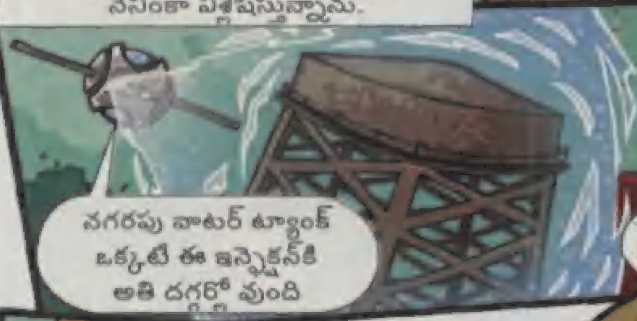
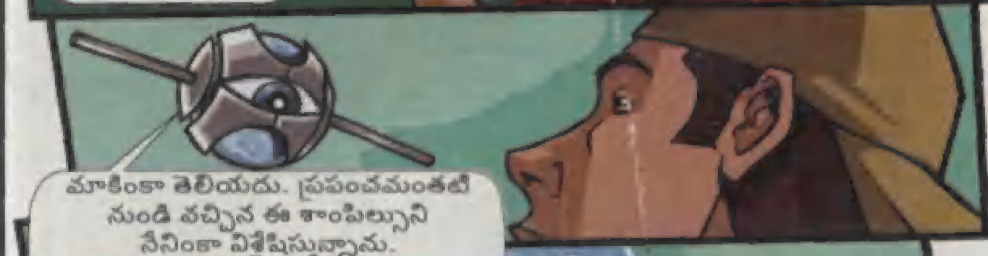
Visit: www.parleproducts.com

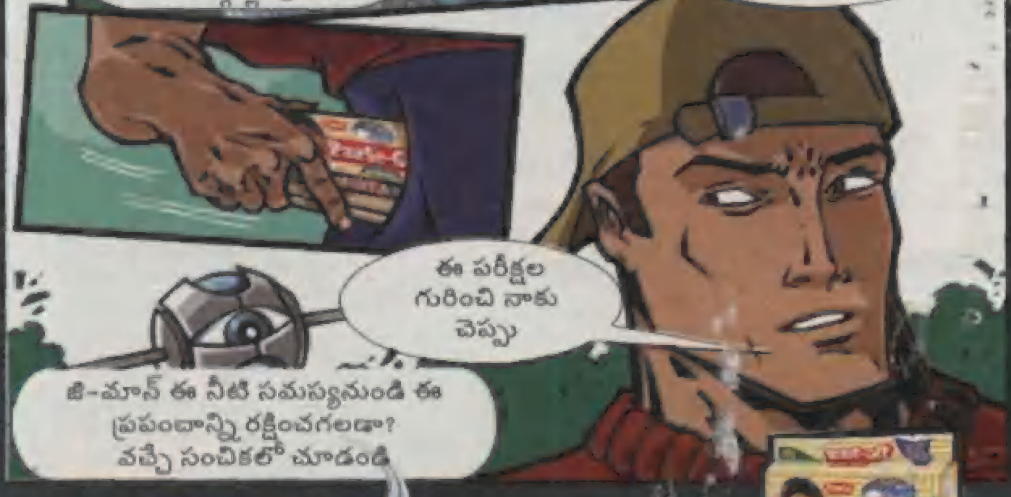

ప్రపంచమంతటా గల నీరు ఏదో తెలియని కారణంవల్ల కలుషితమైపోయింది

ఇవి సూక్ష్మజీవులా? పరాన్నజుక్కులా? రసాయనాలా? లేదా ఇవి పరమాణు అవశేషాలా?

అయితే నా దర్శాన్ని అక్కణుంచే ఆరంభిస్తాను

జీ-మాన్ ఈ నీటి సమస్యనుండి ఈ ప్రపంచాన్ని రక్షించగలడా? వచ్చే సంచికలో చూడండి

G-Man కి శక్తివచ్చేది

లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి

- చిన్ననాటి ముచ్చట్లు

జహూర్లాల్ నెహ్రూ తదనంతరం 1964 వ సం.లో భారతదేశ ద్వితీయ ప్రధానమంత్రిగా పదవీ బాధ్యతలు చేపట్టిన లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి, ఎంద సంవత్సరాల క్రితం జన్మించారు. ప్రస్తుతం (2004-2005) దేశవ్యాప్తంగా ఆయన శతజయంతి ఉత్సవాలు జరుపుకుంటున్నాం.

లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి 1904 ఆక్టోబర్ 2వ తేదీ, ఉత్తర ప్రదేశ్ లోని మొఘల్ సరాయ్ అనే చిన్న పట్టణంలో జన్మించాడు .

ఆయన మూడు నెలల శిశువుగా ఉన్నప్పుడు ఒక విచిత్ర సంఘటన జరిగింది. శిశువుగా ఉన్న ఆయనను తీసి కుని తల్లి పిల్ల గంగా స్నానానికి వెళ్ళింది. పర్యటనం కావడంతో స్నానం పట్టం వద్ద భక్తుల రద్దీ వుండి ఎక్కువగా వుంది. ఆ సమయంలో శిశువు ఆమె చుంక నుంచి జారి కిందవళ్ళు ఒక బుట్టలో పడి పోయాడు . ఆ బుట్ట ఒక పిత్తల కాపిరిది.

సంతానం లేని ఆ పిత్తల కాపిరి బిడ్డను దేమా డిచ్చిన కాపు కగా భావించి అవి తానందంతో ఇంటికి తీసుకువెళ్ళాడు. అయితే, పోలీసులు ఆ బిడ్డను వెతికిపట్టుకుని, తల్లి వద్దకు చేర్చారు.

లాల్ బహదూర్ తండ్రి ఒక బడిపింతులు . బహదూర్ కు పద్దెనిమిది నెలలు నిండకముందే

తండ్రి కాలం చేశాడు . అందు వల్ల బహదూర్ చదువు మళ్ళీ మదానికి కాశిలో మళ్ళీ వున్న ఇంటికి చేరాడు . అతన్ని ఇంట్లో అందరూ గ్రామీణులతో 'నాని' (చిన్నా) అనిపిలిచేవారు . లాల్ బహదూర్ వేసి విత్తం దండలో కూడా పాఠశాలకు వెళ్ళు కొలది దూరం కాలినడకనే వెళ్ళేవాడు.

ఆయన బాల్యం నుంచే ధైర్యం, సాహసం, ఓర్పు, నిస్వార్థం మొదలైన ఉన్నత గుణాలను అలవరచుకున్నాడు. ముఖ్యంగా ధైర్యం, స్వాభిమానం చిన్ననాటి నుంచే ఆయన వున్న నానిలో బాగా వేళ్ళానాయి .

కాశిలో చదువు ముంటూ న్నప్పడు ఒకనాడాయ న్నాహులతో కలిసి గంగానదికి అవలి తీరంలో జరుగుతూ న్న వేధ కలు డడానికి వెళ్ళాడు . తిరిగి వచ్చేప్పుడు పిదపవాడికి చెల్లించడానికి ఆయన వద్ద డబ్బులు లేవు. ఆ సంగతి బయట పట్టానాహులను సాయం వుడగడానికి ఆయన స్వాభిమానం అడ్డిచ్చింది.

అందు వల్ల మా దోకుటికి తెలియ కుండా అక్కడినుంచి జాత్ర కున్నాడు. గుహాపు లందరూ పిడవలోకి ఎక్కారు గాని, లాల్ బహదూర్ తవు వెంటలేదన్న విషయం గ్రహించ లేదు. పిడవ వుండు కు సాగింది. ఆ తరవాత లాల్ బహదూర్ నదిలోకి దూకి, గుహాపులు ఆశ్చర్యంగా చూస్తూండగా ఈదు కుంటూ అవ తలిగట్టు చేరాడు.

లాల్ బహదూర్ పోట్టివాడే అయినా చాలా ద ధంగా ఉండేవాడు. ఆయనలోని ఆత్మస్థైర్యం అంతకన్నా బలమైనది. ఆరేళ్ళ కుర్రాడుగా ఉన్నప్పటి అతడు గుహాపులతో కలిసి ఒక పళ్ళ తోటలోకి వెళ్ళాడు. గుహాపు లందరూ చెట్లపైకి ఎక్కారు. లాల్ బహదూర్ మాత్రం కింద నిలబడ్డాడు. తోటవూలి వస్తున్నాడని తెలియ గానే, చెట్ల మీదున్న పిల్లలు కిందికి దూకి పారిపోయారు. లాల్ బహదూర్ మాత్రం పూలు కోస్తూ, తోట మాలి చేతికి దొరికి, చెబ్బలు తినిభోజన వచ్చాడు. ఆ తరవాత తోటవూలి బహి దూర్పు ఫిలానా అనిగర్తించి, “నాయనా, నువ్వు అనాథమవా? వు రింత జాగ్రత్తగా నడుచు

కోవాలి,” అనిబ్రావు తోపాచ్చరించి వదిలే శాడు. ఆ వూటలు ఆయన జీవితాంతం వు రిచిపాలేదు.

లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి మొదట బహిర్ లాల్ వుంత్రి వుండలిలో కీలకమైన రైల్వే శాఖ, హోం శాఖ వుంత్రి పిడమలును చేపట్టి సిపుర్లవం తంగా నిర్వహించారు. నెహ్రూ వు రణానంతరం ఆయన భారత ప్రధాని అయ్యాడు. 1966 జనవరి 10వ తేదీ తాష్కింట్లో జరిగిన చారిత్రాత్మకమైన భారత-పాకిస్తాన్ శాంతి ఒప్పందంలో సంతకం చేసిన కొన్ని గంటల లోనే తీవ్రమైన గుండెపోటుకు లోనై అసువులు బాశారు. ఆయన గౌరవార్థం ‘విజయ ఘట్’ స్మారక చిహ్నం నిర్మించారు. 1965 వ.సం.లో జరిగిన భారత-పాకిస్తాన్ యుద్ధ సిపుయ్యంలో దేశప్రిజలకు ప్రధాన వుంత్రిగా ఆయన అందిం చిన ‘జెజ్జువాన, జెజ్జిసాన్’ అనే నినాదాన్ని స్మారక చిహ్నంపై చెక్కారు.

జ్ఞాతివైరం

పూర్వం కాశీరాజ్యాన్ని పాలించిన బ్రహ్మదత్తుడికి, నూర్తగ్రుత్త కొత్త కుల్లు. అందరిలో కడగొట్టువాడిగుత్త సింహరత్త. రాజు తన కొత్త కులలో ఒక్కొక్కణ్ణి ఒక గ్రుత్త మడగ్గిరకు విద్యాభ్యాసానికి పంపాడు. చిన్నవాడైన సంవర్తడికి బోధిసిత్వరత్త గ్రుత్త మా

కొంతకాలం తరవాత రాజకుమార్తెలకు గ్రుత్త మత్తెన వాళ్ళందరూ, తమ శిష్యులను రాజు దగ్గిరకు తీసి కుప్పాయి, “వుహారాజా, తమ మిత్రులు సకల విద్యా పారంగతుల యోగు,” అని చెప్పి, రాజు నంచి సిన్యానాలు పొందార.

రాజు, తన కుమార్తెలను రాజ్యంలోని వివిధ ప్రాంతాలకు పాలకులుగా ప్రకటించాడు. సింహరత్త, గ్రుత్త మత్తె, “నా తండ్రి, నా అన్నలకు లాగే, నాకూ రాజ్యంలోని ఏదో ఒక ప్రాంతాన్ని ఇచ్చి, పరిపాలకుడుగా వెళ్ళ వుంటే, నేనేంచేయాలి?” అని అడిగాడు.

శిష్యుడి ప్రశ్నకు బోధిసిత్వరత్త, “నాయనా, నీ తండ్రి ఒకవేళ నీకు రాజ్యం ఇస్తానంటే,

అందుకు అంగీకరింపకు. నీ అన్నలందరూ, తండ్రిని వదిలి తలా ఒక ప్రాంతం వెళ్ళి పాయార. తండ్రిని కనిపెట్టుకుని మాట్లా, ఆయన సత్కామించటం, నీ విధి,” అన్నాడు.

రాజు ఒకనాడు బోధిసిత్వరత్త ఆశ్రమానికి వచ్చాడు. సింహరత్త తండ్రికి నుత్త సిగ్గించి, గ్రుత్త మశిక్కున నిలబడ్డాడు. రాజు, అతణ్ణి, “బాబూ, నీ విద్య పై ర్తయిందా?” అని అడిగాడు.

“నాన్నగారూ! గ్రుత్త మూరి దయ వల్ల అన్ని విద్యలూ నేర్చుకున్నాను,” అన్నాడు సింహరత్త.

“అలా అయితే, నుత్త మ్మ పిరిపాలించేందుకు, రాజ్యంలో నీ ఇష్టమైన ప్రాంతాన్ని కోరకో,” అన్నాడు రాజు.

“నేను అందరిలోనూ కడగొట్టువాడిని. నేను రాజ్యం పించుకుపోతే, నుత్త మ్మ కనిపెట్టుకుని వుండేవారెవరు? నాకు రాజ్యంతో పినిలేవు. వీ కూమడేస్తూ, కాలం గడపిటవు నేను కోర కునేది,” అన్నాడు సింహరత్త.

రాజు ఆ జవాబు కు చాలా సంతోషించాడు .
సింవరపు డ్ర అనాటి నుంచి తండ్రి దగ్గరే మాడ
సాగాడు . అవసరం అయి నప్పుడు అతడు
బోధిసిత్వుడి సలహాలు పొందు తూండేవాడు .

ఒకసారి బోధిసిత్వుడి సలహాప్రకారం
సింవరపు డ్ర కొంత బీడు భూమిని బాగు
చేయించి, అందులో పూలచెట్లనూ , ఫల వ
లనూ పేంచి, దాన్ని చక్కని ఉద్యానవనంగా
తయారు చేశాడు .

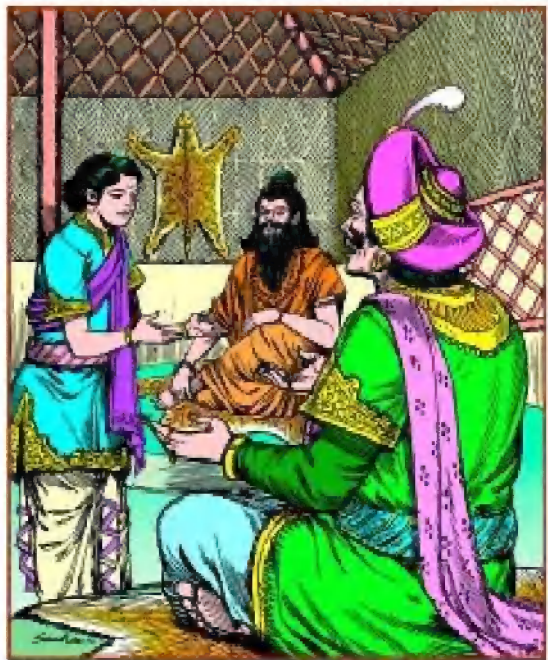
పు రొకసారి తండ్రి అన్న పు తి తీసి కుని
సింవరపు డ్ర నగరులోని అన్ని వర్ణాలవారికీ
సింతర్పణ చేర్చి చాడు . తరవాత రాజు
శ్రీమతలకూ, రాజ్యంలోని కాల్పుల, అశ్వదళ
సేనకులకూ గొప్పగా విందు చేశాడు . విదే
శాల నుంచి వచ్చే రాయ బారులకూ, వర్తకు
లకూ నోకర్యం కోసిం, అన్ని వసతులూ గల
చక్కని భవనాలు కట్టించాడు . సింవరపు డ్ర కీర్తి
ప్రితిష్ఠిలు ఎంతగానో పేరిగిన్నె

ఇలా కొంతకాలం గడిచింది. బాగా వ డ్రు
డైపోయిన రాజుకు అవసానకాలం సమీ
పించింది. ఆయ న పు లత్రులను పీలిపించి,
“నా తదనుతరం, నా నూర్త గృహ మిత్తరలలో
ఎవరికైనా సీంహాసనం ఎక్కే హక్కున్నది.
కనక, పు ర్త బాగా ఆలోచించి వారిలో అర్హు
డైనవాడికి పట్టం కట్టండి,” అని చెప్పాడు.

రాజు చనిపోయాక, పు లత్రులందరూ
చర్చించు కుని, సీంహాసనం ఎక్కదగిన వాడు
సంవరుడే అని నిర్ణయించి, అతడికి వైభవంగా
రాజ్యాభిషేకం చేశారు .

సింవరపు డ్ర తన తండ్రి తదనుతరం రాజు
వటం, పు గిలిన తొంభై షొమ్మిది పు ంది రాజు

చందమామ

కుమారులకూ కొపికారణం అయింది. వాళ్ళం
దూర కూడులు కున్న, ఒక దూత ద్వారా సింవ
రపు డ్ర కి సీంహాసనం వరులు కోవు ని హేచ్చరిక
పింపి, సేన్యాలుతో వచ్చి, కోటను ముట్ట
డించారు .

సంవరుడు, ఈ సంగతి గురువైన బోధి
సిత్వుడికి తెలియ చేశాడు . బోధిసిత్వుడు
అతడితో, “సాదరులతో కలహించటం పు హా
పాపం. అందు వల్ల నీ తండ్రి ఆస్తిని నూర్త
భాగాలు చేసి, నీ అన్నలకు ఎవరి భాగం
వాళ్ళకు ఇచ్చెయ్యి,” అన్నాడు.

సింవరపు డ్ర అలాగే చేశాడు . ఈ సత్త
వర్తన అందరిలోకి జ్యేష్ఠుడైన ఉపాసిత్వుడికి
చాలా ఆశ్చర్యం కలిగించింది. అతడు, తన
తమ్ములతో, “సీంహాసనాన్ని సొంతం చేసి
కోవటం ద్వారా, తమ్ముడు శత్రు వంశాధిపతి
భావించి, దాడిచేయ వచ్చాం. కాని, అతడు
న్యాయంగా ప్రవర్తించటం ద్వారా, ప్రజలందరి

మెప్పు పొందాడు. అలాంటి వాడిపైన మనం యుద్ధం చేయటం ఎలా?" అన్నాడు.

"అయితే, ఇప్పిడు పునం చేయవలసిందేమిటి?" అని అడిగాడు తమ్ములలో ఒకడు.

"పున తమ్ముడితో రాజపిడటం ఉత్తపు పూర్ణంగా, నాకు తోస్తున్నది. తండ్రిగారి సేంహా నినానికి పునం అందరూ మిక్కువారలం అన్న పూట నిజమే. కాని, అందరం రాజ్యానికి రాజులం ఒకసారి కాలేం కదా. అందు వల్ల నింవర డిని రాజుగా అంగీకరించి, పునకు వచ్చిన రాజ్యభాగాలను, తిరిగి అతడి పిరం చేయటం న్యాయం అనిపించు కుంటుంది," అన్నాడు ఉపాసిత్రుడు.

ఆ పూటలకు తమ్ములందరూ తమ సమ్మతి తెలిపారు. వెంటనే వాళ్ళందరూ తమ సేన్యాలతో నింవర డికి జేబేలు పిలు కుతూ, నగరం ప్రవేశించారు. సింహాసనానీనుడైవున్న సంవరుడు, అన్నలందరికీ స్వాగతం చెప్పి, వాళ్ళకు ఉచితానినాలు ఏర్పాటు చేశాడు.

ఉపాసిత్రుడు నింవర డితో, "తమ్ముడూ, నీ ధర్మరణం వేనోళ్ళ కీర్తించదగింది. అందరి

తోనూ ఇంత మంచిగా వుండగలశక్తి, నీకెలా అలవడింది?" అన్నాడు.

"అన్నా! నువ్వనే ఆ శక్తి, బహిశానేను తోటి పూనమణ్ణవణ్ణి ద్వేషించని కారణంగా కలిగి మాటుంది. ఇక రాజ్యపాలన విషయంలో, పరివారానికి ఎప్పటికప్పుడు జితాలు పైర్తిగా ఇచ్చేస్తాను. పున రాజ్యానికి వచ్చే రాయ బారలనూ, వర్తకులనూ తగిన విధంగా గౌరవిస్తాను. ప్రిజల పువు, నా పుంగు భావిస్తాను," అన్నాడు నింవర డు.

అప్పిడు ఉపాసిత్రుడు, పుగిలిన తన తమ్ముల అందరి పినా నింవర డిని దీవించి, "ఇదేవిధంగా ధర్మపూర్ణ రాజ్యం పాలిస్తూ, కీర్తిగడించు. నీ అన్నలమైన మేమందరమూ, నీకు సిహాయంగా మాట్లా శత్రు భయం లేకుండా పూస్తావు. ఈ భూలోకంలోనే, నీమా దేవేంద్రపిదవి అను భవింపు," అన్నాడు.

బోధిసత్వుడి శిష్యుడైన సంవరుడు, ఈ విధంగా అన్నల నుంచి ట్రుపూదరాలూ, ప్రిజల నుంచి గౌరవపు ర్యాదలూ పొందాడు. ఆ తరువాత ఎంతోకాలం ప్రిజా పుంగు రాజ్య పాలన చేసి, గొప్పరాజుని కీర్తిగడించాడు.

విష్ణు కథ

రావులు కోదండాన్ని ఎక్కుపేట్టగానే, పిరళ రావులు, “రఘు రావు! ఇకనుండి ‘త్రిపు’ లపేసిగ విడిచి ప్రశాంతంగా తపిస్తూ చేసి కొంటాను. నేనిచ్చిన కోదండం నీడే! నీమా కోదండరాముడివి!” అని చెప్పి వెళ్ళాడు.

అయోధ్యానగరం నూతన వధూవరుల ఆగవు నంతో కళకళలాడింది.

సెతారావులు ఒకే ఒక్క పిరిపిర్ల స్వీరూ పింగా అను రాగ సామ్రాజ్య సింహాసనం అలంకరించారు.

ఒకనాడు రావులు, “సెతా! ఈ రాజ ప్రాసాదంలోకంటే, వునం సుందరవనాల్లో విహరిస్తూంటే ఇంకెంత ఆనందం గా ఉంటుందో! వనలక్ష్మిలాగ నువ్వు కనిపిస్తూంటే...” అని అంటూంటే సతబుగ్గులు ఎరు పేక్కాయి. వారికి రోజులు వురు రంగా గడుస్తున్నాయి.

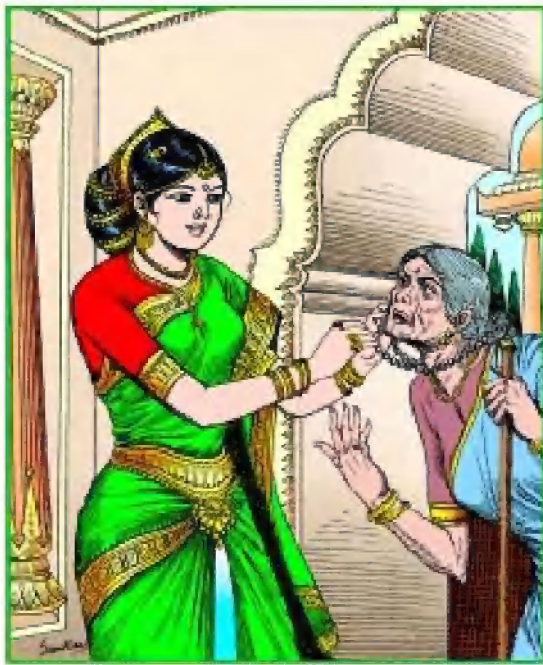
కొంతకాలానికి దశరథుడికి రుక్మిణి తల్లు తోవారు. ఉల్కలు రాలుతూ కనిపించాయి. అతనికి వునిదవితల శాపం గ్రుత్త వచ్చింది. ప్రాణభయం పట్టుకుంది.

రాముడికి వెంటనే పట్టాభిషేకం చెయ్యాలని నిశ్చయించి వసీష్ఠుడిచేత పూర్వార్థం పేట్టించాడు.

అక్కడ సిత్యలోకంలో బ్రహ్మపిద్యాసినంలో చిదానందంగా ఉన్నాడు. నిరస్వీతి వీణపేరాగ వూలిక ఆలపిస్తున్నది.

నారదుడు, అతని వెనక దేవతలు వచ్చారు. నారదుడు, “రావులు సింహాసనం ఎక్కి కూర్చుంటే రాసి నిర్మాణం ఎలా జరుగుతుంది? అని దేవతలంతా తల్లడిల్లుతూ న్నారు!” అన్నాడు బ్రహ్మతో.

బ్రహ్మ నిరస్వీతి వంక పూశాడు. నిరస్వీతి వుండహాసంతో, “జరగవలసింది జరగక

చూస్తూ కదా, నారదా! త్రికాలవేత్తమా అవు గో అట్లు చూడు! నీకు వారసు రాలు వుంధర కైయి మందిరానికి వెళ్తున్నది!” అన్నది.

దేవతల్లా, నారదు ధూ క్రిందికి భూ ప్రి దకు చూశారు. గూనిమోసుకొంటూ మంధర గొణుక్కొంటూ వెళ్తున్నది.

నారదు ధు, “అవూ, వాగ్దేవీ! లోక కల్యాణార్థం వాళ్ళ నోట ఎలాంటి వాక్కులు పిలికి స్తావోమరి! అంతా నీదయ!” అనివెళ్ళాడు.

గూనిమంధరక్షేయితో అరణంగా వచ్చిన నవ్వున వు సెలిదాసీ. అప్పిడే నిద్రలేస్తాన్న కళ్ళెల్లు ని జాలిగా చూస్తూ నిలబడ్డది.

కళ్ళెల్లు, “ఏమిటి, వుంధరా, అలా దిగాలు గా నిల్చున్నావా!” అనడిగింది.

“ఏం చెప్పుమంటావు, తల్లీ! రేపు రాముడికి పట్టాభిషేకం! పట్టాభిషేకం!!” అంది వుంధర.

కైయి తనమెడలోని వు త్యాల హారం తీసి వుంధరమెడలోవేస్తూ, “ఎంతమంచి వార్త తెచ్చావే, వుంధరా!” అంటూ ఆనందం పట్టలేకపోయింది.

వుంధర పేదవి విరుస్తూ, “అయ్యో, కైయి! ఎంత అమాయకురాలివి పాపం! ఒర్రివెరిబాగులదానివి!” అన్నది.

“ఏమిటి నువ్వనది?” అన్నది కైయి.

“రావు ధు రాజ్యే, ఆ కౌసిల్యవుంధు నేనూ, నృప్త దానెలవై! బాగా ఆలోచింపు, ఆలసించకు. కోపిగ హిం లోకి వెళ్ళు! నీ రెండు వరాలు ఇప్పుడు కోరుకో! భరతుణ్ణి దేనికి క్షమామూ రావు డివేషక ఛత్రవావు రాలు పట్టడానికేనా?” అని వుంధర వు రకలు పేట్టినట్టు అన్నది.

తన రెండు వరాలు ఇప్పుడు కావాలని కైయికోరింది, “ఏవి కావాలో అవి తీసికో!” అన్నాడు దశరథు ధు.

“పిద్ధాలు గేళ్ళ రావు ధు వనవాసిం చెయ్యాలి! భరతుడికి పట్టాభిషేకం కట్టాలి!” అన్నది కైక.

ఆ వూటలు వింటూనే దశరథు ధు జుట్టు వెక్కిరిస్తూ అలాగే శయ్య ప్రి ద మూర్ఛ పిడిపొయా ధు.

రావు డికి పీలు మీలందింది.

“పీత వాక్య పిరిపాలన తన కర్తవ్యం! దశరథు ధు అడితప్పినవాడనిపించు కోకూ డదు. రఘు వంశంలో అట్లు వంటిది లేదు!” అన్న కున్నాడు రావు ధు.

తండ్రి వూట నిలబెట్టడానికి రావు ధు చెట్టు బెరడుతో తయారైన బట్టలు ధరించి

వనవాసం చెయ్యడానికి సిద్ధమయ్యాడు. లక్ష్మణుడు తులసిహరించు బుర్రు కొత్త తులసి పూవులు వచ్చాడు. కైకయినీ, దశరథుడినీ నరికేస్తానని కత్తి దూశాడు. రావుడు తప్పుడిని శాంతపరిచాడు.

రావుడితో నెత, లక్ష్మణుడు బయలుదేరాడు.

అయోధ్యా పౌరులు దారికి అడ్డంగా పడుకున్నారు. రావుడు వారిని సింహాధానిరిచి గంగానదిని దాటి అరణ్య పూర్ణం పట్టి, భరణాశ్రమం చేరుకున్నాడు.

పురిపాలు తలకు పట్టించి, రావు లక్ష్మణులు మునులకువుల్లే జుట్టు ముల్లు మేసి కున్నారు.

దశరథుడు పూర్వం నడి తేరు కొని, రాముడు వనవాసం వెళ్ళిన సంగతి తెలుసుకొని, “రావూ! రావూ!” అంటూనే ప్రాణాలు విడిచాడు.

అప్పడు భరణ శత్రువులు తాతగారి ఊళ్ళో ఉన్నారు. సందిగ్రామం నుండి భరణ శత్రువులు వచ్చాక, భరణుడు తండ్రికి ఉత్తరక్రియలు జరిపాడు.

భరణుడు తల్లి ముఖం చూడలేదు. శత్రువులు ముందుగా నిపాదే లాగ తన్నాలను కున్నాడు, కాని దాని జాడ కనిపించలేదు.

భరణుడు రావుణ్ణి తీసి కురాడానికి సిపిరివారంగా శ్వేతపత్రాలు పట్టించుకుని వెళ్ళాడు.

భరణుడితో రావుడు, “వున తండ్రి పూట నిలవడంలో వున ఇద్దరిపంతూ ఉంది. నీమాలక్ష్మణుల్ని చంపడానికి, పేద పేద బండ

నా తప్పుడివి, నా పూట విను. పిట్టాభిషిక్తుడివై రాజ్యపాలన చెయ్యి!” అన్నాడు.

భరణుడు తల అడ్డంగా తిప్పి, “నేను రాజ్యపాలన పూత్రం చూసి కుంటాను. నీ పాద కల్పి సీంహాసనం మీద ఉంపు తాను!” అని చెప్పి రాముడి పావుకోళ్ళను తలపై పెట్టుకొని తీసుకెళ్ళాడు.

రావుడు నెతలక్ష్మణునిపై తంగా అరణ్యంలో లోలోపలికి చొచ్చుకు వెళ్ళాడు.

ఖరుడు, దూషిణుడు అనేవాళ్ళు దండకారణ్యంలో రావణుడి ప్రీతినిచ్చులు, వాళ్ళు వింధ్యపర్వతాలకు దిగి మనస్సు భూమి అంతా ఆక్రమించారు. వాళ్ళు రాసి గుంపితో తిరుగుతూ, అరణ్యంలో ప్రవేశిస్తున్న నరులను చూశారు.

ఆకలిగొన్న క్రూరుడు గాల్గారినెత రావు ఆకలిగొన్న క్రూరుడు గాల్గారినెత రావు

కత్తులూ , శూలాలతో పుట్టు ముట్టారు రాసి లు .

రావు లక్ష్మణులు ధనుర్పాణాలు తీసి రాసిమూ కలను చెల్లాచెదురుగా చేశారు . రావు డు ఖరదూ షిణు ల్ని చంపాడు . రాసి లు చాలాపుంధి చచ్చారు . పాత శేషి ల్ను వారు పారిపొయ్యారు .

నివాసి యోగ్యవైభవ ప్రదేశంకోసం వెదురు కుతూహలంతో, తాటిచెట్టును మించిన ప్రమాణంలో భయంకరాకారం దైన విరాధుడు నెతను అరవేత్తో ఎత్తి భుజాన పట్టుకొని పారిపోతాంటే, రావు డు ఒక పుష్పాన్ని మేసి రాసి ణ్ణి చంపాడు . పాత శేషి ల్ను రాసి లు శూర్పణఖతో ఖరదూ షిణు ల చామకబురు చెప్పారు . శూర్పణఖ రావణాని రు ది చెల్లెలు . ఖరు డు , ధూ షిణు డు శూర్పణఖ సొంత తమ్ముళ్ళు .

దుండకారణ్యంలో గ్రస్తుర తూండే రాసి లందరికీ శూర్పణఖ నాయకురాలు , రావు లక్ష్మణుల్ని చీల్చి చెండాడాలని బయలు దేరింది .

ఊడలే మూ ను ల్ను ఐదు మురిచెట్లతో నిండిన పంచవటికి రావు డు , నెతా లక్ష్మణు లతో చేరాడు . పిక్కనే గోదామరి ప్రహేళి న్నది .

పిర్లశాలను నిర్మించుకొని, రావు డు నెతతో పనుహారు చేస్తూ పనుహించి గడు పిక్కు న్నాడు . లక్ష్మణు డు అన్నను , వదినను విన్నాడు , పిర్ల శాలను దివారాత్రాలు కాపిలా కాన్తి న్నాడు .

శూర్పణఖ అట్టహాసంగా విరుచుక పడింది . రావు ణ్ణి చూసి తన్ను వరించవుంధి, వేడింది, బెదిరించింది . నెతను చంపిడానికి ఊరికింది . లక్ష్మణు డు శూర్పణఖను చంపి కుండా ముక్కు, చెవులు కొని తరిమాడు .

శూర్పణఖ లంకకు వెళ్ళి రావణాసురు డితో తనకు జరిగిన విరాధవాన్ని మై రపట్టు కొంది . సీత అందాన్ని వర్ణించి రెచ్చగొట్టింది . రావణుడు ప్రతీకారంగా సీతను చెరగిని తేవడానికి పూ రీపు ణ్ణి బంగారు లేడిగా పంపాడు .

నెత పూయ లేడిని చూసి పుచ్చట పడింది . రాముడు వెళ్ళి పట్టుకోవాలని బాణం వేశాడు . బాణం తగిలి మాయలేడి మారిచుడై, “హా, నెతా! హా, లక్ష్మణా!” అని రావు డు చేసినట్టు ఆర్తనాదం పేద పట్టున చేసి పు రీ చచ్చాడు .

అది రాసిమాయ, రాముడికెటువంటి హాసీ జరగదని లక్ష్మణు డు ఎంత చెప్పినా నెత వినలేదు . నిష్ఠు రొక్కలు పిలికింది . లక్ష్మణు డు పిర్లశాల వుండు మూ డు గీతలు గీచి వెళ్ళాడు .

నెత ఒంటరిగా ఉంది. రావణుడు వద్ద తాపిసి వేషంతో భిక్షువు వచ్చాడు. నెత భిక్షువు వెయ్యడానికి మూడు గీతలూ దాటింది. రావణుడు నిజరూపిణి నెతను ఎత్తుకుపోయాడు.

రావు లక్ష్మణులు నెతను వెదుకుతూ వెళ్ళారు. రాముడు సామాన్య పామర మానవుడిలాగే విలపించాడు.

వారలా వెళ్ళగా వెళ్ళగా, రెక్కలు తెగి పడి ఉన్న జటాయు పి, “నెతను విడిపించడానికి పోరాడాను, నారెక్కలు నరికి రావణుడు దీని దిశగా నెతను ఎత్తుకుపోయాడు,” అని చెప్పి ప్రాణాలు విడిచింది.

దశరథుడి అప్రమీతమైన జటాయువుకు దహనసంస్కారం చేసి, రావు లక్ష్మణులు వెళ్తుండగా, కబంధుడు వన్యమృగాల్లో బాటు వారిని దగ్గరకు లాక్కున్నాడు.

కబంధుడు విచిత్రమైనవాడు. పర్యవేక్షించుట కర్తవ్యమైనా, ఒక నిమిషం లాంటి కన్ను, యోజనాల పొడవునా చాచుకునే చేతులు ఉన్నాయి. తల అంటూ వేరే లేదు, కాళ్ళు గాని వురే అంగాలు గాని లేమా.

రావు లక్ష్మణులు కత్తులు తీసి కుంభుడి చేతులు నరికారు. కబంధుడు శాపగ్రస్తుడైన గంధర్వుడు. శాపవిమోచనం పొంది ఆ గంధర్వుడు, గంధర్వులలోకానికి పోతూ, “నీకు వున్న వుండు వానరులతో మైత్రికుదురు తుంది, ప్రయోజనకారి అవుతుంది,” అని రాముడికి చెప్పాడు.

బుష్టిపూర్వక పర్యవేక్షణ వుండ వానర వీరు లతో ఉంటున్న సైన్య గ్రామం రావు డి వద్దకు హిను వుండు ణ్ణి వింపాడు.

పుక్కోటి దేవతలు వానరులయ్యారు . హినువులంతుడు శివమీ అంశనమిట్టినవాడు . అంజనాదేవి, వాయుదేవమీ అనుగ్రహంతో హినువులంతుణ్ణి కన్నది . అంజనేయుడు , వాయుమిత్రుడు , పూర్వతి అని పిలువబడ్డాడు .

పిసితనంలో అంజనేయుడు ఉదయస్నానంబానిసి పిండని ఎగిరి కబళించబోగా, ఇంద్రుడు వజ్రాయుధంతో కొట్టాడు . పూర్వతి పూర్ణిల్లాడు . వాయుదేవమీకి కోపం వచ్చి స్తంభించాడు . అప్పిడు దేవతలు హినువులంతుణ్ణి చిరంజీవిగా దీవించి, అనేక వరాలు ఇచ్చారు .

బ్రహ్మ అంజనేయుడి చెవులకు విచిత్రప్రభావంగల కుండలాలు తగిలించి, అవి ఎవరికి కనపడి మెచ్చుకుంటే అతడే విష్ణుమార్గర్థించి, ఆరాధ్యదైవంగా నివించుని హినుమకు చెప్పాడు .

హినువులంతుడు సై గ్రీమణి పింపిణ రావులక్ష్మణుల దగ్గరికి బ్రహ్మచారి రూపంతో వెళ్ళాడు . రాముడు అతడిని చూసి లక్ష్మణుడితో, “సుందరుడైన ఇతని కర్ణకుండలాలు

ఎంత ముచ్చటగా ఉన్నాయో, చూడు!” అంటూ మెచ్చుకున్నాడు .

అప్పిడు హినువులంతుడు , రావులు విష్ణుమాతావతారమని గుర్తించి, బంటు అయ్యారు . రావుడి చేత సైందరుడు అని పింపుకొన్న హినువులంతుడు , ‘సైందరుడు’ అనొబరు పొందాడు .

హినువులంతుడి పూలంగా రావులు , సై గ్రీమణి అగ్నిసోగావుత్రలయ్యారు .

సై గ్రీమణి అన్నవాలి, కిష్కింధకు రాజు . తప్పుడిని ద్రోహిగా అపహిపిడి చంపిబోగా సై గ్రీమణి తప్పించుకుని పొల్లు బుష్టి పూక పిర్వతం పీడతల దావుకున్నాడు . వాలి తప్పుడిభార్యను నిర్బంధంలో ఉంచాడు .

ఆపిదలో ఉన్న పుత్రుణ్ణి కాపాడడం తన ధర్మంగా రావులు ఎంచి, వాలిని సింహించి సై గ్రీమణి కిష్కింధానగరానికి రాజును చేయడానికి పూట ఇచ్చాడు . వాలి ఎదురుగా నిలిచినవాడి బలం వాలిని చేరేలా వరం ఉంది . ఆకారణంగా వాలి సై గ్రీమణి పౌరాధుతుండగా చెట్ల చాటునుండి రాముడు బాణం కొట్టి వాలిని కడతేర్చాడు .

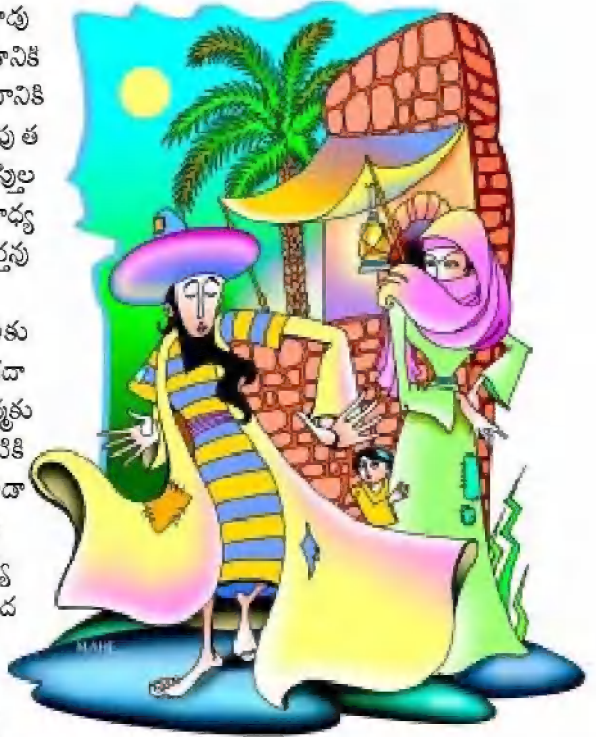

నిజమెన కల!

బొగ్గాదు లో అబ్దుల్లా అనే ఒక నిర్భయదవాదు ఉండేవాడు. ఎంత ప్రియ త్రించినా చేయ దానికి పని దొరకేది కాదు. అందు వల్ల తన కుటుంబానికి చాలిసంత తిండి, బట్టా సమృద్ధి కుర్చులేక సతపు త వ్యవస్థ వాడు. భార్యాపిల్లలు ఒక్కొక్కసారి పిస్త్రుల తోనే పిడు కోవలసే వచ్చేది. కుటుంబంపట్ల బాధ్య తను నెరవేర్చలేక పొల్లు నందు కు భార్య భర్తను పొడ్రస్తానా నం దెప్పి పోతు స్తాండేది.

“నువ్వు చేతగానివాడివి. అసలు నీకు కుటుంబం పట్ల ఆకర్షణ అంటూ ఉంటే కదా ఏదైనా పని పాటూ చూపు కోవడానికి? ఈ జన్మకు నిన్ను దేవుడు ‘వింపాడు,’ అంటూ నోటికి వచ్చినంత పూట్లాడేది భార్య. ఈ పని ట కూడా పని దొరకలేదు; భార్యా పిల్లలు గతేంకావు అన్న విచారంతో ఇల్లు చేరే అబ్దుల్లా, భార్య పూటలకు - దుర్మార్గమైన ఏనుగు కాళికింద చిక్కుకుని నలిగిపోయే పిడుగు లా విల విలలాడి పోయే వాడు !

ఆకలి బాధల్లా, భార్య పేట్టే చీవాట్లూ చాలవన్నట్లు, రాత్రి లో కన్ను పూర్తిగా మూలుగు ; అబ్దుల్లా పురో వింత బాధకు గురయ్యేవాడు. అది ఒక భయంకరమైన కల. ఒక్క రాత్రి తప్పాదికాదు. వచ్చిన కల వుత్తే వచ్చేది. దారీ తెన్ను తెలియ నీ ఎడారిగిరిండా ఒంటరిగా అతడు నడుస్తూంటూ, అలిసిపోయి ఇక నడవలేక ఆగి, కాల్షిమిచితికిల పడదావు పు కున్నప్పటికీ, “అగోధు! నడు మోకపారాకు చేరు కో! అక్కడ నీ అద స్థిం ఎదురు చూస్తున్నది!” అంటూ

భీకర కుట్యం వినిపించేది. అబ్దుల్లా భయంతో వణుకుచూ నిద్ర లేడేవాడు.

కలలోని కంటేస్టేషన్ పూరించేలా కహరాకు వెళదామా అని అబ్దుల్లా అప్పుడప్పుడు అనుకునే వాడు. భార్య నిలహా అడిగేవాడు.

“ఏమిటి? నువ్వు కహరాకు వెళతావా? పుత్తూర్ని ఇక్కడ పదిలి పుష్కళా శ్రం, తప్పించు కుని పొరిపావాలపు కుంటున్నావా? అదేం కుదరదు,” అని పుండిపడేది భార్య.

ఒక్కొక్కసారి అబ్బుల్లా బాగ్దాద్ పోలివేరలో ఉన్న ఒక బావిగట్టున కూర్చున్నవాడు . నగరం కేసి వెళ్ళి వాహనాలు నిళ్ళ కోసం అక్కడ ఆగేవి. వాహనాలతో వచ్చే వర్తకులకు చిల్లర వుల్లర పిస్త్రులు చేసే, వాళ్ళిచ్చే దినార్లు మిల్చుకునేవాడు .

అలా ఒకాడ్ర అబ్బుల్లా బావిగట్టున కూర్చుని రాత్రుల్లో తనను వేధించే భయంకరమైన కలను గురించి ఆలోచిస్తూండగా ఒక వర్తకుల బిడార్ అట్రు కేసి వచ్చింది. అబ్బుల్లా లేచి వచ్చిన వర్తకులకు నీళ్ళతోడి ఇవ్వడం, ఒంటలకు మేత వేయడం ప్రారంభించాడు . బావి నుంచి నీళ్ళ తోడు తుండగా ఇద్దరు వర్తకుల సింఖాషణ అతని చెవిని పడ్డాయి.

“వురో రెండు రోజుల్లో వునం కహారాను తప్పికు చేరుకోవాలి,” అన్నాడు ఒక వర్తకుడు .

“అమ్మో . నేనూ అలాగే అనకుంటున్నాను,” అన్నాడు రెండవ వర్తకుడు .

కహారా! ఆహా తన కలల నగరం! ఆ వూట వినగానే అబ్బుల్లా పొంగిపోయాడు . వారి వూటలను చెవులురిక్కించి మరి విన్నాడు. తనూ వాళ్ళమెంటు వెళితే బామట్రుందికూ అని వాళ్ళతో ఆ వూట అన్నాడు . వాణ్ణి వెంటబెట్టుకు వెళ్ళడానికి వాళ్ళ అంగీకరించారు . వర్తకుల బిడారుతో తను వెతుతూండడం తన గయ్యూళి భార్య కంట పడకూడదన్న జాగ్రత్తకొద్దీ తలపోగాను వుఖానికి అడ్డు పేట్టుకుని వారి మెంటు బయల్పడేరాడు .

వర్తకుల బిడారు బాగ్దాదు నుంచికూరాకు బయల్పడేరింది. కాలు తూన్న ఎడారి వూర్గం గుండా అతి ప్రియా సితో అబ్బుల్లా ప్రియాణం కొనసాగించాడు . ఆఖరికి బిడారు కహారాను పిప్పిపించింది. నగర ద్వారాన్ని చేరగానే వాహనాలను అక్కడే వదిలి వర్తకులు తవుతవు పనుల మీద నగరంలో దిక్కు కొకరు వెళ్ళి పోయారు . అబ్బుల్లా అప్పిటికే ప్రియాణ బడలి కతో ఉన్నాడు. దానికి తోడు విపరీతమైన ఆకలి. నిస్సీతువతో వూలు గ్రతూ దారికి విక్సన ఉన్న ఒక ఖర్మూరుపు చెట్టు కింద చతికిలబడి, కొంత సుపిటికి అలాగే నిద్రపోయాడు .

అతడు కళ్ళ తెరిచే సరికి పొద్దు గుంకి చీకటి అలపు కుంటున్నది. ఉన్నట్టుండి ఎవరో తనను పిట్టి కుదపడంతో ఉలిక్కిపెడి తలెత్తి చూశాడు . ఇద్దరు భటులు కనిపించారు .

“కొత్త బిచ్చగాడివా? ఎక్కడి నుంచి వచ్చావా?” అని ఒక భటుడు గడ్డించాడు .

తను బిచ్చగాణ్ణి కాదని వివరించడానికి అబ్బుల్లా ప్రియ త్నించాడు కాని, భటులు విని పించుకోలేదు . ఏత్తిస్తూ, విలవిలా తన్నుకుంటూ అబ్బుల్లాను , బరబరా లాక్కుపొల్లు చెరసాలలో బంధించారు.

ఆ రాత్రి, చాలా సంచలనాల తరువాత, అబ్దుల్లాకు మొట్టమొదటిసారిగా ఆ వింత కల రాలేదు. పురుషుడు తెల్లవారగానే అతన్ని న్యాయాధికారి పుండు హాజరు పరిచారు.

“ఇంకొక బిచ్చగాడు! పేగ్గా కొత్తవాడు!” అంటూ అగ్రహం చెందిన న్యాయాధికారి, “కహరాలో బిచ్చమెత్తడం నేరం అని నీకు తెలియదా?” అని అడిగాడు.

“ప్రిభు ముల్లు పున్నించాలి. నేను బిచ్చగాణ్ణి కాను. బాగ్దాద్ నుంచి అద ష్టెన్సిజ్మ కుంటూ వచ్చాను,” అన్నాడు అబ్దుల్లా కన్నీళ్ళతో. “అద ష్టెన్సిజ్మ తెల్ల కుంటూ చాలావుంది మౌంట్లూ. తీరావచ్చాక బికారీ లెక్కాతూ ముతూ. అయినా, నుమ్మా అద ష్టెన్సిజ్మ బాగ్దాద్లోనే వెతుక్కోకుండా ఇంత దూరం ఎందుకు వచ్చామో?” అని అడిగాడు న్యాయాధికారి.

అప్పటికే బాగా అలిసిపోయిన, అబ్దుల్లా తనకు రోజూ వచ్చిన వింత కలను గురించి న్యాయాధికారికి వివరించి, “ఆ వింత కల కారణంగానే ఇక్కడికివచ్చాను భూ,” అన్నాడు.

న్యాయాధికారి ఫిక్కున నవ్వి, “కల కారణంగా ఇంత దూరం వచ్చావా? నిజంగా నుమ్మా మూర్ఖుడివే! బాగ్దాద్ నుంచి కహరాకు రావాలంటే ఎంత కష్టమేమో ప్రయోగం చేయాలి? మార్గ పథంలో నీ ప్రాణాలు పోకుండా ఉండడం కూడా అశ్చర్యంగా ముడి. ఇక నీ కలను గురించి పురిచిపా. వచ్చిన దారినే బాగ్దాద్ కు తిరిగివెళ్ళి, నీకు తగ్గ బతుకుతెరు ముచ్చా సుకో,” అన్నాడు.

ఆ తరువాత అయిన తన చందమామ

పట్టుసించి నుంచి కొన్ని దినాల్లో తీసి అబ్దుల్లా కేసి విస్తరిత, “ఇలాంటి పొరబాటు మరెప్పుడూ చేయకు. కలలను నమ్మవద్దు. కలలెప్పుడూ నిజంకామనీ కల లాంటిదే నాకూ ప్రతి రాత్రి వస్తుంది, నీకు తెలుసా? అంత మాత్రాన దానిని నమ్మి బయలుదేరడానికి నేనేం మూర్ఖుడి ననుకున్నావా? ఆ కలనే గనక నమ్మితే, నేను ఈ గొప్ప పదవిని వదిలి ఎప్పుడో బాగ్దాద్ చేరుకుని ఉండే వాణ్ణి!” అన్నాడు నమ్మతూ.

అబ్దుల్లా న్యాయాధికారి కేసి వింతగా చూశాడు. ఏమిటి? ఈయన గారికి అద స్థిరమైంది వింతకలా? “వీ కలలో నీకు ఏం కనిపిస్తుంది, ప్రభూ,” అని అడిగాడు పునసెలోని ఉత్సాహం వెలుపలికి కనబడనియకుండా.

“నీకు లాగే ప్రతి రాత్రి కలలో ఒక వింత కంటస్పెరం ‘బాగ్దాద్ నగరానికి తూర్పు దిశలో ఉన్న శిథిల భవనానికి వెళ్ళు. భవన ప్రాంగణంలోని పాత బావి పక్కన ఒక బండరాయి కనిపిస్తుంది. దాన్ని పక్కకు తోసి, కింద తవ్వి

చూడ ; బాగా లోతుగా తవ్వు, నిధి లభిస్తుంది!, అంటుంది,” అన్నాడు న్యాయాధికారి.

అబ్బుల్లా అశ్వర్య పోయాడు . న్యాయాధికారికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుని బాగ్దాదుకు తిరుగు ప్రయాణమయ్యాడు .

ఇప్పడతనికి తోడుగా వర్తక బిడారుగానీ, వాహనాలుగానీ లేమా అల్లు నా అతడు లెక్క చేయలేదు . వుండే ఎండ అతన్ని అపిలేక పోయింది. రాత్రి కాగానే వణికించే చలి అతన్ని జడిపించలేక పోయింది. అక్కడక్కడ చల్లని గాలులతో, నుద తీర్చిన ఒర్రు సీమిల్లులు అతని ప్రయాణవేగాన్ని తగ్గించలేకపోయాయి .

ఆఖరికి అతడు బాగ్దాదు చేరినగరం తూర్పు పాలిమేరకు వెళ్ళాడు. న్యాయాధికారి చెప్పినట్టే

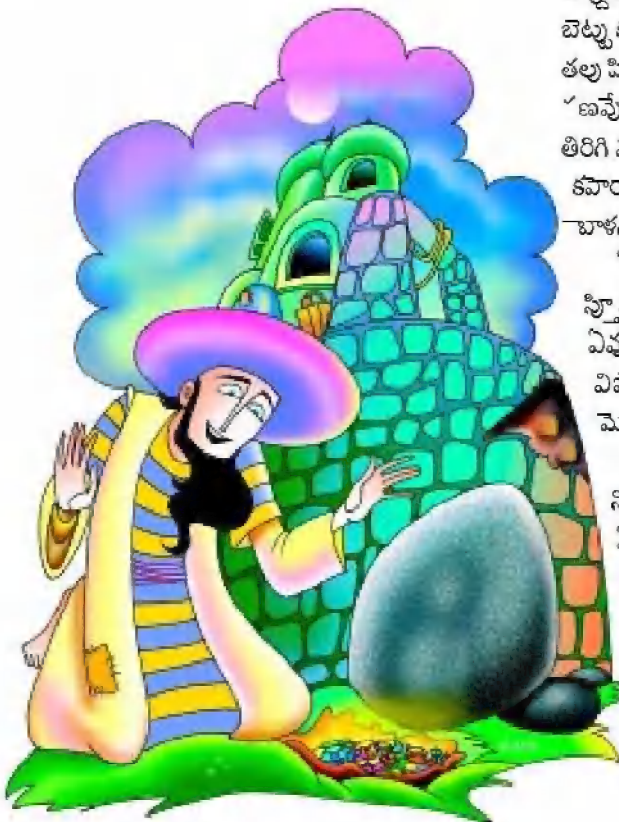
అక్కడొక శిథిలభవనం కనిపించింది. చెత్తా చెదారంతో నిండిన దాని ప్రాంగణంలో ప్రివే శించి పాత బావిని కనుగొన్నాడు . కొంతసేమి వెతికాక పెద్ద బండ కనిపించింది. ప్రియత్నించి దానిని పిక్కకు తోశాడు . దానిపై పిడిమన్న ఒక దృఢమైన కర్రను తీసుకుని బండమన్న చోట తవ్వసాగాడు .

కొంత లోతుకు తవ్వాక ఏదో గట్టిగా తగిలింది. వుట్టిని తొలగించి దానిని జాగ్రత్తగా బయటకు తీశాడు . అదొక మేక తోలు సంచీ. నిండుగా, బరువైన ముది. అనందోత్సాహాలతో దాన్ని, విప్పి చూశాడు . ఆహా! వుల్లులు, వూణి క్యాలు; బంగారు, వెండి ఆభరణాలు! అతడి పంట పండింది. అద స్థలం సొంతమైంది! అబ్బుల్లా సంచీని వుట్టి గట్టిగా బిగించి, చంకన బెట్టుకుని ఇంటికి బయలుదేరాడు . భార్య తలుపు తెరిచి అతన్ని వింతగా చూసింది. వుల్లు “ఇవే కొంతో ముఖం చిట్టించి, “ఏమిటి, తిరిగి వచ్చావా? ఇన్నాళ్ళు ఎక్కడికి పారిపోయావో? కమారాలో నీ సొంతదలు దొరికాయా?” అన్నది బాళసగా.

“దొరికాయి!” అన్నాడు అబ్బుల్లా మెల్ల స్నానం కళ్ళతో. భార్య వూటలు ఇప్పడతనికి ఏమాత్రం బాధ కలిగించలేదు . తోలు సంచీ విప్పాడు . వుల్లులు, వూణి క్యాలు ధగధగా మెరవసాగాయి.

ఆమె ఒక్క “ఐ దిగ్రాంతి చెందింది. నోటి వుంచి ఒక్క వూట కూడా రాలేదు . ఏం చెప్పడానికి తోచలేదు. అప్పుడే కాదు; అతరవాత జీవితాంతం ఆమె నోరు తెరవలేని మూగదిగానే ఉండిపోయింది. అబ్బుల్లా కుటుంబంతో కలిసి ప్రియత్నితో పాటు ప్రశాంత జీవనం సాగించాడు !

చందమామ

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

వృద్ధుడైన జగన్నాథం మహాత్మా గి కారణంగా కొత్త కున్నా, కోడలిని కోల్పోయాడు. ఇద్దరు పునవళ్ళను పేచి పేదల దాని బాధ్యత అయిన పీద పడింది. ఆయన వాళ్ళను పుచ్చి ఎక్కడైనా తీర్చిదిద్దాలని కాంక్షించాడు. అందు కోసం ఆయన తనన్ను తీసుకుపోతూ జగన్నాథం నిలవని అడిగాడు. ఆయన, 'నేను, మొదట ఆ ఇద్దరితో మాట్లాడి ఏం చేయాలి చెబుతాను,' అన్నాడు. ఆ తరువాత ఇద్దరు కుర్రాళ్ళు పీచి, 'పుచ్చుల్ని నేనొక ప్రశ్నలకు తీసుకు. బాగా ఆలోచించి సమాధానం చెబుతారా?' అని అడిగాడు. పీచులు, 'అలాగే,' అన్నారు. 'దేవుడు మీ ఎదుట ప్రత్యక్షమై, మీ జీవితం పై ఖంగా సాగడానికి ఏదైనా పరం కోర్కె కోండి,' అన్నాడనుకుండా. పీచు దేవుడితో ఏం చెబుతారు?' అని అడిగాడు జగన్నాథం.

అన్నదమ్ములిద్దరూ సమాధానాలిచ్చారు. జగన్నాథం హామీతుడితో తిరిగి, 'వాళ్ళు చెప్పింది విన్నావు కదా? తగిన సమయంలో నీ ఇల్లా, పోలవూ పేదవాడికి ఇవ్వ చిన్న పునవళ్ళి గురించి నీకు ఎలాంటి విచారమూ వద్దు, వాడు ఎలాగైనా, ఎక్కడున్నా బతగ్గలడు,' అన్నాడు.

కథను పై రీతి చూపుండు ఈ ప్రశ్నలను గుర్తించుకోండి:

♦ పునవళ్ళు ఇచ్చిన సమాధానాలు ఎలాంటివని పీచు భావిస్తున్నారు?

♦ జగన్నాథం జగన్నాథం ఇచ్చిన నిలవకు ఆధారం ఏమిటి?

100-150 పూటలతో కథకు పుగింపానీ, చక్కని పుచ్చు పూకు వింపింది. కవర పీచు 'కథల పోటీ'కి అని రాయండి. కింది కూపనను తప్పక జతచేయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: డిసెంబర్ 31, 2004

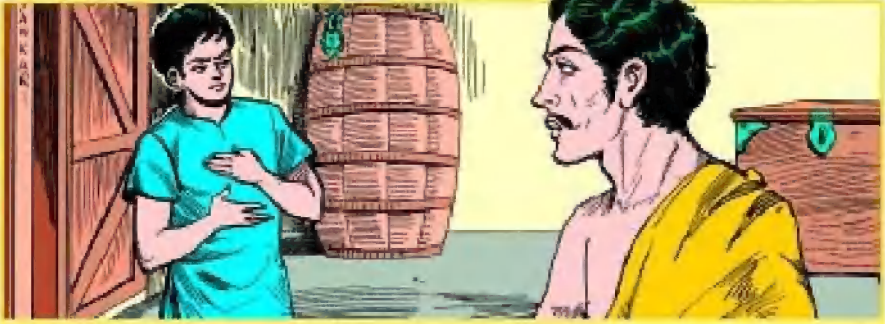
నా పేరు _____ వయస్సు _____ మిట్టిన తేదీ _____
పాఠశాల _____ తరగతి _____
ఇంటి చిరునామా _____
_____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

వాత్సల్యం

ఒక గ్రామంలో ఒక రైతు ఉండేవాడు. అతని కొడుకు మోహనుడు వట్టి సొపు రిపొతుగానూ, నిష్ప్రయోజకుడుగానూ తయారై, తండ్రికి ఏవిధంగానూ సొపు పడకపోయాడు. తండ్రి ఆ కొడుకును గురించి ఎంతో బాధపడి, వాణ్ణి ప్రయోజకుణ్ణి చెయ్యాల్సన్న పట్టుదలకొద్దీ, నయో నా భయో నా ఎంతో ప్రియత్నించి చూశాడు. కాని అందు వల్ల కొంచెం కూడా ప్రియోజనం లేకపోయింది. బంధుమిత్రులతో చెప్పకున్నాడు. వాళ్ళ ద్వారా కొడుకు పుంచి పూటలు చెప్పి చూశాడు. వారి హితబోధలు కూడా మోహనుడి ప్రవర్తనలో ఎలాంటి మార్పు తీసి కురాలేకపోయాయి.

మోహనుడు యుక్తవయస్కిడయ్యాడు. వాడికి కుటుంబభారం వీచిపడ్డాక బాధ్యతలు తెలిసీ వస్తాయనుకుని ఒక చక్కని అమ్మాయిని చూసి తండ్రి వాడికి పెళ్లిచేశాడు. పెళ్లికాగానే మోహనుడు తండ్రి వద్దకు వచ్చి, “నాన్నా, నా అస్త్రీ నాకు పించు.

నా దారిన నేను బతుకుతాను. ఇన్నాళ్ళు ఉన్నది చాలు. నేనిక ఈ ఇంట ఒక్క ణం మూడవు,” అన్నాడు.

తండ్రి ఆశ్చర్యపడి, “నీకిప్పిడు వచ్చిన ఇబ్బంది ఏమిటిరా, అబ్బాయి? అయినా నిన్ను వేరే పిడుపు ని ఎవరన్నార? చాతనయినదేదో సింపాదించుకుని నా ఎదటనే ఉందే, నేనూ సింతోషిస్తానుగా?” అన్నాడు.

“నావీ ద్రువు ఉన్నట్టు నటనకూడా దేనికి? నేనుదేముదటి నుంచీ నీకు ద్వేషమే. ద్రువు ఏ కోశానా లేదు. ఇంతకాలపుూ నన్ను తిట్టి, కొట్టి, రాచి రంపాన పేట్టామా ఇప్పిడేమో, నేను ఎదైనా పోయి స్వతంత్రంగా బతుకుతానంటే అభ్యంతరం చెబుతున్నావు. నేను ఇప్పటికైనా వేరు పోయి సుఖపడటం నీకు ఇష్టంలేదు,” అన్నాడు మోహనుడు నిష్ఠూరంగా.

“అలా ఎప్పటికీ అనుకోకు నాయనా. నేను ఎప్పుడైనా, ఏదైనా చెప్పివుంటే, అది నీమేలుకోరే చెప్పివుంటాను. ఎక్కడ ఉన్నా

ను మ్హస్తి ఖంగా ఉండటవు నాకు కావలి సీంది, " అని తండ్రి కొడుకు వాటా పించి ఇచ్చాడు .

మోహనుడు మరొక గ్రామం వెళ్ళిపోయి, అక్కడ కాసిరు పేట్టి, కూలినాల్ చేసి కుంటూ కిందా ప్రిదా పిడు తూ ఎలాగో సింసారం ఈదసాగాడు .

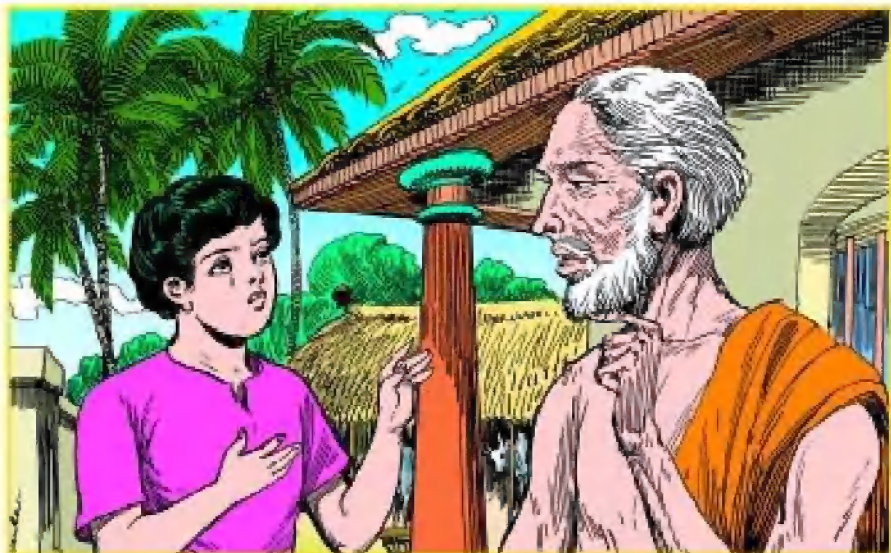
సింవత్సరం తిరిగేసిరికల్లా మోహను డికి ఒక కొడుకు పిట్టాడు . మోహనుడు వాడి నెంతో గారాబంగా పంచసాగాడు . అల్లు తే వ్రాహిను డిలాగే వాడు కూడా కొన్నాళ్ళకు పనికి మొందీ, తిండికి పుంథూ గా తయార య్యాడు . వాడి బుద్ధులూ , వాలకమూ చూస్తున్నకొద్దీ మోహను డికి ఒళ్ళు వుండి పోయ్యేది .

ఒకరోజు కోపం పట్టలేక మోహనుడు తన కొడుకును బాగా కొట్టాడు .

వాడు బాధతో ఇల్లు వదిలి దగ్గరలోనే ఉన్న తాతగారి ఊర్ పొర్లు , తాతతో జరిగినది చెప్పాడు .

తాత వాణ్ణి తన గ్రామంలోనే ఉన్న వు రొకరి ఇంటికి తీసి కుపొర్లు , ఆ ఇంటి య జవూ నితో వూట్లాడి, నాల్గు రోజులపొట్టు వాడు అక్కడే రహిస్యంగా ఉండేట్టు ఏర్పాటు చేశాడు .

తన చేత తన్నులు తిని కొడుకు వూయ వుయ్యేసిరికి మోహనుడు గాభరాపెడ్డాడు . ఎంత వెతికినా వాడి జాడ తెలియ లేదు . వ్రాహినుడు వాణ్ణి వెతుక్కుంటూ తన తండ్రి దగ్గరికి వచ్చి, "నాన్నా, వూవాడేవున్నా ఇట్లు కేసీ వచ్చాడా? వాడు బొత్తిగా కూర్చున్నవోటి నుంచి కదలడు , ఎంత చిన్నపని చెప్పినా చెయ్యడు. మొన్న ప్రాణం విసిగి నాలుగు తగిలించాను . ఆ తరువాత వాడు ఎట్లు వెళ్ళాడో

వు రి, ఇంటికి తిరిగి రాలేదు,” అన్నాడు విచారంగా.

“పోతే పోయాడు లేరా, సావు రి వెధవ. దమ్మిడికి కొరగాని అప్రయోజకుడు ఉండి వూత్రం నిన్ను ఉద్ధరిస్తాడా? అలాంటి వాణ్ణి గురించి నువ్వేమీ విచారించకు,” అన్నాడు మోహన్ డిత్ తండ్రి.

మోహన్ డిత్ ఇంకేమీ అనక విచారంగా ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాడు.

తన భర్త కొడుకు జాడ తెలుస్తే కొంకండానే తిరిగి వచ్చేసరికి మోహన్ డిత్ భార్య, “వాణ్ణి కొట్టి ఏం ప్రయోజనం? వాడి బుద్ధి ఏమన్నా వూర్చుగలిగారా? చిన్న వెధవ. ఎక్కడున్నాడో ఏమో, ఏమైపోయాడో,” అంటూ బావరువు న్నది.

మోహనుడు మళ్ళీ కొడుకును వెతుక్కుంటూ బయలుదేరాడు. ఆ ఊళ్ళోనే కాకుండా ఇతర పోలీస్ గ్రామాలలో ఎరిగి వున్న వాళ్ళ ఇళ్ళకు వెళ్ళి అడిగాడు. ఎదురుపెద్ద వాళ్ళందరినీ తన కొడుకు గురించి ఆరాతీశాడు. అయినా ప్రయోజనం లేక పోయింది. తీరని విచారంతో ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు.

ఉన్న ఒక్క కొడుకునూ చేజేతులా పోగొట్టుకున్నాడనేది గుర్తుకు తోమోహన్ డిత్ వుంచం పట్టాడు. ఈ సంగతి తెలిసి మోహన్ డిత్ తండ్రి తన మనవణ్ణి వెంటబెట్టుకుని మోహన్ డిత్ ఇంటికి బయలుదేరి వచ్చాడు. మోహన్ డిత్ కొడుకునూ వూడగానే కొగలించుకుని, బావరువుని ఏడ్చాడు.

వూహిన్ డిత్ తండ్రి ఒదార్చుతూ, “పీత వాత్సల్యం అట్లాగే మూట పందిరా, నాయనా! వాడు అప్రయోజకుడవుతున్నాడన్న బాధ కొద్దీ కొట్టామాని, వాడి మీద గ్రామం లేక కొట్టావా? నాలుగు రోజులు వాడు ఎదట లేకుండా పోయ్యేసిరికి ఎలా దీలాపిడి పోయావో చూడు! నేనూ అంతే. నువ్వూ బాగుపడవేమోనన్న బాధతోనే నిన్ను తిట్టాను, కొట్టాను. నీ మీద గ్రామం లేక కాదు. ఎంత చెప్పినా వినకుండా నువ్వూ వెరుపడి పోయినాడు నే నెంత క్షోభపడ్డానో ఇప్పుడు తెలిసి వచ్చిందా?” అన్నాడు.

ఆ తరువాత మోహన్ డిత్ తన తప్పు తెలుస్తే కొడుకుని, అప్పటికప్పుడే భార్యాబిడ్డలతో తన ఊరికి తిరిగివచ్చి తండ్రికి సహాయ పడుతూ న్ని ఖంగా జీవించాడు.

వీరసేనాదుడు తిరుగుబాటుదారుల స్వేచ్ఛారాజును కనుగొనడానికి వేట నవంతో, అడవికి వెళ్ళి అల్ల కత్తోలం సృష్టించాడు. ఇది తగదని జయనంద ముని అతన్ని హెచ్చరించాడు. అడవి వృక్షాలు తిరుగు బడదంతో వీరసేనాదుడు నాటనుంచి తప్పించు కుని రాజధాని చేరుకున్నాడు. జయనంద ముని సామంతరాజు, సుఖదేవుణ్ణి చూడడానికి జయ నగరం వెళ్ళాడు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ ఆర్యు

సామంతరాజు దుస్తులు మార్చుకుని వెలుపలికి వచ్చాడు.

జాగ్రత్తగా ఉంటాను.

నేను తప్పకాలు జరుగుతున్న ప్రలాపకి వెళుతున్నాను.

శిథిలాల మధ్య కూర్చుకు పోయిన విగ్రహం స్త్రీరూపంలో ఉంది.

సుఖదేవుడు దివ్యవిగ్రహాన్ని సమీపించి అమిత భక్తితో చేతులు జోడించాడు.

అది పెరిగి పోతుండేమో అని భయంగావుంది.

అదిగో ముసళ్ళరులు వస్తున్నారు. ఆయన సలహా తీసుకుందాం.

ప్రభూ, దానిని వెలుపలికి లాగడం నాలా తప్పంగావుంది.

మహాదేవుడూ, మరొక శిష్టవిగ్రహం వెంటరాగా జయనందముని అక్కడికి వచ్చాడు.

స్వామీ, ఆ విగ్రహాన్ని పూర్తిగా వెలుపలికి లాగలేకుండా ఉన్నాం.

జయనందముని దూరం నుంచి విగ్రహంవేసి పరిశీలనగా చూశాడు.

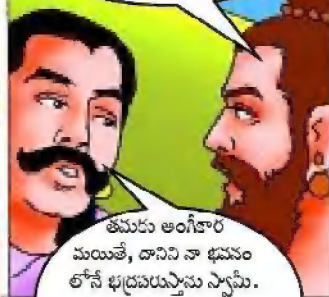
అహో! నా స్వప్నంలో చర్చనమవున విగ్రహమే అది! దేవి కనుకదుర్ల!

ఈ విషయంలో మనకు సాయపడగల బృక్తి ఒక్కదే ఉన్నాడు. ఈ ఆలయాన్ని ఒకప్పుడు ఆయన వెంజ్మలై విర్మించారు.

గోవిందా, వెళ్లి ఆర్మను పిలుచుకుని రు.

మొదట మనం ఒక చిన్న గుడిని ఏర్పాటు చేసి పూజలు ప్రారంభిద్దాం. అంతవరకు విగ్రహం సురక్షిత ప్రదేశంలో ఉండాలి.

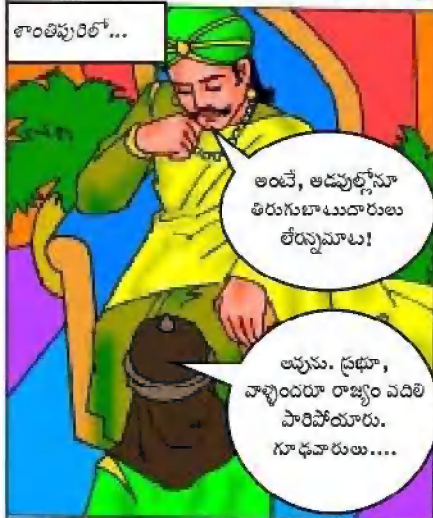
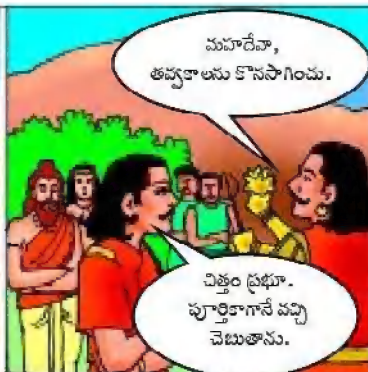
తమకు అంగీకార మయితే, దానిని నా భవనం లోనే భద్రపర్చుకున్నామి.

గోవిందుడి వెంట ఆర్మ రావడం వాళ్ళు చూశారు.

అహో, ఎంత సుందర రూపం! దృఢంగానూ ఉన్నారు!

-(ఇంకావుంది)

జాతీయ రంగంలో ప్రధాన ఘట్టాలు :

150 సం.లు పూర్తివేసుకున్న భారతీయ తపాలా శాఖ

నూటయ్య టైసిం.లకు పై ర్వం, భారతీయ తపాలాశాఖ స్వతంత్ర సంస్థగా గృ ర్తించబడి జాతీయ ప్రావు ఖ్యతన సంతరింపు కున్నది. 1854 తపాలా ఆఫీస్ చట్టం ద్వారా ప్రభు త్వానికి ఉత్తరాలు పిరాు గృ త్తాధిపిత్యం లభించింది.

పు ద్రాస్త్రి , పూ రత, కలకత్తాలలో తవు సంస్థి కార్యాలయాల గల ఆంగ్లేయ్య ల ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ 1688 వసం.లో ప్రప్రథపు ంగా బొంబాయి లో తపాలా కార్యాలయాల న్ని ప్రారంభించింది. ఈ తదాత పు ద్రాస్త్రి , కలకత్తాలలో ఏర్పాట్లు చేసింది. పూ థ్త రాజధానీ పట్టణాలనై రోడ్డు పూ గ్గం ద్వారా కల్ప మిత్తూ , దానిని 'రిలే రన్నర్స్' ఉపయోగించు కునేలా చేసింది. ముట్టముదటి పోస్ట్ మార్స్టర్ జనరల్ కార్యాలయం 1774వ సం. కలకత్తాలో నెలకొల్పబడింది. ఈ మూడు తపాలా కార్యాలయాలూ వైపేటు ఉత్తరాలకు ఫీజు షూలులు చేయడం మొదలెట్టాయి. 100 మైళ్ళకు రెండు అణాలు(ఇంచుమించు 13 పైసలు) ఫీజుగా నిర్ణయించింది. దీనిని ఉత్తరాలు పిరాువార్త కాకుండా, అంధ కునేవారు చెల్లించులసి ఉండేది!

1837వ సం. వరకు మూడు ప్రెసిడెన్సీలూ తమ సొంత తపాలా సర్వీసులను నడిపాయి. 1837 పోస్టాఫీస్ చట్టం ఈ పూ థ్త సర్వీస్సులనూ ఒకటిగా సంఘటిత పరిచింది. 1850 నాటికి పూ థ్త నగరాలకూ పాస్టాఫీస్ జనరల్ ని య్ పు త్త లయ్యార్త. 1854లో నూతన పోస్టాఫీస్ చట్టం ద్వారా, డైరెక్టర్ జనరల్ ఆఫ్ సెంట్రల్ పోస్ట్ అథారిటీ పదవి సృష్టించబడింది. దూరాన్ని లెక్కలోకి తీసుకోకుండా ఒకే విధమైన పోస్టేజ్ విధానం అవు లు లోకి వచ్చింది. దీనిని అవు లు చేయ్ దానికి వీలు గా ఇప్పటి పాస్టాఫీస్ స్టాంపుకు పుంధు 'పాస్టాఫీస్ లేబిల్స్' పు ద్రించవలసిన అవసరం ఏర్పడింది. ఉత్తరాలు పిరాువార్త ఈ పోస్టేజీని చెల్లించాలి. 1854లో మనదేశంలో ముట్టముదటి సారిగా అర్డణా, ఒక అణా, రెండు అణాలు , నాలు గు అణాల స్టాంపులు విత్తదల చేయ్ బడ్డాయి .

1854లో వ నడంలో 652 తపాలా కార్యాలయాల పూ థ్త్ర ఉండేవి. ఈనాథ్ ప్రపించులోనే పు నదేశంలో అత్యధిక సంఖ్యలో అంట్, పట్టణాలలో 1,55,000 గ్రామా లలో 140,000 పోస్టాఫీస్ లు ఉన్నాయి. 1947లో స్వతంత్ర భారత దేశంలో 23,000 పోస్టాఫీస్ లు ఉండేవి. 2003లో తపాలా శాఖ 9,000,000,000 వ్యక్తిగత ఉత్తరాలనూ , వన్రు మూనూ బట్టాడూ చేసింది!

భారతదేశమే ప్రప్రథపు ంగా ఉత్తరాలనై విపూ సం ద్వారా పంపింది. 1911 ఫిబ్రవరి 18వ తేదీ ఎం. విక్టోర్ అనే ఒక ఫ్రెంచి జాతీయుడు దాదాపు 6,500 ఉత్తరాలు, పోస్ట్ కార్డులు గల సంచిని ఆలహాబాదు నుంచి నైనికి విమానంలో తీసుకువెళ్ళాడు.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వీధికలు :

శీతల కథనం

ఎండలో పిడి ఇంటికి రాగానే గ్లాసేతు చల్లటి నీళ్ళు గాసి, శీతల పానీయం గాని తాగితే ప్రాణానికి ఎంత హాల్లు గా ముట్టుంది. అమూస?

నీళ్ళకు కొన్ని ప్రత్యేకమైన గుణాలు ఉన్నాయి. సున్నా డిగ్రీ సేంటిగ్రేడ్లో నీళ్ళు కాస్త ఐస్ని పుక్కగా గడ్డకట్టుకు పోతాయి. అప్పుడే, ఈ చల్లదనంలోనూ పొరలు తూర్పు నీరలు తేలునీభవింపదు. ఎందుకంటే వేగంగా పారే నీటిలో ఎక్కువ గాలి ఉంటుంది. అది ఘనీభవస్థాయిని ఇంకా తగ్గిస్తుంది. దానికి తోడు ప్రవహిస్తున్న నీరు, ఘనీభవించే ఒకటి రెండు బిందువుల మధ్య కూడా విడగొడుతుంది. పేగ్గా జల ప్రవాహం ఒక విధమైన శక్తిని పిట్టించి, జలానికి ద్రవస్థితి కొనసాగేలా చేస్తుంది.

రెఫ్రిజరేటర్లో పేట్ట వుంచి నీళ్ళు కదలికలేక పోయినా చల్లబడతాయే తప్ప, గడ్డకట్టక పోవడం పూర్తి పూను ఉంటారు. ఇలా ఎందుకు జరుగుతుందంటే - ఫ్రీడ్జ్లోని ఉష్ణోగ్రత సున్నా డిగ్రీకి చేరుకోకుండా నియంత్రించబడుతుందన్న వూట. ఇదే నీటిని తీసి ఫ్రీడ్జ్లోని 'ఫ్రెజర్' భాగంలో పేడితే, లోపల ఉష్ణోగ్రత పురి తక్కువగా ఉండడం వల్ల గడ్డకడుతుంది.

మన పరిసరాలు :

భూమి మీది

అతిశూర సముద్రం'

భూమి మీది అతిశూర సముద్రం అంటే, ఎక్కువ ఉప్పుకలిగివున్న సముద్రం 'డెడ్ సీ'. ఇజ్రాయెల్, జోర్డాన్ సరిహద్దులో మళ్ళీ ఈ డెడ్ సీ నిజానికి ఒక బ్రహ్మాండమైన సరస్సు. మామూలు సముద్ర జలాల కన్నా ఈ 'సముద్ర' జలం విడింతలు ఉప్పిగా ఉంది. ఈ జలాలలోని ఖనిజలవణాలు బెషెధ గుణాలు కలిగి ఉన్నాయి. అయినా 'డెడ్ సీ'లో అసలు జీవం లేకపోవడానికి కూడా ఇదే కారణం. దీని పేరు ఆకాశంలో సేతుం ఒక్క పి కూడా ఎగురుతూ కనిపించదు. దీనికి కూడా జలాల అతిశూర గుణమే కారణం. ఉత్తర జోర్డాన్ నదీ జలాలతో ఈ సరస్సు నిండినది.

భూమి మీద అతి దిగువ ప్రాంతంలో ఈ డెడ్ సీ ఉంది. అంటే సముద్ర మట్టానికి 1,300 అడుగుల దిగువన ఉంది. జలాలలో 25 శాతం ఉప్పు ఉంటుంది. అందుకే, ఎలాంటి ప్రియం తుం లేకుండా ఎవ్వరూ సరే డెడ్ సీ నీళ్ళ మీద తేలడానికి వీలమవుతుంది.

ఆ ప్రాంతంలోని వేడి వాతావరణం కారణంగా సముద్ర జలాలు త్వరిత గతిలో అవిరమతూ ఉంటాయి. జోర్డాన్ కొండలను కప్పుకునే ఎడతెరపీ లేని పొగవుండు కు ఇవి దోహదపడతాయి.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

కప్పురో ఆరోగ్యం

క్రి.పి . 2,737వ సం.లో చీనా చక్రవర్తి
షేన నుంగ్ యథాలాపింగా ఒక పానీయాన్ని
కనుగొన్నాడు . అది ఇవాళ ప్రపంచ వ్యాప్తిగా
చాలా ప్రాచుర్యం పొందిన పానీయాల్లో ద్వితీయ
స్థానాన్ని అలంకరిస్తున్నది . ప్రాణాధారమైన
నీళ్ళకు ప్రథమ స్థానం ఇవ్వక తప్పదు లేదు .
అది కనుగొన్న నాటి నుంచి వూనవశరీరం పుడ,
పున్ను పుడదాని వుంచి ప్రభావం గుర్తించ బడ
డంతో దాని ప్రాచుర్యం పెరుగుతూనే ఉంది.

బ్లాక్టీని బాగా పిలిచి బెడతారు . గ్రీనటీని
కొద్దిగా అవరిలో ఉడికించి ఎండ బెడతారు .
గ్రీనటీ తీసి కోవడం ఆరోగ్యానికి అన్ని విధాలా
ఉపయోగకరం అని చెబుతున్నారు.

టీలో ఉన్న కఫెన్ అనే ఉత్తేజకరకం శరీరానికి
హాని చేస్తుందనే భయం లేకపోలేదు . అయితే,
కఫ్ఫి టీలో ఉన్న కఫెన్, అదే కఫ్ఫి కాఫెలో ఉండే
కఫెన్లో పూర్ణ వంతు పూత్రపు అన్న వాస్తవం
కాస్తా ఊరట కలిగించే విషయం.

మన దేశం క్విజ్

పరిశ్రమలు

- భారతదేశానికి 'స్పృహ రూట్'
కనుగొన్నది ఎవరు ?
ఎ) పూర్ణిమి
బి) హిందూ నాథాంగ్
సి) వాస్కోడాగామా
డి) క్రిస్టోఫర్ కొలంబస్

- బ్యాంకుల జాతీయీకరణ ఏ
సంవత్సరంలో జరిగింది?
ఎ) 1952 బి) 1964
సి) 1969 డి) 1975

- పునదేశం ఏ ఉత్పత్తిలో
ప్రపంచంలోనే ప్రథమ
స్థానం అలంకరిస్తోంది?
ఎ) బంగారం బి) వరి
సి) మైకా డి) ఉక్కు

- భారత ప్రభుత్వ కరెన్సీనోట్లు
పుద్రించే సుక్యూరిటీ ప్రేమ
ఎక్కడ ఉంది?
ఎ) పి.జే.బి) కొలకత్త
సి) గ్వాలియర్ డి) నాశిక్

(సిపా ధానాల 70వ జ్యూలీ)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని,
చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

TAJY PRASAD

SOURA

వ్యాఖ్యలపై కాంపీటీషన్ పొట్టుకాత్త పేర్లు రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు ఫిబ్రవరి 2005 సింపిక్లో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి నం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రుడు వు, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

అక్టోబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

కె. శ్రీరమ్య

D/o. కె. సుబ్రహ్మణ్యం

1-4-210/146 నేతాజీనగర్

ఇ సీ ఐ ల్ పోస్ట్, హైదరాబాద్ 500 062.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మొదటి ఫోటో: విచ్చదనానికి పిట్టం!
రెండవ ఫోటో: పరశుభ్రత మన చుట్టం!!

సమాధానాలు

ఎ) వాస్కోడాగామా (1478)

బి) 1969

సి) మైకా

డి) వు హాస్టల్లోని నాశిక్

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

డిసెంబర్ 2004

70

చందమామ

JUNIOR

CHANDAMAMA

PROVIDES THE KEY TO A TREASURE CHEST OF KNOWLEDGE

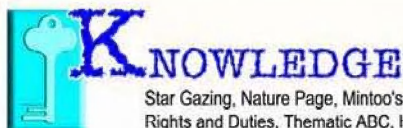
Colouring Contest, Arts and Crafts, Fun with Cooking,
Mathemagic, and **MORE**

Panchatantra, Men of Wit, Saints and Sages, They Said It,
Monuments and Landmarks of India, Historical Events, and **MORE**

Cover Activity, Astro Aria, Gooba's Words, Joining Dots, Spot the Differences,
Number Game, and **MORE**

Star Gazing, Nature Page, Mintoo's Mates, Wonders of the World,
Rights and Duties, Thematic ABC, Health Care, and **MORE**

Riddles, Rebus, Nursery Rhymes, Naughty Baloo,
Jokes, and **MORE**

S-H-A-K-E ! LIKE THE MILK SHAKE, WHICH IS ONE OF CHILDREN'S FAVOURITE DRINKS,
THEY WILL FIND THE 'JCM SHAKE' A DELIGHT!

**Junior Chandamama is the only magazine
that engages its readers to develop their
talent and kindles their imagination.
PAGE AFTER PAGE - MONTH AFTER MONTH**

Rs.144 FOR 12 ISSUES - DD OR M.O IN FAVOUR OF CHANDAMAMA INDIA LTD.,
82 DEFENCE OFFICERS COLONY, EKKADUTHANGAL, CHENNAI - 600097.

జలమార్గాలను పరిశుభ్రంగా ఉంచుకుందాం!

వీణ పూ పుయ్యరాంపి రిలో ఉంటున్నాడు . రాంపి రి నదీ తీరంలో ఉన్న చిన్న పట్టణం. ఆ నది కారణంగానే వీణ పూ పుయ్యరాంపి వెళ్ళడానికి ఉష్ణోగ్రత. పూ పుయ్యరాంపి ఇల్లు చేరగానే పూ పుయ్యరాంపి పీల్లలు, ఇరుగు పొరుగు పీల్లలతో కలిసి నదీ తీరానికి అడుగు కోవడానికి బయలుదేరింది.

అప్పుడే, ఒకసారి రెండేళ్ళ తరవాత ఆ పట్టణం వెళ్ళిన వీణ తీవ్రమైన ఆశాభంగా నికీ, ఆవేదనకూర్చుంది. నదీ తీరంలో అడుగు కోవడానికి వీలుకాదని చెప్పారు.

రాంపి రిలో వస్త్రాల తయారీకి ఒక ఫ్యాక్టరీ నెలకొల్పడంతో నదికి బాధలు మొదలయ్యాయిని వీణ పూ పుయ్యరాంపి చెప్పాడు. ఆ నదిలో స్నానం చేసేవారికి దురద, గజ్జితాపుర అంటూ రకరకాల చర్మవ్యాధులు రాసాగాయి. పట్టణ ప్రజలలో ఉబ్బసంలాంటి వివిధ శ్వాస కోశ వ్యాధులు ఎక్కువయ్యాయి.

“ఈ అందమైన పట్టణానికి ఈ దుర్గతి ఎలా వచ్చింది పూ పుయ్యరాంపి?” అని అడిగింది వీణ బాధగా.

“ఫ్యాక్టరీ నుంచి వెలువడే మాలిన్యాలను నదిలోకి వదలడం వల్లే ఈ దుర్గతి ఏర్పడింది. జలకాలుష్యం పూ పుయ్యరాంపి వైపు వీణా!” అని వివరించాడు పూ పుయ్యరాంపి.

“అమ్మో, అది నిజమే. దీనిని అదుపు చేయడానికి పునః పునః ఏం చెయ్యాలో చెప్పండి పూ పుయ్యరాంపి?” అని అడిగింది వీణ.

“ఎంతో చెప్పి వచ్చి వీణా. ఇంట్లో పొగయ్యే చెత్తా చెదరాన్ని, ఉపయోగించిన వస్తువులను వీధిలోని డ్రైనేజీలోకి వేయకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి. అవి రకరకాల వ్యాధి క్రిములను మిట్టిస్తాయి ను విషయం పురిచి పోయాడు. నదీ మార్గాలను శ్రద్ధగా ఉంచుకోవడానికి పునః పాట పడాలి,” అన్నాడు పూ పుయ్యరాంపి.

“అలాచించడానికి ఎన్నో పునః విషయాలు చెప్పామా పూ పుయ్యరాంపి. ఈ యానం పునః జలకాలుష్యాన్ని అరికట్టడానికి నాపంతు క పీని తప్పక చేస్తాను,” అన్నది వీణ దునిశ్చయంతో పులపుల మెరిసే కళ్ళు తిప్పితూ.

Let's paint a better world

Let's not pollute water

Dear Kids,

Write a slogan on this subject and win prizes.

Name: _____ Age: _____

School: _____ Class: _____

Address: _____ Pin: _____

PETROLEUM CONSERVATION RESEARCH ASSOCIATION
 18, Bhikaji Cama Place, New Delhi-110066
 E-mail: pcra@pcra.org Website: www.pcra.org